

குத்தூசி

மாத வெளியீடு

KUTHOOSI: HIGH CLASS THAMIZH MONTHLY

ஆசிரியர் : சா.குருசாமி

அக்பர்

அக்டை 2

நாட்காலிகம் 9

★ ஜூன் 1964 ★

இதனுள் :

இங்கும் ஒருவா தேவை
உலகப்பெரியார் : அக்பர் - I
ஈட்டுவார் சமூகம்
நேற்று-இன்று-நாளை
மலையாளத்தில் தமிழ்ச்சொல்
சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல்
உங்களுக்கு ஊக்கம் பிறக்க
கவிதைப் பகுதி

—இன்னும் ப—

அன்புடையீர்,

வணக்கம். நாங்கள் இதுவரை தமிழ் நாட்டுப்
பொதுக்கல்வி இயக்குநர்

திரு. ன. து. சுந்தரவடிவேலு

அவர்கள் எழுதிய 12 நூல்களை வெளியிட்டிருக்கிறோம்.

அவை :

1. தம்பீ நில்
2. நஞ்சு உண்டவர்
3. சிலுவையில் மாண்டவர்
4. குண்டுக்கு இரையானவர்
5. மின் விளக்கு
6. தங்கத் தாத்தா
7. வானேலி வழங்கியவர்
8. தோற்றும் வென்றவர்
9. பாக்கு வெட்டி
10. ஆறு
11. விளக்குப்பாவை
12. செஞ்சிலுவை தந்தவர்

அவற்றில் அரிய பெரிய கருத்துக்களை எளிய நடையில், தெளிவான முறையில், இளைஞர் முதல் பெரியோர் வரை ஆர்வத்தோடு படித்து இன்புறும் வகையில் தெளிவித்துள்ளார்கள். அவற்றைப் பெருமளவில் வாங்கிப் பயன்படுத்தியது எங்களுக்கு மகிழ்ச்சியையும் ஊக்கத்தையும் அளித்துள்ளது.

ஆகவே,

“எண்ண அலைகள்”

என்ற தலைப்பில் அவர்கள் எழுதிய 24 கட்டுரைகளின் தொகுப்பை இப்போது வெளியிட்டுள்ளோம். அச்சில் உள்ள இந்நால் விரைவில் வெளிவரும். சமார் 240 பக்கங்கள் கொண்ட இந்நாலின் விலை ரூ. 2-40. நாலின் படிகள் வேண்டியவர்கள் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு எழுதினால் அனுப்பப்பெறும்.

விற்பனைக்குத் தயார் !

முருகன் & கம்பெனி,

32, வெங்கடேச கிராமணி தெரு,

சிந்தாதிரிப்பேட்டை, சென்னை-2.

MEENAKSHI GROUP OF MILLS

MADURAI (South India).

Manufacturers of:

Single Yarn in counts 16s to 100s, carded and combed, in hanks and in cones for Weaving and Hosiery Factories and Grey Gada. Grey and Bleached Mills, Long-Cloth, Dyed Cloth etc.

1. The Sree Meenakshi Mills, Ltd., Madurai.
2. The Sree Meenakshi Mills, Ltd., Paravai.
3. Thiakesar Alai Manaparai.
4. Alagappa Textiles (Cochin) Ltd., Alagappanagar.
5. Thiagarajar Mills, Kappalur.
6. Rukmini Mills Ltd., Silaiman.
7. Sree Sivakami Mills Ltd., Thenur.
8. Saroja Mills Ltd., Coimbatore.
9. The Coimbatore Kamala Mills Ltd., Coimbatore.
10. Sri Sarada Mills Ltd., Podanur.
11. Sree Rajendra Mills Ltd., Salem.
12. Loyal Textile Mills Ltd., Kovilpatti.
13. Virudhunagar Textile Mills Ltd., Sulakarai.
14. Parvathi Mills Ltd., Quilon.
15. Vijayamohini Mills Ltd., Trivandrum
16. Kerala Lakshmi Mills Ltd., Trichur.

குத்தாசி

[ஆசிரியர் : சா. குருசாமி]

— கட்சி சார்பற்ற பகுத்தறிவுக் கொள்கை ஏடு —
ஒவ்வொரு மாதமும் 4-ந் தேதியன்று வெளிவரும்.

தனி இதழ் : விலை 50 ரூபாய் ;

ஆண்டுக் கட்டணம் :

உள் நாடு : ரூ. 5

கொழும்பு : ரூ. 6

வெளி நாடு : ரூ. 9

ஓராண்டுக்குக் குறைந்த கட்டணம் இல்லை.

வீற்பளையாளர் இல்லாத ஊர்களில்
ஆண்டுக் கட்டணம் அனுப்புவதே நல்லது.

விளம்பர விகிதம் :

பக்கம் ஒன்றுக்கு, ஒரு தடவைக்கு, 50 ரூபாய் ;
அட்டைப் பக்கத்துக்கு 75 ரூபாய் ;
இரு வர்ண அட்டைப் பக்கத்துக்கு 100 ரூபாய்.
(அரைப் பக்கம் : 25 ரூபாய்)

குறிப்பு : - நீடித்த விளம்பரத்துக்கு 50% கழிவு.

84, ஷனாய் நகர் :: சென்னை - 30.

குறிப்பு :—"குத்தாசி"யில் வரும் கட்டுரைகள் அனைத்தும் பதிப்புரிமை பெற்றவை ; முன் அனுமதி யின் றி எ வரும் வெளியிடக்கூடாது.
கட்டுரையாளர், குருத்துக்கு ஆசிரியர் பொறுப்பாளியல்ல.

அறவுப்பாடு

சுயமரியாதை (அறிவியல்) தியக்க வார்டு
தென்னாய் சாகுருசாமி

அரசியல் கட்சி சார்பற்றுத் **1/-** ந் ஒத்தி முன் வெள்வதுமிகு!

ஆண்குக்கட்டணம் குடி.தனி திதழி, காசி 13.
விற்பனையாளருக்கு 25% கழிவு

நிர்வாகி: அறவுப்பாதை **50.** சி. அய்வு. காலை
வெண்டாய் நகர் சென்னை 30

தி மதருஸ் இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட் மெண்ட்
கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்.

23, ரூங்கம்பாக்கம் தொறோடு, (போன்: 82026) சென்னை-34

புதிய தொழில்களை ஆரம்பிக்கவும், பழைய தொழில்களை விஸ்தரிக்கவும் தேவை பூனை நிதியை உதவ சென்னை அரசாங்கம் மதருஸ் இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட் மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் ஆரம்பித்துள்ளது. இக் கார்ப்பரேஷன் ஏற்றுக்கொள்ளும் பிக்ஸட் டிபாளிட்டுகளின் ஆசலுக்கும் வட்டிக்கும் சென்னை அரசாங்கம் நிபந்தனையின்றி தத்திரவாதம் அளித்திருக்கிறது.

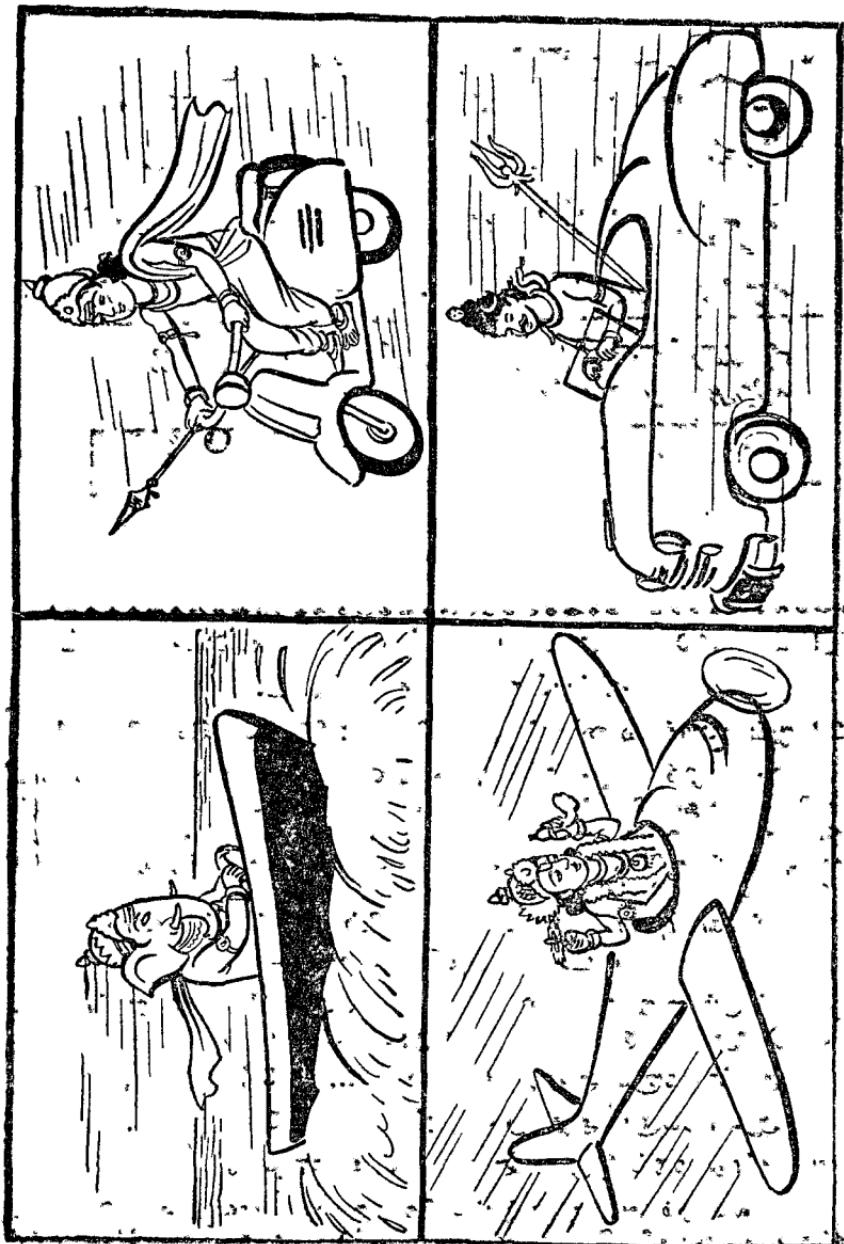
எங்கள் டிபாகிட்டுகளின் பேரில் கீழ்க்கண்டவாறு
வட்டிகள் அளிக்கிறோம்:—

ஒரு ஆண்டும் அதற்கு மேலும்	...	4½%	ஒரு ஆண்டிற்கு
இரண்டு ஆண்டுகளும் அதற்கு மேலும்	...	4¾%	"
மூன்று ஆண்டுகளும் அதற்கு மேலும்	...	5%	"
நான்கு ஆண்டுகளும் அதற்கு மேலும்	...	5½%	"
ஐஞ்சு ஆண்டு முதல் இருபது ஆண்டுகள் வரை	5½%	"	

ஒரு வட்சமும் அதற்கு மேற்பட்ட தொகையையும் மூன்று ஆண்டுகளுக்கும் அதற்கு மேலும் டிபாளிட் செய்தால் மேற்கண்ட வட்டி விதிதங்களை விட $1\frac{1}{4}\%$ வட்டி அளிக்க அளிக்கப்படும்.

மற்ற விவங்களுக்கு எழுதித் தெரிந்துகொள்ளவும்.

டி. வி. ஸரசிம்மன் M.A., C.A., I.I.B.

“ପିଲାହ୍ୟ ଯା କଣେନ୍ତକଳ ଦେବଜୀଟାମ୍ଭ ।”

‘மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு’

வினாக்கள் 2

ஜூன் 1964

குத்து 9

இங்கும் ஒருவர் தேவூ!

அய்க்கிய அமெரிக்காவில் (U.S.A.) ஏறத்தாழ 15 கோடி கிரஸ்துவர்களும், 58 லட்சம் யூதர்களும், 1,65,000 பவுத்தர்களும், 30,000 முஸ்லிம்களும், 10,000 ஹிந்துக்களும், 86,000 கன்ஷப்பர்களும் இருக்கின்றனர். எந்த மதத்தையும் சேர்த்துவர்கள் 7 கோடிப் பேர்கள் இருக்கின்றனர்.

இங்குள்ள ஏராளமான நாத்திகர்களில் ஒரு பெண்மனி இருக்கிறார். மெய்ரின் முட்டாவின் மூர்ரே (Madalyn Murray). இவரை, “அமெரிக்காவின் மிகவெறுக்கப்படும் பெண்”, என்று மதவரசிகள் அழைத்தின்றனர். ஏன்? ஒழுக்கக்கேடாக நடத்திறாரா? அல்லது அமெரிக்க அரசாங்கத்தைக் கலிழப்பதற்குச் சதி செய்கிறாரா? அல்லது வேறு எதாவ்து பெருங் குற்றம் செய்கிறாரா? எதுவுமில்லை.

பள்ளிக்கூடத்தில் கட்டாயக் கடவுள் வழிபாடு நடப்பதை எதிர்த்து, சென்ற ஆண்டில் சுபரீம் கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடுத்து வெற்றி கிபற்றார்; அவ்வழக்கம் தொலைந்தது. பிறகு மேரிலாண்டில் பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்குக் கட்டாய “மவனநிலை” விதியை அண்ணம் வில்லை. வகுத்திருந்ததை எதிர்த்து வழக்குத் தொடர்ந்துள்ளார். அமெரிக்க ‘சர்ச்’ சொத்துக்களுக்கு வரி வீலக்கு அளித்திருப்பதை எதிர்த்து அடுத்த மாதம் இதே மேரிலாண்டு மாநிலத்தில் வழக்குத் தொட்டுப் போகிறார்.

“சர்ச்சுகள் (கோயில்கள்) மனித சம்ராயத்தின் அட்டைகள்த் திவைகளை எதிர்த்துப் போரிடுவதற்கு வேறு எந்த அமெரிக்கனுக்கும் வீரமில்லாவிடில் நானே அக்காரியத்தைச் செய்வேண்”, என்கிறார் நாத்திகப் பெண்மனியான திருமதி மர்ரே.

இவர் இரண்டாவது தலைப்போரில் பெண்கள் தூணைப்படையில் ஈடுபட்டிருந்துவிட்டுப் பிறகு சட்டப்படிப்புப் படித்து 17 ஆண்டுகள் சமுதாயப் பணியாளர்களின், மேற்பார்வையாளராக வேலை செய்துவர்கள்,

—பைசிளீன் நன்றாகப் படித்த இவர் 13 ஆவது வயதில் திருத்துவும் மத்தை உத்திரித் தன்னினார். “பகுத்தறிவு ஒன்றைத்தான் நான் நம்பி கிறேன்; விவாதத்தில் என்னை வென்றவர் இதுவரையில் எவரு, மில்லை”, என்கிறார்.

இவர் “கம்யூனிஸ்ட்” என்று வீட்டு மதில் சுவர்மீது ஜவரோ எழுதிவைத்ததைப்பார்த்துவிட்டுத் தம் இரு நாய்களுக்கும் “மார்க்ஸ்” என்றும், “எங்கெல்ல்” என்றும் பெயரிட்டாராம்!

இவரது நாத்திகக் கொள்கைக்காக (சார்லஸ் ப்ராட்லாவும் மற்ற வர்களும் துன்பப்பட்டதுபோல்) இவரும் பல துன்பங்களுக்கு ஆளாகியுள்ளார். மேற்பார்வையாளர் பதவியைவிட்டு வெளியேற்றினார்கள், யத வெறியர்கள். அவரது வீட்டின் ஜன்னல், கதவுகளை உட்டைத்தார்கள்; பூச்செடிகளை மிதித்துத் துவைத்தார்கள். இவருடைய குழந்தைகளை, அடிக்கடி அடத்துத் துன்பப்படுத்தினார்கள். வசைமாரி பொழுந்து கடிதங்கள் எழுதினார்கள்.

இவ்வளவு எதிர்ப்புக்கிடையிலும் இவரது நாத்திகப் பிரசாரத்துக்கு, ஆதாவும் ஒருபுறம் கிடைத்திருக்கிறது. இவர் நீட்டத்துக்கிணறு “அமெரிக்க பகுத்தறிவு கழகத்துக்”கும் (Freeethought Society), “பிற அமெரிக்கர்” (Other Americans) கழகத்துக்கும் டாக்டரிகளும் பிறரும் தாராளமாகப் பண உதவி செய்துவருகின்றனர்.

இரண்டாவது கழகம்தான் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.. சட்ட நடவடிக்கை எடுப்பது ஒன்றிதான் இதன் வேலைத்திட்டம். மதச்சார்பு கொண்ட கட்டாய முறைகளை எதிர்த்து இடைவிடாது வழக்குத் தொடர்ந்துகொண்டே யிருக்கிறது இக்கழகம். இதில் 5,000 உறுப்பினர் இருக்கின்றனர். ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் குறைந்த அளவு மாதம் ஒரு டாலராவது நன்கொடைத்தந்து வருகின்றனர்.

இக்கழகத் தலைவியான திருமதி மர்ரேயின் வருங்காலக் கிடைம்:-

இராணுவத்துறை குருமார்களுக்கு அரசாங்கம் சூம்பளம், தருவதை ஒழிப்பது.

அறிவியல் ஒளி மறைந்தது!

உலகப் பெருந், தலைவர்களில் தலை சிறந்த அறிவியல் வாதியும் (Rationalist) இந்திய அரசியல் பெருந் தலைவர்களில் ஒரே பகுத்தறிவுவாதியும் (Agnostic) கடவுள் - மத் - நம்பிக்கையற்ற தனி வீரரு மாகிய ஜவகர்ளால் நேரு திட்ட மரண மீண்டது பற்றி மிக மிக மனவேதனைப்படுகிறோம்.

—ஆசிரியர்.

நீதிமன்றங்களில் கடவுள் பெயரால் சத்தியும் செய்வதை ஒழிப்பது.

சர்ச்சகளுக்குத் தரும் நன்கொடைகளுக்கு வருமானவரி விதிக்க வேண்டுமென்று சட்டமியற்றுவது.

இதுமட்டுமல்ல. இக்கழகம் அமெரிக்காவின் நாத்திகப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை நிறுவுவதற்காக கன்சாஸ் மாநிலத்தில் 80 ஏக்கர் நிலம் வாங்கியிருக்கிறதாம்!

சர்ச்சகள் திரண்ட சொத்துக்களைத் தீர்ட்டி கட்டடங்களை வாங்கி வாடகைக்கு விட்டும், தொழிற்சாலைகளை நடத்தியும், பல்கலைக் கழகங்களை நிறுவியும்—ஏராளமான வருமானம் பெற்றுவருவதுடன், இவ்வருமானத்துக்கு எவ்வீத வரியும் செலுத்தாமலிருப்பதை இக்கழகம் சுட்டிக்காட்டி வாதாடிக்கொண்டிருக்கிறது.

“திருமதி மர்ரே முக்கியமானவர்கள்; ஆணால் அவர் செய்துவரும் செய்கை முக்கியமானதாகும்”, என்று ஆமெரிக்க சட்ட நிபுணர்கள் சொல்கின்றனர்.

இந்தியாவிலும் இந்த வேலை நடைபெறுவதற்கு ஒரு தனி முயற்சி தேவை. இங்கு நல்ல காரியத்துக்குப் புண உதவி செய்பவரே கிடையாது. பொதுத்தொண்டின் பெயரால் பண்ஞர்சாண்டிச் சேர்ப்பவர் களுக்கும், கோயில் குடமுழுக்குகளுக்கும், தேர்தல் குதாட்டத்துக்கும், குதிரைப்பந்தயத்துக்கும்—வேறு பலவற்றிற்கும் தாராளமாக வாரிக் கொட்டுவார்கள். பகுத்தறிவுப் பிரசாரத்துக்கென்றால் பையை முடிக் கொள்வார்கள்! ஏனெனில், இதனால் சொந்தலாபம் எதுவுமில்லையே!

இங்கும் மேற்கண்ட கேடுகள் அவ்வளவும் இருக்கன்றன. பள்ளிகளில் கட்டாய மத போதனையும், கட்டாயக் கடவுள் வழிபாடும் நடந்துவருகின்றன. கோயில் வருமானங்களுக்கு வரிகள் இல்லை; கோயில்களுக்கு அரசாங்கமே பொது நிதியிலிருந்து பண உதவி செய்திற்கு. வாணாலியில் மதப்பிரசாரம் நடந்துவருகிறது. நீதிமன்றங்களில் கடவுள் பெயரால், சத்தியும் கோரப்படுகிறது.

இவற்றை யெல்லாம் எதிர்த்து வழக்குப்போடலாம். ஆனால் அமெரிக்க நீதியையோ, பிரிட்டிஷ் நீதியையோ, இதுமாதிரிச் சங்கதீகளில், “புண்ணியாபாரத-பூமியில்” எதிர்பார்க்க முடியாது! அன்னையில் தமிழ்நாட்டில் “சுபரீம் கோர்ட் நீதிமுறைக் கண்டனம்” நடந்ததை நினைவுட்ட விரும்புகிறோம்.

இன்றுள்ள மாநில உயர்நீதிமன்றங்களிலும் சுபரீம் கோர்ட்டிலும் மட்டுமாவது முழுதும் வெளிநாட்டு நீதிபதிகள் நியமிக்கப்படுவார்களே யானால் சாதி—மதம்—சோஷலிசம் பற்றிய வழக்குகளில் தனிச்சிறப்பர்கள் நீதியை எதிர்பார்க்கலாம்;

என்றாலும், இத்துறைகளில் முயன்று பார்க்க வேண்டியது மிகமிக முக்கியமாகும். பகுத்தறிவைப் பரப்புவதற்காகவே பல லட்சம் (எறத்தாழ் ஒரு கோடி ரூபாய்) சேர்த்துவைத்துள்ள இயக்கம் இத்துறையில் உடனே ஈடுபடலாம்.

“திருந்திமர்டேர் லட்சாதிபதி யீல்லர். ஆன்றிலும் அமெரிக்காவே நடந்தும்படியான சென்றிகளைப் பெற்றிருக்கிறார்; மேஜைம் பெறப் போகிறார். ஆனால் இங்கோ? நாதியில்லை! “எனக்குப் பிறகு ஒருக்கமே நாசம்” என்கிறார்கள், லட்சரத்திபதிகள்!

பிச்சூதிபதிகளோ; “ஒரு முச்சம் பார்ப்போம்!” என்று துடிக்கிறார்கள்! லட்சாதிபதிகளால் சாதிக்கமுடியாததை “தகரப்போனிகள்” சாதித்திருப்பதாக உலக வரலாற்றில் படிக்கிறோமே, அது ஒன்றுதான் ஊக்கம் தருவதாயிருக்கிறது.”

[மேலே கண்டுள்ள மர்ரே பற்றிய செய்தி 15-5-64
‘டைம்’ (Time) பத்திரிகையில், வெளிவந்துள்ளது.]

காரணம் என்ன?

“ருஷ்யாவில் வறுமையே கிடையாது. வேலையில்லாதவர்களே யில்லை. அன்றாடத் தேவைப் பொருள்கள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன. நாடு முழுவதும் பொருள்களுக்கு ஒரே விலை; ஒரே தரமான பொருள்கள்.”

“மேலை நாடுகளிலேயே மிகச்சிறந்த ஒழுக்கமுள்ள நாடு ருஷ்யா தான். அங்கே திருட்டுக் கிடையாது; விபசாரம் கிடையாது; இரவுக்களியாட்ட ‘கிளப்’புகள் இல்லை. மக்கள் மிக நன்றாக உண்கின்றனர்; மம்மைவிட மிக அதிகமாக உண்கின்றனர்; அதேபோல் எல்லோரைக் காட்டிலும் நன்றாக உழைக்கின்றனர். அன்னவரும் நல்ல உடலுறுதி யுடன் இன்பமாக இருக்கின்றனர்.”

“ருஷ்யாவில் மிக வியப்பான இயந்திர உற்பத்தி சால்களைப் பார்த்தேன். எல்லாவற்றிலும் அதிசயமிருந்து, வீடுகட்டும் சாமான் உற்பத்தி சர்லெதான். ருஷ்யாவின் விண்வெளி வெற்றியைக் காட்டிலும் அதிசயமானது இதுதான். வீட்டின் அடிப்படை முதல் மேற் கூடை வரையில் எல்லாப் பகுதிகளும் முன்கூட்டியே. தயார் செய்யப்பட்டுப் பொருத்தப்படுகின்றன. 18 நாட்களில் 120 அடுக்கு வீடுகளைக் கட்டிவிடுகின்றனர்.”

‘இப்படி தியல்லாம், கூறியிருப்பவர், பொது உடைமை இயக்கத் தைச் சார்ந்தவர்கள்; செல்வர்களால், “மாஸ்கோ கூலி” என்ற அடை மீமாழி பெற்றவருமல்லர்.

‘ருஷ்யாவிலும் :ப்ரான்ஸ் முதலிய நாடுகளிலும் இம்மாதம் கற்றுப் பயணம், செய்துவிட்டு வந்த தமிழ்நாட்டுத் தொழில்துறை அமைச்சர், திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்களின் கூற்றுத்தான்.

‘ருஷ்யா மட்டும்: இப்படிச் சிறப்பாக இருப்பதன் காரணமென்ன?’

‘ஏசுநாதர் கிருபையா? நயிநாயகத்தின் கருணையா? சிவுன்—விஷங்குருங்கள் போன்றவர்களின் நல்லாசியா?’

அல்லதுதுமாதிரிமார், முல்லா, அர்ச்சகர், சங்கராச்சாரி, சோதிடர், பண்டாரசந்திதிகள், ஜீயர்கள்,—போன்ற கடவுள் தரகர்களின் ஶாதஸ்தாகளா?

அல்லது பூனூல், விழுதி, நாமம், குங்குமம், சந்தனம், ரூத்திராக்கம், துளசிமாலை, காசிக்கயிறு, தாயத்து, கோடி அர்ச்சனை, கும்பாபி ஷேகம், தேர், திருவிழா,—போன்றவற்றின் அருசையான விளைவுகளா?

‘வறுமை ஏன் என்றால், தலைவிதி! விபசாரம் ஏன் என்றால், கடவுள் கட்டளை! திருட்டு ஏன் என்றால் அவனவன் ராசிபலன்!— இதெல்லாம் இந்தப் புண்ணிய பாரத பூமியில்!

அங்கே 18 நாட்களில் 120 அடுக்கு வீடுகள்! இங்கே காந்தீயக்கைராட்டினம்! 1964-ல்.

‘அங்கே ஒரே தரமான—ஒரே விலையான—பொருள்கள்! இங்கே பொருளிலும் நாணயமில்லை; விலையிலும் நாணயமில்லை. (அதாவது மக்களிடையே நாணயமில்லை).

அங்கேபத்தியில்லை; ஒழுக்கீமிருக்கிறது,- இங்கே 24-மணி நேர மும் சர்க்கி; 24-மணி நேரமும் பித்தலாட்டம்! அங்கு—இங்கு எனாதபூஜை எங்குமே மோசடி! எங்குமே போவித்தனம்!

அங்கே நம் கருத்துப்படி (மேல் நாட்டினர் கருத்துப்படிக்கூட்டு) மிக்கள் ஆட்சி (ஜனநாயகம்) இல்லாதிருக்கலாம்! ஆனால் எல்லோருக்கும் வேலை! எல்லோருக்கும் வெயிறு நிறைந்த உணவு! எல்லோருக்கும், இன்பமான வாழ்க்கை!

இங்கே மக்களாட்சி! மற்றது இல்லை!

அங்கே மனிதர்களிடையே விபசாரம் இல்லை! இங்கே கடவுளர்களிடமே விபசாரம்! (ஆனால் அதற்குப் பெயர் “லீலை”!).

அங்கே மனிதர்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வில்லை; இங்கே ‘புண்ணிய பூர்மியில்’ (சோஷலிச் ஆட்சியில்) சாதியால் வேற்றுமை! மதத்தினால் பூசல்! பணத்தினால் உயர்வு தாழ்வு!

அங்கே ‘அக்னி’ சாட்சியாகத்திருமணம் நடைப்பதில்லை; அரசாங்கப் பதிவு’(சாட்சியாக)த் திருமணம்தான், அத்தனையும். ஆனாலும் விபசாரமில்லை.

இங்கே, ‘அக்னி’ சாட்சியாக, குத்துவிளக்கு சாட்சியாக, அய்யர் (அல்லது பண்டாரம்) சாட்சியாக, மஞ்சள் கலந்த அரிசி சாட்சியாக, நல்ல நேரத்தில், நல்ல மாதத்தில், ராசிபலன் பார்த்து, சாதகம் பொருத்தம் கேட்டு, கடவுள் ‘கம்பெனி’யையே அழைத்துவந்து நிறுத்தி, அம்மி யிதித்து, அருந்ததி பார்த்து, (அல்லது ‘சர்ச்சி’ல் மண்டி யிட்டு) அத்தனை திருமணங்களும் நடக்கின்றன. இவற்றில் நூற்றுக்கு இரண்டாவது இன்பத்துடன் இருப்பதாகக் கூறமுடியுமா? நாள் தோறும் எத்தனை ஆயிரம் விபசார வழக்குகள்? நீதிமன்றம் ஏற்றத் விபசாரங்கள் எத்தனை லட்சமோ?

அங்கே மனிதர்கள் மனித இன்பத்துக்காக, உலக இன்பத்துக்காக, உயர்தர வாழ்க்கைக்காக—முழு முயற்சி செய்கின்றனர்!

இங்கோ, கடவுளுக்காக, மதத்துக்காக, சாதிக்காக, பழைய நம்பிக்கைக்காக, முன்னோர் கூற்றுக்காக, சாத்திரக், குப்பைக்காக, “மறு உலக” வாழ்வுக்காக, மனித சமுதாயம் மனிதோறும் பலியிடப்பட்டு வருகிறது.

அங்கே கடவுள் -மதம் - தலைவிதி - சோதிடம் ஆகியவற்றைப் புதைத்து அந்தப் புதைகுழிமிது சோஷலிச் செடியை நட்டு வளர்த்து விட்டார்கள்; அச்செடி கடந்த 47 ஆண்டுகளில் உலகெங்கும் பல விழுதுகளைப் பரப்பியுள்ள மாபெரும் ஆலமரமாக ஒங்கி வளர்ந்து உலகத்தையே வியப்பில் ஆழ்த்திவிட்டது.

ஆனால் இங்கே—“பாந்தப்புண் னரியு பூமியில்,” மேலே கூறியுடைய கடவுள்—மதம் பேர்ன்ற பெட்டோலையும் செடி நாச், மருந்துகளையும் ஊற்றி சாதி என்ற வேர்ப்புமையும் வைத்து டிராஷ்விசக் செடியை வளர்க்கிறார்கள். இச்செடி நாளுக்கு நாள் கருகிக்கொண்டே யிருக்கிறது! ஆம்! கருகியே போகும்! மரம் ஆகவே ஆகாது! இன்றே கல்லில் செதுக்கி வைத்துக்கொள்ளலாம்.

மார்க்ஸ் வகுத்த அறிவுப்பாற்று! லெனின் நடந்து காட்டிய நல்வழிடால்கின் அமைத்த தார்டோடு! குருஷ்சேவ் பறந்து செல்கின்ற அண்ட வெளி! இதல்லவோ சோஷ்விசம்?

இதை விட்டு, “சங்கரரும் ராமாநுஜரும், ஏசுவும் நடியும், கிருஷ்ணனும் ராமனும், சிவனும் முருகனும், லட்சமியும் சரஸ்வதியும், அப்பரும் ஆண்டானும்—சென்றவழியே போதும் நமக்கு! இவர்கள் காட்டாத நல்வழியை எவன் காட்டினான் இவ்வுலகில்?”—என்ற இறுமாப்பும் சாக்கடீப் புத்தியும் வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்ற இந்திய சமுதரைத்தில் சோஷ்விசம் எப்படி வெருன்ற முடியும்?

சாதி - மதம் - கடவுள் என்ற புதர்க்காட்டில், சோதிடம், சாத்திரம், புராண - இதிகாசம் என்ற மலைப்பாம்புகளும் புவிக்குட்டிகளும் பதுங்கியுள்ள பாறை நடுவில், சோஷ்விசம் என்ற சிகலை கதறக்கதற வீசி எறிகிறார்களே, இந்தியத் தலைவர்கள்? அந்தோ! இது பிழைக்காதே!

வரிப்பணம் காரியாகலாமா?

ஆகா! கரியும் ஆகலாம்! சாம்பலும் ஆகலாம்! என்றேனும் ஒரு நாள் இந்த உடலும் இந்த உலகும் அழியவேண்டியதுதானே மனிதனுக்கே பணத்தாசை கூடாது என்றால், அரசாங்கத்துக்கு இருக்கலாமா? “நாளெங்காக்கக் கவலைப்படாதே!” (Care not for the world) என்ற மதத்தன்மையின் பொன்மொழியைப் பின்பற்றிப்பண்த்தை அவ்வப்போது கரிராக்கிணிடுவதே சாலச் சிறந்ததாகும் என்க!

“ஏற்றுகளும் பணக்காரர்களும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு தங்கள் கடவுள்களை வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இந்த நாட்டில். புதுக் கோயில்கள் எழுப்புதல்! பழைய கோயில்களைப் புதுப்பித்தல்! வாகனங்கள்! வைர-தங்க நகைகள்!” உண்டியல்களில் பவுன் - வெள்ளி - ரூபாய் முதலிய காணிக்கைகள்!

இத்தனையும் பெரும்பாலும் மூவேந்தர் ஆண்டுவந்த நம் செந்தமிழ் நாட்டில்தான்! கோயில்களின் அசையும் சொத்துக்களும் அசையாச் சொத்துக்களும், அன்றாடச் செலவுகளும் சேர்ந்தால்

வலகோடி ரூபாய் இருக்கும்! போக்ட்டும்! நம் நாட்டைக் கடவுள் தான் காப்பாற்ற வேண்டும்! மனிதனாலும் அவன்து பொருள்களைத் திட்டத்தாலும் காப்பாற்ற முடியாது!

சாமிகளுக்கு மட்டுமல்ல, நம் தாராளம்! ஆசாமிகளுக்குக்கூடித் தான்.

77 வயதான (முன்னாள்), நிசாம் மன்னரின் சௌத்து மதிப்பு 1000 கோடி ரூபாயாம். இது அவருக்கு எப்படிப் போதும்? இந்திய அரசாங்கம், தயிர்ச் சேர்றுக்கு ஊறுகாய் மாதிரி ஆண்டுதோறும், வரியில்லாமல் ஒரு கோடி ரூபாய் இவரது செலவுக்காக (முதிர்ந்த வயதில் ஏராளமான செலவு இருக்குமல்லவா?). கொடுத்து வருகிறதாம்!

மற்ற மாஜி மன்னர்களுக்கும் சேர்த்து ஆண்டுதோறும் இந்திய அரசாங்கம் (புதையல் எடுத்தல்ல; ஹரிப்பணத்திலிருந்து) கொடுத்து வரும் மொத்தத் தொகை எவ்வளவு தெரியுமா? ஒன்பதே, ஒன்பது கோடி ரூபாய்தான்!

போக்ட்டும், இந்த அற்பக் காசுகல் உருவத்துக்கும் செம்பு உருவத்துக்கும் அவைகளை நடை நட்டுகளுடன் வைத்து விளையாட்டுக்கொண்டிருப்பதற்கும் பாரத புத்திரர்கள் (சிறப்பாக, சீர்மிகு செந்தமிழ் நாட்டின் அருந்தவப் புதல்பூர்கள்) பலகோடி ரூபாயை ஒதுக்கிவைத்திருக்கும்போது இவர்களைக் கட்டிமேய்க்கும் (“மேய்ப்பர்கள்”) பேரறிஞர்கள், முன்னாள் ஏழை மன்னர்களுக்கு 9 கோடி ரூபாய் மூன்று வேளைக் களுக்காக தர்மம் செய்துகொண்டிருப்பது பெருந்தவற்றில்லவே!

வீடு நிறைய தீபாவளி வெடிகள் இருந்தால் தனித்தனியாக தீர்த்துச் சுட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள்ர் யார்வது? கட்டோடு கொளுத்திப் போடவேண்டியதுதானே! பட்டபடவென்று ஒரே சமயத்தில் வெடிப்பதை வேடிக்கை பார்க்கலாமல்லவா?

ஏழை பாரதத்தில் வரி மூலம் நிறையப் பணம் கிடைக்கிறது! சாப்பிடட்டுமே, கடவுள் அவதாரங்களான முன்னாள் மன்னர்கள்! கடவுள்களும் சாப்பிடட்டும், பிரியம் போல!

ஆனால் அரசாங்கப் பணிமனையிலுள்ள நாற்காலிக்கு மூன்று கால்தானே இருக்கிறது, மூன்று ஆண்டுகளாக, என்று கேட்டால், “அது தான் சிக்கன முறை! அதோ சீனாக்காரன்!” ஆண்கிறார்தானே! இதுதான் வெடிக்கையாயிருக்கிறது! வைத்தாபாத் நிசாமுக்கும் மதுரை மீட்டுச்சிக்கும் செலவினத்தில் சிக்கன த்தைக் காணோம்! மாஜி நாற்காலி இக்கால முக்காலியாயிருப்பதற்குத் தான் சிக்கனம்!

இதை இந்தியன் பிராண்டு சேரஷ்விசம், என்று கூறி மனு நிறை கொள்வோமாக! ஜேய். ஹிந்தி!

உலகப் பெரியார் வரலாறு:

அக்பர் பெரியார்

(AKBAR THE GREAT)

[சா. கு.]

I

360 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, இந்திய நாட்டுக்கு ஏற்றது மதச் சார்புற்ற ஆட்சிதான் என்பதைக் கண்டு பிடித்து, அதன்படி ஆட்சியும் நடத்திய ஒருவர், எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவராயினும் அவரை உலகச் சான்றேர்களில் ஒருவர் என்று கூறித்தானே ஆக வேண்டும்?

அக்பர் பெரியார், (Akbar the Great) உலக மாமன்ஸர்களில் சிறந்தவர் என்பது மட்டுமல்ல; ஒருவரைகயில் சிறந்த அறிவியல் வாதியும் ஆவார். மத வெறியை வெறுத்தவர். இந்தியாவை ஒரு குடைக் கீழ் ஆண்ட மாமன்னர். தனிப்பட்ட கடனில் அற்ற-ஒழுக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட-தின் இலாகி என்றபுது மதத்தை உண்டாக்கி னார். அவர்குப்பின் வந்த மன்னர்கள் பிற்போக்குவாதி வெறியர்களாதவால் அவர் முயற்சி காய்த்துப் பழுத்துப், பயன்தரவில்லை. அக்பர் உலக மன்னர்களுக்கு மட்டுமல்ல; முத்தன், ஆட்சித்தலைவர்களான மந்திரிகளுக்கூடப் பல துறைகளில் வழிகாட்டியாக விளங்கினார். சிறப்பாக, மதப் பாதுகாப்பைவிட மக்களின் ஒற்றுமைதான் முக்கியம் என்பதைக் கண்டார்.

இவரது வாழ்க்கை வரலாறு சுவையானதும் பலருக்கு வழி காட்டக் கூடியதுமாகும். 1542 முதல் 1605 வரையில் வாழ்ந்த அக்பர், தம் தந்தை ஹூமாயுன்

அரசு பதவியிலிருந்து, வெளியேற்றப்பட்டு உமார் கோட் மன்னரின் விருந்தினாராக இருந்த சமயத்தில், ஒரு கூடாரத்தில் பிறந்தவர். தாய் ஹமீதா, 1542 நவம்பரில் முழு நிலா இரவன்று பெற்றெடுத்த இந்தக் குழந்தைக்கு 'சிறந்த' என்ற பொருள் கொண்ட அக்பர் என்ற பெயரைச் சூட்டினார், தந்தை ஹூமாயுன்.

கால் காச்கூடக் கையில் இல்லாத ஹூமாயுன் இந்த இனப்ரிக்கூட்சிக்காகத் தம் நன்பர்களுக்குப் பரிசுவிக்க விரும்பினார். என்ன செய்வது? கஸ்துரி டப்பி ஒன்றைத் திறந்து அதிவிருந்த தூரோப் பூக்கிர் ந்து அளித்து, “இதன் மணம் இச்கூடாரத்தில் பரவியிருப்பது போல், என் மகனின் புகழும் உலகம் முழுதும் ஒரு காலத்தில் பரவும்,” என்று சொல்லிக்கொண்டார்.

குழந்தைக்கு ஒரு வயது முடியும் முன்பே அதன் சிற்றப்பன் அதைக் கைப்பற்றி த் தம் ஊருக்கு எடுத்துச் சென்று விட்டான். ஆனால் அக்கால வழக்கப்படி கொலை செய்யப் படாமல் குழந்தை தப்பிப் பிழைத்தது; தான் வியைபு.

இரண்டாண்டு கழித்து ஹூமாயுன், பர்சியாவின் உதவியைக் கொண்டு காபூலைத் திரும்பக்கைப்பற்றிக் கொண்டு ஒன்றான்டு ஆட்சி புரிந்தார்.

கல்வி முயற்சி

ஹாமாயுன் கலையுணர்வு கொண்டவர்; படித்தவர். தமிழ்மைப் போலவே தமிழழந்தை அக்பரையும் கல்வியில் சிறந்தவராக ஆக்கவேண்டுமென்று அரும்பாடு பட்டார். பல ஆசிரியர்களை நியமித்து கல்வி கற்பிக்க முயன்ருார். பயனில்லை. சிறுவன் அக்பருக்கு விலங்குகளுடன் பழகுவதும் கொடியவற்றைக் கூடப் பழக்கி அவற்றுடன் விளையாடுவதுமே பொழுதுபோக்காயிருந்தது. அக்பர் ஆஃப்கானிஸ்தான் தீவில் இருந்த காலம் முழுவதும், வருங்காலத்தில் ஒரு பெரிய நாட்டின் மாமன்னர்களின் வகுப்பை போவதை அறியாத படி, விலங்குகளைப் பழக்குவதிலும் வேட்டையாடுவதிலுமே கழிந்தது. ப்ரிரெண்டு வயது வரையில் இதே போக்குத்தான்.

டில்லியில் ஆண்டுவந்த ஆஃப்கானியர் தமக்குள் சன்னை யிட்டுக் கொண்டிருந்த நேரம் பார்த்து ஹாமாயுன் தமிழூட்சியைக் கைப்பற்றினார். சிறுவன் அக்பரைப் பைரம்கான் என்பவரின் பாதுகாப்பில் பஞ்சாப் கவர்னர்காக நியமித்து விட்டு பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு மூன்பு கைவிடப்பட்ட டில்லியில் புகுந்தார். ஆனால், பாவம்! ஒரே ஆண்டுதான் உயிர்வாழ்ந்திருந்தார்.

எனவே, 13 ஆவது வயதில் அக்பர் மாமன்னர் பதவியை ஏற்க வேண்டியதாயிற்று. ஆம்; எதற்கு மன்னர்? சுற்றிலும் எதிரிகளால் குழப்பட்ட ஒரு நாட்டின் மன்னர்; ஆஃப்கானிஸ்தான் தீவில் புரட்சி! டில்லியும் ஆத்ராவும். எதிரிகள் கையில்! எனினும் பைரம்கான் துணையுடன் பாணிப்பட்ட என்ற இடத்தில் எதிரிகளைத் தாங்கிமுறியடித்தார்.

அடுத்த நான்காண்டுகள் வரையில் அக்பர் பெயரளவில் மட்டுந்தான் மாமன்னர். பைரம்கான் தான் நாட்டை ஆண்டார். வளர்ப்புத்தாய் மாகம் அனகாதான் அரண்மனையை ஆட்டிப்படைத்தாள். அக்பர் பதுமையனராகக் காட்சியளித்தார். ஆனாலும் சும்மராயிராமல், எழுதப்படிக்கத் தெரியாத காரணத்தினால் (சாகும் விஷயில் இப்படித்தான் இருந்தார்) பல புலவர்களையும் கவிஞர்களையும் வரவழைத்து மதநூல்களைப் படிக்கச் சொல்லிக் கேட்டார்.

மக்களைப்பற்றி நேரிடையாகத் தெரிந்து கொள்வதற்காக இரவுநேரத்தில் மாற்றுடையனிந்து கடைத் தெருவிலும் கூட்டங்களிலும் புகுந்து, குடிமக்கள்-சிறப்பாக இந்துக்கள்-எப்படி நடந்து கொள்கிறார்கள், என்ன பேசிக்கொள்கிறார்கள். என்பதை நேரில் கண்டும் கேட்டும் உணர்ந்தார்.

இச்சமயம் தமது வளர்ப்புத்தாய்க்கும் கும்பும் பைரம்கானுக்கும் சூசல் ஏற்பட்டது. அரண்மனைக்குள் சதி முளைத்தது உடனே தற்காப்பை முன்னிட்டு ஆக்ராவுக்குச் சென்று அக்பர் அங்கிருந்தபடியே ஒரு கடுமையான உத்தரவு பிறப்பித்தார்.

“நீர் நீண்ட நாள் விரும்பிய படியே மெக்காவுக்குப் பயணமாகலாம். இனி நேரடியாக நானே ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதாயிருக்கிறேன்.”

இதுதான் உத்தரவு! நீண்டகாலம் அக்பருக்கும் அவரதுதந்தையாருக்கும் பாதுகாவலராதவும் ஆலோசகராகவும் இருந்து வந்த தன்க்கு இந்த உத்தரவு வந்ததின் பொருள்என்ன என்பதைப் பைரம்கான்கள் கண்டு கொண்டிரார். எதிர்த்துப் பார்த்தார், பயனில்லை. ‘அக்பர்’

அவரை மன்னித்து மீக்காவுக்கு அனுப்பினார்; ஆனால் வழியில் கொலை செய்யப்பட்டார்.

இதேபோல் வளர்ப்புத்தாயின் மகன் ஆதம்கான் செய்த கல கத்தையும் அடக்கி அவனையும் அழித்தார், அக்பர்.

அக்பர் பேரரசர் ஆறுஞர்

யானை ஏற்றம், குதிரை ஏற்றம் மூதலியவற்றில் திறமை சாலி யாக விளங்கிய அக்பர் நல்ல உடற்கட்டும், வீரமும், முரட்டுத் தனமும் உடையவராக விளங்கியதில் வியப்பில்லையே! ஆகவே இருபதாவது வயதில் ஆட்சியின் முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்று. எதிரிகளை நடுங்க வைத்து ஆடக்கி ஒடுக்கி விட்டார், அக்பர்.

இந்தியாவின் நடுப்பகுதியிலிருந்த அரைகுறை சுமேச்சையன்னர்களையும் கீழ்ப்படிய வைத்துத்தம் பேரரசுடன் சேர்த்துக் கொண்டார். வங்காளம், ஓரிசா, குஜரத் யாவும் அக்பர் வசமாயின. எதிரிகளைத்தாக்கி முறியடிப்பதில் ஈடில்லாதவராக விளங்கிய அக்பர் தோல்வியையே காணுத அக்பர், நர்மதை ஆற்றுக்குத் தெற்கிலுள் தக்காணத்தின் (தென் இந்தியா) மீது படையெடுத்த போதுதான் எதிர்ப்பைச் சமாளிக்க முடியாமல் பின்வாங்க வேண்டிய தாயிற்று.

அக்பர் ஒரு மாபெரும் போர் வீரன் மட்டுமல்ல; நல்லாட்சிபுரிந்த பேரரசன்; மதச்சார்பற்றப்புக்தறிவாளன். இந்தியரை பிரட்டியும், தட்டிக்கொடுத்தும் தான் ஒற்றுமையாக வைத்திருக்க முடியும் என்ற உண்மையைக் கண்டு பிடித்து, வருஷங்கால, ஆட்சிதனுத்து வழிவகுத்துத் தந்த முசலைய மன்னன், அக்பர்.

ஒற்றுமை முயற்சி

அக்பருடைய ஆட்சிமுறைச் சிறப்பில் குறிப்பிடத் தகுந்தது, அவரது இந்துக் குடிமக்களைச் சரிப்படுத்திய முறைதான். இதற்காகவே முன்னணி ராஜபுதர், குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஆம்பர் திற்ரசியை 1561 ல் திருமணம் செய்து கொண்டார். இது மட்டுமல்ல. நீண்ட காலமாக ஒவ்வொரு இந்துவும் கட்டாயத்தினால் கட்டி வந்த தலைவரியை (Poll Tax) யும், யாத்திரை வரியையும் நீக்கினார். இந்து சிற்றரசர்களுக்கு ஆக்ரா மன்னர் சபையில், சிறப்பிடம் தந்தார், தோடர் மால் என்ற இந்துவை நூட்டின் பொருளாதார ஆலோசகராக நியமித்துக் கொண்டார். மான் சிங் என்பவரை இராணுவத் தலைவராக்கினார். தம்மை எதிர்த்த சிட்டோர் ராஜபுதர் மன்னரை முறியடித்து எதிரிகளைப் படுகொலை செய்துதம் ஆட்சியுடன் அப்பகுதியைச் சேர்த்துக் கொண்ட அக்பர், அடங்கிய பிறகு அணைத்துக் கொள்வதில் ஆர்வங் காட்டினார்! எப்படி? இறந்தவர்களுக்குச் சிலை எழுப்பினார்!

அக்பருக்கு இரண்டு ஆண்குழந்தைகள் பிறந்து சிசக்களாகவே இறந்தன. பிறகு இந்துமகிளைவிக்கு சலீம் என்ற மகன் பிறந்தான். அந்தப் பெருமகிழ்ச்சியில் உருவானதுதான் ஃபாத்டி சிக்ரி அரண்மனை. 5,000 யானைகளையும், 5,000 அந்தப்புரப் பெண்களையும் கொண்ட ஆடம்பரமான நகரமாயிற்று இந்த ஊர்.

இந்த ஊர்தர்ஸ் அக்பரின் புதிய மத்தும் உருவாக்கப்பட்ட இடமுர்முகும், அக்பருக்கு வெறி யுணர்வு கொண்ட இஸ்லாம் அறவே பிடிக்கவில்லை குத்தானி

லுள்ள அத்தனையும் உண்மை என்பதை அவரது பகுத்தறிவு (அறிவியல் வாதம்) கீற்க மறுத்தது. முஸ்லிம் மதப் பிரிவினர் சிலரை அழைத்து வாதாடச் செய்து கேட்டார். அவர்கள் வாதாட வாதாட அம்மதக் கொள்கைகளிலிருந்து நெடுந் தொலைவு பிரிந்து சென்று விட்டது அவரது ஆய்வு மனம். இதேபோல் கிருஸ்து மதத்தைப் பற்றியும் இந்துமதத்தைப் பற்றியும் அந்தந்தமத வல்லுநர்களைக் கொண்டு வாதாடச் செய்து கேட்டார். எதுவுமே அவரது அறி வுக்குப் பொருந்தியதாகத் தோன்றவில்லை. எனவே ஆட்சிக்கு மட்டுமல்ல, மதத்துறைக் கும் தானே தலைவரன் என்று அறிக்கை வெளியிட்டார்.

புதிய மகுதிகள் கட்டக் கூடாது என்று கட்டளை பிறப்பித்தார். முஸ்லிம் நீதிபதிகளை இனிப்புதி தாக் நியமிக்கக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டார். இதனால் முஸ்லிம் வெறியர்களின் எதிர்ப்பைத் தேடிக் கொண்டார்.

கீதோலிக்க பாதிரிமார்களுக்குத் தனி ஊக்கம் கொடுத்து வந்ததைக் கண்ட சிலர் அவர் கிருஸ் துவராகி விடுவாரோ என்று கூட அய்யப்பட்டனர்.

புது மதம்,

ஒவ்வொரு மதமும் தன்கூற்றுத்தான் உண்மை யென்பதை வெறியனர்ச்சியுடன் நிலை நாட்டியதைக் கண்டு வெறுப்பைடந்தார். மதவெறி உணர்ச்சிக்கும் அவரது அறிவியல் உணர்வுக்கும் குரண்பாடு ஏற்பட்டது. அடிமைத்தனத்தையும் அடக்க உணர்ச்சியையும் எல்லா மதங்களும் வலியுறுத்துகின்றன என்பதைக் கண்டார். இவ்விரு பண்புகளும் அக்பரால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லவா?

உலக இங்புங்களைத் துறக்க வேண்டும், அல்லது குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும், என்று பாதிரிமார்கள் கூறியதை அக்பர் ஏற்றுக் கொள்ள முறுத்தார்.

ஆதலால் தான் தின் இலாஹி என்ற புது மதம் கண்டார். இதன் கொள்கை தெளிவாக அறிவிக்கப்படவில்லை. ஆனால் ஸ்ரீனி று மட்டும் உறுதியாகக் கூறி னர். தனிப்பட்ட கூடவுள் என்ற எதுவும் இருக்கக் கூடாது; மக்களுடைய குறிக்கே காள் தீமையை ஒழித்து, நன்மையைக் கடைப்பிடிப்பதாகும்.

இந்தப் புதிய மதம் அக்பர் ஆயுள்வரையில் (அவரது அதிகாரத்தின் பயனாக) தான் உயிருடனிருந்தது. அவரது நெருங்கிய அரண்மனை நண்பர்களைத் தவிர வேறு எவரும் இப்புதிய மதத்தைப் பின்பற்றவில்லை; வலுவான எதிர்ப்பு முனைத் தெழுந்தது.. வந்தரள் தத்திலும் ஆஃப்கரனிஸ்தான் தத்திலும் பெரிய புரட்சிகளையும் கலவரங்களையும் உற்பத்தி செய்தது; அக்பர் மது முழு சக்தியையும் பயன்படுத்தி அடக்கினார்.

ஆனாலும் வரலாறு கண்ட மிகச் சிறந்த பெரியவர்களில் ஒருவரான அக்பர் அக்காலத்திலேயே (360 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே) மதவெறியைத் தீர்த்துப் போராடினார் என்பதூ குறிப்பிடத்தக்க தல்லவா? அறிவியல் இயக்கப் போராட்ட வரலாற்றில், அக்பருக்கு ஒரு தனி இடம் உண்டு. முயன்றூர்; தோற்றூர். இது தவறல்ல. உண்மையைக் கூறுவதற்கு நடுங்கிக் கொண்டு பழைமக்குத் தலையாட்டி பொம்மைகளாக இருப்பதுதான் இருக்கு! மனித குலத்துக்கேமானக் கேடு!

(தொடரும்)

க. சு. இராமசாமி

‘ஈட்டுவார் சமூகம்’

ACQUISITIVE SOCIETY BY R. H. TAWNEY

[‘செய்க பொருளை’; ‘பொருள் இலார்க்கு இவ் உலகம் இல்லை’—என வள்ளுவர் பொருளை வலியுறுத் தினார். பொருள் ஈட்டத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ள மக்கள் மலிந்த சமூகம் இது. பொருள் ஈட்டத்தைக் கொண்டு உயர்வு தாழ்வுகளை மதிப்படு வது நமக்குப் பழக்கமாகி விட்டது. நம் சமூகத்தின் இயல்பை நாம் அறிந்து கொள்ளக் கண்ணுடி தேவை. நம் முகத்தை நாம் அறிவோமா?]

நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆங்கில சோஷிலிஸ்ட் R. H. டானி இவ் “ஈட்டுவார் சமூக”த்தின் உண்மையை நன்னெறி இயல்வோடு, மனிதப் பண்பாட்டு உணர்ச்சியோடு (Ethics) ஆராய்ந்தார். அவர் நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்கால இந்திய சமூகத்தை அதே உணர்ச்சியோடு ஆராய்கிறார், இக்கட்டுக்கூரியாளர். இக்கட்டுரை ‘சமதர்மமே அறம்’ என்ற திரு. வி. க. வை நினைவுட்டுகிறது.]

1

“இருவேறு உலகத்து இயற்கை; திருவேறு தெள்ளியர் ஆதலும் வேறு.”

பெரும்பாலும் ‘திரு’ உடையார் நாம் வாழும் உலகத்தை உள்ளவாறு ஏற்றுக்கொண்டு, அதனால் தமக்கு உண்டாகும் பயணைத் துய்த்துவிட்டு, தாம் சாகும் போது, எஞ்சிய சக்கை, குப்பை, கூளங்களால், தம்மால் இயன்ற அளவு உலகைப் பாழ்படுத்தி விட்டுப் போகுமவர்கள். ‘தெள்ளியர்’ தாம் கண்ட உலகத்தைத் தூய்மையாக்கி, குப்பை கூளங்

கள் மறுபடியும் வாராதவாறு, மாற்றி அமைக்க முனைபவர். புத்தானே, இயேகவோ, காந்தியோ கையாண்ட முறைகளைப் பற்றிக் கருத்து வேற்றுமை இருக்கலாம்; அவர்கள் தாம் கண்ட உலகைத் தூய்மைப் படுத்த முயன்றார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

‘நாட்டில் வறுமை, பினி, ஊழல், இருந்தால் என்ன? அவற்றைப் பயன்படுத்தி நாம் முன்னேறும் வாய்ப்புத் தேடவேண்டும்’ என்பர் ‘திரு’ உடையார்! ‘சாதிகள் இருந்தால் என்ன? அச்சாதி உணர்ச்சியால்

நன் முன்னுக்கு வருவதல்லவா சிறப்பு?" என்பர் திருப்பெரியார். 'அறியாமை இருந்தால் என்ன? படித்தவர்கள் கீழ்ப்படிந்துநடக்க மாட்டார்கள்; சம்பள உயர்வு கேட்பார்கள்; உள்ளதைக் கொண்டு வாழும், போதும் என்ற மனப்பான்மையே அவர்களுக்கு இல்லை; நமக்குப் பயன் படுவது அறியாமையே என்பு திருவாளர்.

'திரு' உடையர்ஸ் மாறுதலை விரும்ப மாட்டார்கள். மாறுதலால் தம் 'திரு' போய் விடுமோ என்ற அச்சத்தால் உலகம் இத்தனை காலம் ஒடவில்லையா? இவன் வந்து என்ன மாற்றி விடப் போகிறான்? கடவுள் இல்லையா? இவன் புது பிரமதேவனு? என்று வம்பு அளப்பார்கள். (ஆதனின், நாத்திகத்துக்கும் 'சோஷிலிக்'த்துக்கும் நெடுங்காலத் தொடர்பு இருந்து வருகிறது.) ஒருக்கால மாறுதல் உண்டானாலும், இதுகாறும் ஏற்பட்ட மாறுதல் அனைத்தும் 'திருஉடையார்' இலாபத்துக்காக ஏற்பட்டது போலவே இனி ஏற்படப் போகும் மாறுதலும் அவர்களுடைய இலாபத்துக்காகவே ஏற்பட வேண்டும் என்று எண்ணுவார்கள். பொதுமக்களுடைய உயர்வு கருதி உண்டாகும் மாறுதலைத் திரு உடையார் விரும்ப மாட்டார்கள். அவர்களுடைய அளவு கோல் சுயநலன்; பொதுநலம் அன்று.

"தெள்ளியரு"ம், திருவை விரும்புகிறார்கள். தெள்ளி ல் திருவை; ஆக்கந்தரும் திருவை. எந்தத் தொழிலுக்காயினும் தன் முதலையோ, முயற்சியையோ, உழைப்பையோ நல்கியவன்

அடையக் கூடிய நன்மையெல் லாம், சமூகம் அம் முதலுக்கோ முயற்சிக்கோ உழைப்புக்கோ தரும் கூவி. ஆகவே, சமூகத்துக்குத் தன் முதல், முயற்சி, உழைப்பு ஆகியவற்றால் பணி புரிவோர்க்கு சமூகம் பாதுகாக்க வேண்டும்; போற்ற வேண்டும்; அவரவர் பணிக்குத் தகுந்த ஊதி ம் தரவேண்டும். அவ்வாறே, பணி புரியாதவனுக்கு ஊதியம் இல்லை என்ற நிலைமை வரவேண்டும். இரண்டாவதாக, கடமையும் உரிமையும் ஒருங்கே இயங்க வேண்டும். அரசாங்கம் என்பது சமூகம் தன் நலத்துக்காக வகுத்துக் கொண்ட அமைப்பு. அவ் அமைப்பால் பயன் பெறுவான் தான் தேர்ந்து எடுத்த மற்றிரி கள் எனப்படும் ஊழியரால் நிர்வாகத்தை நடத்துவிப்பதுபோல் தொழிலால் பயன்பெறும் பொது மக்களும் தமக்குப் பொறுப்புள்ள ஆண்யாளரால் தொழிலை நடத்த வேண்டும். அரசியல் சுதந்திரம் எவ்வாறு வேண்டற்பாலதோ, அவ்வாறே பொருளாதார சுதந்திரமும்.

எப்போது பொதுமக்கள் பணிக்குத் தொழில் (முதல், முயற்சி, உழைப்பு) பயன்பட வில்லையோ, அப்போது அத் தொழிலைத் திருத்தி அமைக்கும் உரிமை; உபயோகம் இல்லாத வரைத் தள்ளி விடும் உரிமை; சமூகத்துக்கு உண்டு.

இதுவே பொருளாதார சுதந்திரம்.

கம்பர் அரக்கர் சமூகத்தை 'ஸ்ட்டுவார் சமூகம்' ஆகக் கருதி னர். அவ் ஈட்டின் விளைவு:

“ஸ்ட்டுவார்தவம் அலால் மற்று ஈட்டினால் இயைவது இன்மை காட்டினார் விதியார்; அஃது காண்கிறபார் காண்மின், அம்மா பூட்டுவார் முலை பொருத் பொய் இடை நையப் பூநீர் ஆட்டுவார் அமரர் மாதர், ஆடுவார் அரக்கர் மாதர்”

(ஊர்தேடு படலம்)

பாவத்துக்கு அறம் ஏவல் செய்யும் என்பது கருத்து.

2

1789-ம் ஆண்டில் 'சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்ற முழுக்கத்துடன் ஃபிராஞ்சு பூர்ட்சி வீரு கொண்டு எழுந்தது.

'சுதந்திரம்' என்பது பல உரிமைகளின் தொகுதி. உரிமைகள் தனி உரிமை, பொது உரிமை என இரு திறப்படும். தனி உரிமை பொது உரிமைக்கு அடங்கியே இயங்கக் கடவது.

எடுத்துக் காட்டாக, சொத்து உரிமை ஒரு தனி உரிமை. ஒரு வன் அளவுக்கு விண்சிய சொத்து வைத்திருப்பதால், அவன் விருப்பப்படி அச்சொத்தை இயக்குவதால், சமூகத்தில் அமைதி நிலவாது போகலாம். ஒருவனுடைய சொத்து பலருடைய வறுமைக்குக் காரணம் ஆகலாம்; அச்சொத்தை வேறு வழியில் இயக்கி சமூக நலன் நாடலாம் எனச் சமூகம் சொத்து உச்சவரம்பு ஏற்படுத்தலாம். இங்கு பொது உரிமை தனி உரிமையைத் தடைப் படுத்துகிறது.

“வழியில் இடது புறம் போ” என்பது வலது புறம் போகும் தனி உரிமையைக் கட்டுப்படுத்துகிறது.

நாட்டின் நாணய மாற்றைக் காப்பதற்காக, பிற நாடுகளிலிருந்து இவ் இறக்குமதி செய்

யாதே என்பது தனி உரிமையைப் பொது உரிமை வெல்வது ஆகும்.

'சுதந்திரம்' என்பது ஆக்கும் கருவி ஆகலாம்; மக்களுடைய அழிவுக்கும் கருவி ஆகலாம் என் ஃபிராஞ்சுமக்கள் எளிதில்லைனர்ந்தனர். அன்று முதல் இன்று வரை, சமூகத்தின் நலத்துக்காக எந்த அளவுக்குத் தனி உரிமைகள் வரை யறுக்கப்படலாம் என்பதே அரசியல் சிந்தனையாளர் ஆராய்வது.

முழுச்சுதந்திரமும் சட்டம் இல்லாத, அராஜக, ஒழுங்கின்மை நிலைமையும் மிக நெருங்கியவை.

இங்கிலாந்தில் பெந் தாம் (Bentham) என்ற அறிஞர் 'சுதந்திரத்தின் பயன் சொத்து உரிமை பொருள் ஈட்டும் உரிமை' என்ற முடிவுக்கு வந்தார். சுதந்திரம் சமூக வளர்ச்சிக்கு அடிப்படை என்றால் 'சொத்து உரிமை'யும் 'பொருள் ஈட்ட'மும் சமூகத்துக்கு அடிப்படை என்பது அவர் கொண்ட கருத்து.

ஃபிராஞ்சு பூர்ட்சியை இங்கி லாந்து எதிர்த்தது. எந்தப் பூர்ட்சியைத்தான் இங்கிலாந்து எதிர்க்கவில்லை—, அமெரிக்க பூர்ட்சி, உருவிய பூர்ட்சி, இந்தி யப் பூர்ட்சி, சீனப் பூர்ட்சி, உட்பட? ஃபிராஞ்சு பூர்ட்சி உண்டான

10 ஆண்டுகளுக்குப் பின் 1799-ல் ஃபிரன்சுப் போருக்காக முதல் முதலில் இங்கிலாந்தில் வருமானா வரி தொன்றியது. ஆண்டுக்கு 200 பவுனுக்கு மேற்பட்ட வருமானம் உடையவர் தம் வருமானத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கு வரி கொடுக்க வேண்டும்.

எழுந்தது பார் எதிர்ப்பு! அரசாங்க உபயோகத்துக்கு 10 சதம் வருமானா வரி கொடுப்பதா? அது பெந்தாம் போன்றவருக்குப் பொறுக்கவில்லை.

‘ஜயா, பொது நலனுக்கு 10 சதம் கொடுப்பது தவறு என்கிறீர்களே, நிலத்தையோ, சரங்கத்தையோ, தொழிற்சாலையையோ, கண்ணில் கூடக் கண்டிராத முதலாளியின் தனி நலனுக்கு வருவாயில் பாதிக்குமேல். குத்தகையாகக் கொடுப்பது நியாயம் எனக் கருதுகிறீர்களே!

“தனி நலம் வளர்வது இயற்றக நெறி; பொது நலம் வளர்வது தவறு நலன் நெறி.”— இந்தக் கொள்கையில் தோன்றியது 19-ம் நூற்றிண்டின் தாரா ஸப் போத்கு (Liberalism) இக் கொள்கையால் நன்மை விளைந்தது; தீமையும் காய்த்தது. இங்கிலாந்தின் தொழில்-வளர்ச்சிக்கு வாழ்க்கைத் தரடியர்வுக்கு அடிகோவியது. ஆசியாவிலும் ஆஃப்ரிகாவிலும் ஏகாதிபத்தியம் என்ற நச்ச மரம் தோன்றிற்று. நாள்டைவில், ஏகாதிபத்தியங்கள் தம் முன் முரண்பட்டு உலகப் போர்களும் சிறு போர்களும் தோன்றின.

3

இதன் விளைவாகத் தோன்றியது: “அரசாங்கம் தனி உரிமைகளைக் காக்கக் கடமைப்பட்டுள்

எது,” என்ற கொள்கை. சொத்து உரிமை, உழைப்பு உரிமை, வாரிசு உரிமை போன்ற யாவும். நில உச்ச வரம்பு சட்டம் சொத்து உரிமையைப் பாதிப்பது. வருமானா வரி வருவாய் உரிமையைப் பாதிப்பது. மரண வரி வாரிசு உரிமையைப் பாதிப்பது. குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயச் சட்டம் உழைப்பு உரிமையைப் பாதிப்பது.

ஒவ்வொரு வரியும் ஒவ்வொரு கட்டுப்பாடும், தனி ‘உரிமை’ யைப் பறிக்கிறது. அதனால், அவற்றை எதிர்ப்பது என்கடன். பாதையில் இடது புறம் பேர் என்ற கட்டுப்பாடு வலது புறம் போகும் ‘உரிமை’யைப் பறிக்கிற தல்லவா?

இவ் உரிமை பாதிப்பு அணைத்தும் ஒருவனுக்கு உரிய பொருளைக் கவர்வதாகும். சொல்லப் போனால் ‘திருட்டு’ ஆகும். அரசாங்கமே இத்திருட்டில் சட்டப்பூர்வமாக நுழையும் போது தனி மனிதனுக்கு உரிமை ஏது?

வியாபார உலகில், போட்டி, வணிகளை நாண்பிம் உள்ளவண் ஆக்கும்; கொள்ளை இலாபம், இன்றி நியாய இலாபம் வைத்து, விற்கச் செய்யும். ஒரு பேராணசையை மற்றெல்லா பேராணசை கட்டுப்படுத்தும். ஏனெனில், பஸ் வியாபாரிகள் தம்முள் போட்டி இட்டு மக்களுக்கு நன்மைசெய்ய முன் வருவார்கள்.

ஏகபோக உரிமை தவறு—அரசாங்கம் அன்றி தனி ஒருவர் போக்குவரத்தையோ, ஆயுள் ஒப்பந்தத்தையோ, பாங்குகளையோ தன் உரிமையாகக் கொள்வதும் தவறு. போட்டி மனப்பான்மை இல்லாததால் ‘தாராள மனப்பான்மை’ உண்டாகாது.

சமூகத்தின் நலன் அதில் உள்ள ஒவ்வொருவருடைய தனி நலனும் ஒன்று சேர்ந்ததெதாகுதி. ஒவ்வொருவரும் தாம் விரும்பி யதை அடைந்து இன்புற்றுரெனில் அதுவே சமூக நலன்.

மக்களுக்குத் தம் சுயநலப் பொறுப்புக்கள் அன்றி, பொதுநலப் பொறுப்புக்கள் எவையும் இலை. தம் சுயநலை நாடினால், சமூகத்தில் ஒவ்வொருவரும் பணக்காரன் ஆனால், சமூகமே ஆயரும்.

இவை ஈட்டுவார் சமூகத்தின் கொள்கைகள்.

150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தோன்றிய இக்கொள்கை மேல் நாடுகளில் இரந்து ஒழிந்தது. நம் நாட்டில் ஒரு அரசியல் கட்சியாக முனைத்திருக்கிறது.

“தன் நலம் கருதும் மனிதன் எங்கு வாய்ப்பிக்கிடைக்கிறதோ அங்கு கொள்ளை அடிப்பான்: அவனுக்கு தன் இன்த்தவர்; பிற இன்த்தவர் என்ற வேற்றுமை இல்லை.” (கொள்ளைக்கு தேசபக்தி இல்லை) — காந்தியாக்கள்.
(“சர்வோதயம்”)

4

இந்த சித்தாந்தத்தின் விளைவுகளைக் காண்போம்.

பொருள் ஈட்டத்தின் குறிக்கோள் இன்பம். அமெரிக்க ஆட்சி சட்டத்தில் (Pursuit of Happiness) என்பர். தமிழ் நூல்களில் ‘அறத்தால் பொருளும் பொருளால் இன்பமும் உண்டாதல் பற்றி’ ‘அறம் பொருள் இன்பம் என வைத்தார் என்பர். அறமும் இன்பம் இன்றி ‘பொருள்’ மட்டும்

இயங்கினால் அது சமூகத்துக்கு ஒன்று தரும்.

பொருள் ஈட்டும் கருமமே கண்ணயினார் அறத்தையும் இன்பத்தையும் புறக்கணிப்பர். அவர் ஈட்டும் பொருளுக்கும் அவ் ஈட்டத்திற்காக அவர் சமூகத்துக்கு ஆற்றும் பணிக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இராது. பொருள் ஈட்டம் நல்ல வழியிலும் வரலாம்; கெட்ட வழியிலும் வரலாம்.

‘பொருள் ஈட்ட எப்போது வாய்ப்புக் கிடைக்கும்?’ என மக்கள் பார்த்திருப்பார்களே அன்றி, சமூகத்துக்கு நான் எந்த உழைப்பையோ, முயற்சி செய்யோ, முதலையோ நல்கி அதனால் சமூகம் தரும் ஊதியம் பெறுவது,—என்று எண்ணமாட்டார்கள். “வாய்ப்பு” (Opportunity) வேண்டும், என்பது சிறப்பு; “உழைப்பு” (Labour) வேண்டும், என்பது தாழ்வு!

‘வாய்ப்பு’ யர்குக்குக் கிடைக்கிறது? வாய்ப்புப் பெற பொருள் வசதி வேண்டும்; உயர்ந்த இடத்தில் பிறந்திருக்க வேண்டும், மணந்திருக்க வேண்டும்; கல்வி, அதிலும் நல்ல பள்ளியில், பயின்று இருக்க வேண்டும்; சிறந்த தோற்றும் வேண்டும்; வியாபாரத்தில் நல்ல தொடர்புகள் வேண்டும். யாவற்றுடனும் மனச்சாட்சியை விட்டுக் கொடுக்கும் தாராள மனப்பாள்மை வேண்டும்!!

நாம் யாவருக்கும் சமவாய்ப்புத் தரக் கூடிய சமூகத்தைத் திட்டம் இடுகிறோம். அனைவருக்கும் சமகுழுத்தில் உண்டாகும் வரை எவ்வாறு சமவாய்ப்பு உண்டாகும்?

சுருங்கக் கூறினால், ‘வாய்ப்பு’—‘சொத்து’ இரண்டும் ஒன்றே.

'உழைப்பு' வேறு; அவனவன் அறிவு, ஆற்றல், நாணயம், உறுதி, இவற்றைப் பொறுத்தது. உழைப்புக்கும் படிப்பு வேண்டும், என்றாலும் இன்று படித்தவர் உழைப்பை நாடாமல் வாய்ப்பை நாடுவதன் காரணம், உழைப்பை விட வாய்ப்பு அதிக ஊதியம் தருவதால். உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம், பணிக்குத் தகுந்த ஊதியம் என்ற கொள்கை மாறி, “வாய்ப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம்” என்ற அடிப்படையில் சமூகம் இயங்கும் போது:

1. யாவரும் ‘வாய்ப்பை’— அதாவது ஏமாற்றும் பிழைப்பு, தரகு, ‘சிபாரிசு’ போன்றவற்றை— நாடுவார்கள். உழைப்பிலோ சமூகப் பணியிலோ மனம் நாடாது.

2. உழைக்காமல் உண்போர் எண்ணிக்கை உயரும். அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்யாகமக்கள் கருதுவர். பெருமை அவர்களையே சாரும். ஊரில் யாரிடம் நல்ல வாகனங்கள், ‘பணம், சவு கரியங்கள் உள்ளனவோ அவரே ‘தொழில் அதிபர்’ எனப்படுவர்.

3. உழைப்போரை உயர்ந்த வராகச் சமூகத்தில் கருத மாட்டார்கள். உழைப்பின் உயர்வு வாய்ப் பேச்சுடன் நிற்கும். ‘தலைவர்கள்’ பணக்காரருடன் அவர் இல்லங்களிலும், கிளிப்களிலும் குலாவுவர். ஊரிலே சிறந்த ஆசிரியர், நூற்போர், பஸ் ஓட்டு வோர், உழவர் ஆகியோரைப் பற்றி அவ் ஊராருக்கே தெரியாது என்றால், ‘தலைவர்’களுக்கு எப்படித் தெரியும்?

4. சமூகத்தில் மரியாதை அணைத்தும் அச் சமூகத்தினின்று பயன் பெறுவோர் அடைவார்

கள். சமூகத்துக்குப் பயன் தருவோர் அடைய மாட்டார்கள்.

5. உற்பத்தி ஆடம்பரப் பொருள்கள் மீது பாயும். ரூ. 15,000 மதிப்புள்ள ஒரு மோட்டார் கார் உற்பத்தி (வெளியீடு) ஆனாலும் அதே மதிப்புள்ள நூறு சைகிள்கள் உற்பத்தி ஆனாலும் உள்ளீடு (அதாவது வேண்டிய மூலதனம், முயற்சி, உழைப்பு) ஒன்றே எனின், மோட்டார் கார் உற்பத்திதான் பெருகும். ‘ஸ்பார்டகஸ்’ என்ற நூலில் ரேர்ம் ராஜ்யத்தின் அழிவுக்கு ஒரு காரணம், அதில் உள்ள அடிமைகளை உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் பயன்படுத்தாமல் வாசனைப் பொருள்களுக்கும் பட்டுப் பூச்சி வளர்ப்புக்கும் பயன் படுத்தியது என்பர், ஆசிரியர் ஹவார்ட் ஃபாஸ்ட்.

இந்த நிலைமையை மாற்ற நம்நாட்டில் இன்றுள்ளதைப் போன்ற ‘திட்டப் பொருளாதாரம்’ வேண்டும். ஆனால், இந்த ‘சட்டுவார் சமூகம்’ நிட்டத்தையே வெறுக்கும், அதன் கொள்கையே தனி உரிமைப் பாதுகாப்பு எனக் கண்டோம்.

6. தொழிலாளரும் தம் ஊதிய உயர்வையே பெரிதாக மதிப்பர். ஏனெனில், அவர்களும் சமூகத்தில் உயர்ந்தவராகக் கருதப்படும் ‘பெரிய மனிதர்’களைப் போல வாழ நினைப்பது இயற்கை. ஊதியம் எங்கிருந்து வருகிறது? ஊதியம் பெரிதோ சிறிதோ என்பதற்குச் சமூகத்தின் அளவு கோல் எது?—என்ற கருத்துக்கள் எழா.

உற்பத்திப் பெருக்கால் இந்த நிலைமைச் சரிக்கட்ட முடியும் என்பார்கள் இந்தப்பொருள் ஈட்டுச் சமுதாயத்தினர். அவந்

கூறுவதெல்லாம் உற்பத்திப் பெருக்கால் தங்கள் ஊதியம் (இலாபம்) உயரும் என்பதற் காகவே. சமூகத்துக்கு உழைப்பை நல்குபவனுடைய ஊதியமும் உயருகிறதென்பது உண்மை. அதைவிட உயர்வது முதலாளி யின் ஊதியம். உழைப்பையே நல்காத, முயற்சியை நல்காத, முதலாக்கம் உண்டாக்காத ஒரு புல்லுருவிக்கு சமூகம் ஊதியம் பெறும் வாய்ப்பு அளிக்கிறதென்றால், அவ் ஊதியம் தன் உழைப்பிலிருந்துதான் வருகின்றது என்பதை ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் அறிவான்; அவ் வறிவால் மனம் தளருவான். பசப்புப் பேச்சால் சில காலம் ஏமாற வாம்; நாள்டைவில் வேலையில் ஆர்வம் குறையும். உழைக்காமல் எவனுவது வட்டியோ, வாடகையோ, பங்கு லாபமோ, பண்ட(ஏ)மாற்றுத் தரகோ ஆகிய ஊதியம் பெறும் வரையில் சமூகத்தில் அமைதி நிலவாது.

“ஸ்தாபனங்கள் மனி தப் பண்பை ஓட்டி அமைகின்றன. அவற்றின் புற இயல்புகள் மாறுவதாகத் தென்பட்டாலும், எவ்வளவு வேகமாக மனிதனுடைய பண்பு மாறுகிறதோ அவ்வளவு வேகமாகத்தான் ஸ்தாபனத்தின் அடிப்பட்ட மாறும்.”

—வெற்பர்ட் ஸ்பென்ஸர்.

5

தொழிலும் பொருளாக்கமும் சமூக நலனுக்கு வழி (Means); அவையே சமூக நலன் (End) ஆகா. “‘மெய், நெறி, நன்மை’ (ஸ்வரூப, உபாய, புருஷார்த்தம்) என்பவற்றின் வேறுபாடுகளை உணரவேண்டும். மூன்றையும் ஒன்று எனக் குழப்பி மழுப்பி விடக் கூடாது. ‘மெய்’ என்பது

நம் இயல்பு; நம் சமூகத்தின் இயல்பு. ‘நெறி’ என்பது அவ் இயல்பு செல்லும் வழி; ‘நன்மை’ என்பது குறிக்கோள், எதை அடையப்போகிறோம் என்பது. பொருள், தொழில் உற்பத்திப் பெருக்கு யாவும் நெறியாகும். குறிக்கோள் சமூக நலன்; அதற்கு உட்பட்ட சுயநலன் ‘நெறி’யையும் ‘நன்மை’யையும், வழியையும் முடிவையும் ஒன்றே எக் கருதுவோர் சிலருடைய உயர்வுக்காகப் பலருடைய விரும்புவோர் ஆவர்; சிலருடைய இன்பத்துக்காகப் பலருடைய துன்பத்தை விழைவோர் ஆவர்.

போட்டியில் நலன் காணபவர்கள், வியாபாரி சமூக நலனுக்காக வியாபாரம் நடத்தவில்லை, தன் இன்பத்துக்காகவே நடத்துகிறன், என்பதை மறந்து விடுகிறார்கள்.

உரிமைகள் என்றும் அழியாமல் நிலைத்து இருப்பன அன்று. தனி உரிமை ஆயினும், பொது (அரசாங்க) உரிமை ஆயினும், உரிமை சமூகத்தின் கோட்பாட்டுக்கும் குறிக்கோளுக்கும் அடங்கியே இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு உரிமையும் ‘உரிமை எதற்காக? சமூகத்தை உயர்த்தவா தாழ்த்தவா? யாருடைய நன்மைக்காக?’ என்ற கோல் கொண்டு அளக்கவேண்டும்.

முக்கியமாக ‘சொத்து உரிமை’ ஒரு காலத்தில் சமூகத்துக்கு அவசியமானதாக இருந்திருக்கலாம். அடிமைகள் உள்ள சமூகத்திற்கு அடிமைகளை விலைக்கு வாங்கும் உரிமை அவசியம்; இன்று வேண்டாத உரிமை அது. மாறி இருக்கும், மாற இருக்கும், நம் சமூகத்தின் குறிக்கோளுக்கு, சொத்துரிமை துணை

புரிகிறதா, தடை புரிகிறதா என் பதை ஆராய வேண்டும்.

அமெரிக்க அரசியல் அமைப்பும் பிரஞ்சு அரசியல் அமைப்பும் குறிப்பாகச் சொத்து உரிமையைப் பாதுகாக்கின்றன. நம் அரசியல் அமைப்பு சொத்து உரிமையைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. இங்கிலாந்துக்கு அரசியல் அமைப்பே இல்லை. உருவிய அரசியல் அமைப்பில் சொத்து உரிமைக்கு இடமே இல்லை.

'ஒரு அரசியல் அமைப்பு சீரியது; வேறெருகு அமைப்பு தூரியது' என யான் கூறவில்லை. எவ்வளவு அமைப்பையும், அதன் அதன் குறிக்கோள்களைக் கொண்டு, அவ்வளவு அமைப்பு பாமர மக்களுக்கு ஆற்றும் நன்மை-தீமைகளைக் கொண்டு ஆராய வேண்டும்.

6

'சொத்து உரிமை சமூக அமைப்புக்கு அடிப்படை' எனப்பல அரசியல் சட்டங்கள் அறைகின்றன. நம் அரசியல் சட்டமும் இவ்வளவு அடிப்படையை ஏற்றுக்கொண்டு எந்த எந்த சந்தர்ப்பங்களில் இவ்விரிமை எந்த அளவுக்கு சமூக நலனுக்காகக் கட்டுப்பாடு செய்யப்படலாம் எனக்கூறுகிறது. இந்த சிறு அளவும் விட்டுக் கொடுக்க விரும்பாத சிலர் இக்கட்டுப்பாட்டை எதிர்க்கின்றனர்.

'சோஷ்விளிஸ்ட்'கள் சொத்து உரிமையை—ஒருவர் சொத்து கொண்டு பிறரை அவர்கள் முதலீடில் உழைக்கச் செய்து அவர்களுடைய உழைப்பின் பயனை அபகரிக்கும் 'உரிமை'யை—சமூக நலனுக்காகப் பறிமுதல் செய்ய வேண்டும் என்கின்றனர்.

'சொத்து உரிமை' பல்வகைப்படும். அவற்றுள் சில :

(i) நான் எழுதும் பேனே, காகிதம், என் புத்தகங்கள், என் பாய், கட்டியிருக்கும் வேட்டி, உட்கார்ந்திருக்கும் 'சொந்த' நாற்காலி, ஓட்டும் சைக்கிள் இவற்றின் மேல் எனக்கு உள்ள உரிமை;

(ii) நான் எழுதும் புத்தகத்தின் 'காபிரைட்', நான் செத்து 30 ஆண்டுகளில் அற்று விடும், உரிமை;

(iii) என் வீட்டை வாடகைக்கு விட்டு வாடகை வாங்கும் உரிமை;

(iv) நெடுந் தொலைவில் உள்ள என் நிலத்தை (ஆண்டுக்கு ஒருமுறை, இரண்டு ஆண்டுக்கு ஒருமுறை சென்று பார்த்து வருவது) குத்தகைக்கு விட்டு அதன் ஊதியம் பெறும் உரிமை;

(v) நான் பார்த்தே இராதஜம்ஷ்டிழர் டாடா கம்பெனியிலும், டார்ஜீலிங் தேயிலைத்தோட்டத்திலும் எனக்கு உள்ள பங்குகளின் மீது வரும் இலாபத்தைப் பெறும் உரிமை;

(vi) நான் பாங்கில் டிபாளிட் செய்துள்ள பணத்தின் வெட்டி, என் அரசாங்கப் பத்திரங்களின் மீது வட்டி பெறும் உரிமை. பாங்கு அந்தப் பணத்தையாருக்குக் கூட்டன் கொடுத்தது; அரசாங்கம் என் பணத்தை என்ன செய்தது என எனக்குத் தெரியாது.

இவை யாவுமே 'சொத்து உரிமை' தாம். ஆனால் என் வேட்டிக்கும் என் பங்கு உள்ள டார்ஜீலிங் தேயிலைத் தோட்டத்துக்கும் இந்த 'சொத்து உரிமை'யில் எவ்வளவு தூராம்?

பல சொத்து உரிமையாளருக்குத் தம் உடைமையான 'தோட்ட

உங்களின் பெயர் கூடத் தெரியாது. பங்கு லாபம் பெற உடைமையின் பெயர் கூடத் தெரிய வேண்டியதில்லை.

நம் சட்டங்களில் பெரும்பாலானவை இந்த ‘நூர் உரிமை’ களைப் பாதுகாக்கவே அமைந்துள்ளன.

“விதைத்தவன் அறுவடை செய்வான்” என்பது பைபிள்: “விதைக்காதவன் அறுவடை செய்வான்” என்பது சொத்து உரிமை.

7

இந்த ஆண்டு பட்ஜட்டில் நமது நிதி அமைச்சர் திரு. கிருஷ்ண மாச்சாரியார் சொத்து உரிமைகளை மூவகையாகப் பிரித்தார்:

1. உடைமை (Ownership) : இந்த நிலம், வீடு, வேட்டி, பேனு, பங்கு என்னுடையது என்பது.

2. ஆட்சி (Control) : இந்த பாங்கில் உள்ள பணம் என்னுடையதல்லவிட்டாலும் அதை எந்த முறையில் பயன்படுத்த வாய்ம் என நிர்ணயிக்கும் உரிமை.

3. நிர்வாகம் (Management) : “செயலாட்சி” (Director) உரிமை. நான் ஒரு நிர்வாகி. இந்த மெழின் என் உடைமை அல்ல; இதன் செயல் ஆட்சியும் என் னிடம் இல்லை; எப்போதாயினும் இதன் உடைமையாளரோ, செயலாட்சியாளரோ இந்த மெழினை நிறுத்தி விடலாம். ஆனால், நான் இதை இயக்குகிறேன். என் தொழில் திறன், படிப்பு, அனுபவம் இன்றேல் இந்த மெழினே, ஸ்தாபனமேர் மக்களுக்குப்பயன்பட இயங்காது.

இது நல்ல பாகுபாடு. இந்தப் பாகுபாட்டின் முடிவு ‘நிர்வாக’த் தின் உயர்வைத் தோற்றுவிப்பது. நிர்வாகிகள் சமூகத்துக்கு (Technocracy) அடிக்கோலுவது.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பர்ன்ஹாம் (Burnham) என்பவர் நிர்வாகிகள் புரட்சி (Managerial Revolution) என ஒரு நாலே எழுதினார்.

திரு கிருஷ்ண மாச்சாரியார், “நான் ‘உடைமை’ யில் கைவைக்கவில்லை; ‘ஆட்சி’யை அசைக்கிறேன்; ‘நிர்வாகம்’ உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். சமூக நல்லை வளர்க்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுக்காக ‘பட்ஜட்டு’ மூலமாகச் சில மாற்றங்கள் செய்கிறேன்,” என்கிறார்.

‘சமூகத்தி’ன் ஊழலை அகற்றுவதற்கு, அதன் அடிப்படையை மாற்றுமல், சில இயல்புகளை மட்டும் மாற்றுகிறேன்’ என்பது அச்சத்தின் அறிகுறி. ‘நோய் முதல்’ நாடாமல், ‘நோய் நாடு’ வதாகும். முட்டையில் பாதி அழுகியது, பாதி நல்லது என்பது போன்றது.

உடைமையாலோ, ஆட்சியாலோ, நிர்வாகத்தாலோ, உரிமை உள்ளவர் பெறும் ஊதியம் அவர் அவர் சமூகத்துக்கு ஆற்றும் பணிக்கு ஏற்றது ஆதல் வேண்டும். உரிமையும் கடமையும் ஒன்றை ஒன்று தழுவிச் செல்ல வேண்டும். கடமை இல்லாத வருக்கு உரிமை இல்லை என்ற நிலைமை உண்டாக வேண்டும்.

“பொன்னுல் பிரயோசனம் பொன் படைத்தார்க்கு உண்டு; பொன் படைத்தான் தன்னுல் பிரயோசனம் பொன் னுக்கு அங்கு ஏது உண்டு?” என்றார், பட்டினத்தார். இனிரு பொன்

ஞல் பொன் படைத்தார்க்குப் பிரயோசனம் இல்லாதவாறு அரசாங்கம் செய்துவிட்டது. அது பொற்றத் தகுந்ததே. அவ்வாறே, ஒருவன் தன் நிலத்தையோ ஏனைய சொத்தையோ சமூக நலனுக்கு உபயோகப் படுத்தாவிட்டால் அவனுக்கு அச்சொத்தால் பயன் இராதவாறு செய்யவேண்டும். என்னில், சொத்து உரிமையும், அவ் உரிமைப் பாதுகாப்பும் சமூகம் பார்த்துத் தனி ஒருவனுக்குக் கொடுக்கும் உரிமை தானே!

8

'பாங்குகளைப் பொது மக்களுடையது ஆக்கு' என்கிறோம். ஏன்? பல காரணங்கள் இருக்கலாம். அடிப்படைக் காரணம் இதுவே. பாங்குகளில் உள்ள பணம் பொதுமக்களுடையது. ஆனால், அப்பணத்தை ஆனும் உரிமை 10-12 %டைரக்டர்களுடையது. அந்த 10-12 டைரக்டர்கள் 500-1000 பங்குதாரர்களுக்குப் பொறுப்பாளவர்கள். பெரும்பாலும் அப்பங்குதாரர்களுள் 5-10 பேரே, ஒரு குடும்பமே, பாங்கின் உடைமையாளர். அந்தப் பங்குதாரர்கள் பாங்கின் உடைமையாளர், சொந்தக்காரர். அச்சிலருடைய நன்மைக்காக ('உடைமை') அவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட 10-12 பேர், ஆட்சியில் நிர்வாகிகள் பாங்கை நடத்துகிறார்கள்: லட்சக்கணக்கான பொதுமக்களுக்கு நன்மை உண்டாவது உண்மை என்றாலும், அது 'எச்ச நன்மை' (Residual benefit), 'இடையில் உண்டாகும் நன்மை' (Incidental benefit) ஆகும். பாங்குகளின் 'உடைமை' தனி மனிதரிடம் இருக்கட்டும்; 'ஆட்சி' சிசர்வபாங்கிடம் இருந்தால் போதும்,

என்பது அரசாங்கத்தின் வாதம். மக்கள் 'உடைமை'யாக, மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் 'ஆட்சி'யில், அதே 'நிர்வாகி'கள் பாங்கை இயக்கினால் அது நம் சொஷலிசக் குறிக் கோருக்கு உடன்பாடாகும்.

இதை 'வரட்டுக் கொள்கைப் பிடிவாதப் போக்கு' (Doctrinaire approach) என்பார் சிலர். அவ்வாறு சொல்லிப் பயனில்லை. நாம் அவர்களைக் 'கொள்கை அற்றவர்', "தந்தலனுக்காகச் சமயத்துக்குத் தக்கவாறு மாறுபவர்கள்", "பாஷானிடிகள்" என்று சொல்லிவிடலாம். உண்மை இச்சொற்களில் இல்லை; அனுபவத்தில் தான் உண்டு. அவ் அனுபவத்தை ஒட்டி இந்த 'பாங்கு'பொது உடைமை'யை ஆராய இதுதருணமல்ல.

வெறும் 'உடைமை'யாக உள்ள சொத்து உரிமை செயல் நிறமற்ற (Passive) சொத்து: உடப்போகமற்ற பொருள் ஈட்டம். 'செயல் அற்ற சொத்து உரிமையை எவரும் விரும்பமாட்டார்கள். தம் சொத்து பிறருடைய உழைப்பைக் கவருவதற்குப் பயன்படவேண்டும் என்பதே சொத்து உடையவரின் 'அவர்' (காந்தி அடிகள்: "சர்வோதயம்") 'ஆட்சி' உருவத்தில் உள்ள சொத்து உரிமைதான் அதிகாரத்துக்குத் துணைபுரியும். அவ் அதிகாரம் நன்மைக்கோ தீமைக்கோ பயன்படலாம். எதுவாயினும், பலருடைய உரிமைகள் சிலர்கையில் இருப்பது—அதுவும் பலருக்குப் பெறுப்பு அற்ற சிலர்கையில் இருப்பது—நம் சமூக நோக்கத்துக்குப் பொருந்தாது—

9

சொத்து உரிமையை ஏன் சமூகம் காக்க வேண்டும்?

முதல் காரணம்:- “சமூகம் நிலைத்திருப்பதற்குச் சேமிப்பு அவசியம்: சொத்து உரிமைகள் நெடுஞ்கால சேமிப்பு.”

இதைக் கொண்டு முன்று கேள்விகள் எழும்.

(1) இது உண்மை என்று வைத்துக் கொண்டாலும், சேமிப்பு என்னும் உடைமையிலிருந்து ‘ஜாதியம்’ மட்டும் பெற ஸாமே அன்றி, சேமித்த பொருளைத் தொழிலில் இட்டு அத் தொழிலுக்கு ‘அதிபன்’ ஆக ஆட்சி செய்ய, என்ன உரிமை உண்டு? பங்குதாரர்கள் பங்குலாபம் பெற்றிடும்; என் டைரக்டர்களைத் தேர்ந்த கூக்கும் உரிமை பெற வேண்டும்?

(2) சேமித்தவன் தன் முதுமையிலோ, தளர்ச்சி உற்ற பொழுதோ சேமிப்பிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயால் வாழ ஸாமேயன்றி, வெட்டியாகத் திரியும் அவனுடைய மக்களும் பேரப்பிள்ளைகளும் டம்பாசாரித்தனம் செய்வதற்கு ‘சொத்து உரிமை’ என் உதவ வேண்டும்? வீண் வாழ்வு வாழும் இவர்களுடைய குமையை உழைப்பாளர் தலையில் என் சமூகம் ஏற்ற வேண்டும்?

(3) சமூக நிலைப்புக்கு, முதுமைக்கு, வேலை செய்ய இயலாத தளர்ச்சிக்கு, அநாதைக் குழந்தைகளுக்கு, தொழில் இடையூறுகளுக்கு, ஈடு செய்ய சமூக இன்டிசரன்ஸ் திட்டம் வகுக்க முடியாதா? எல்லா முற்போக்கு நாடுகளிலும் அவை இருக்கின்றனவே? ஒவ்வொருவனும் தன் முதுமைக்கு, தன் மனைவியின் கைம்மைக்கு, தன் குழந்தையின் படிப்புக்கு வழி செய்து கொள்ள

வேண்டும் என்பது முன் காலத்தில் “உனக்கு வேண்டிய தன் ணீருக்கு நீயே வழி செய்து கொள்”, ‘உன்வீட்டுக்குப்பையை நீயே அகற்றிக் கொள் (பக்கத்து வீட்டுக்காரன் எமாந்தவன் ஆனால் அவன் வாசலில் போட்டு விடு), ‘உன் குழந்தைக்குப் படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்க நீயே ஏற்பாடு செய்து கொள்’ என்பன வேராடு ஒக்கும், சமூகம் வளர், பொதுப்பணிகள் (கல்வி, சுகாதாரம், குடிநீர்) வளரும். தனி ஒவ்வொருவனும் இவற்றுக்கு வழி செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் அது பணக்காரருக்குமட்டும் கிடைக்கும்; ஏழைகளுக்குக் கிடைக்காது. அவ்வாறே, அனைவருக்கும் நலன் தரும் சமூக ‘இன்டிசரன்ஸ்’ திட்டம் வரவேண்டுமே அன்றி, பொருள்உள்ளவர்கள் தமக்கு மட்டும் வசதிகள் செய்து கொள்ளுவது ‘சொத்து உரிமை’யை வளர்ப்பதாகும்: சமூக முன்னேற்றம் ஆகாது. நாகரிக வளர்ச்சியின் அறிகுறி பொதுப்பணி வளர்ச்சி: தனி ஒருவனுடைய வளர்ச்சி அன்று.

இரண்டாவது காரணம்: “உழைப்பாளிக்குச் ‘சொத்து உரிமை’ என்னும் ஆசையைக்காட்டுவது அவசியம். உழைப்பின் பயனைச் சொத்து என்ற உருவத்தில் ஒருவன் அனுபவிக்காதவரையில் யாரும் உழைக்கமுன் வரமாட்டார்கள்.”

இது உண்மையா? இன்றுள்ள பணக்காரர் எல்லோரும் தாழே உழைத்து அதன் பயனுக்கச் செல்வது ஈட்டியவர்களா?

ஒவ்வொருவனும் தானே உழைத்துப் பயன் துய்க்க வேண்டும் என்பது சோல்லிசம், வேரெருருவன் உழைப்பதன் பயனை நான் துய்க்க வேண்டும்

என்பது முதலாளித்துவம். தன் உழைப்பின் பயனை சோஷி லிசு சமூகம் பாதுகாக்கும்: பிறன் உழைப்பால் வாழும் வாய்ப்பு அராது.

உழைப்பு மண்ணைப் பொன் ஆக்கும்; சொத்து உரிமை பொன்னை மண் ஆக்கும்; ஏனை னில் சொத்திலிருந்து வரும் வருவாய் அனைத்தும் பிறருடைய உழைப்பிலிருந்து அப்கரித்ததே.

புருதோன் என்ற ஃபிரஞ்சு அறிவாளி, “சொத்து என்பதெல்லாம் திருட்டே” என்றார். பிறர் உழைப்பிலிருந்து திருடியதே சொத்தில் இருந்து கிடைக்கும் வருமானம் என்பதில் ஜயமில்லை. இதில் உண்டது போக மீந்தது சொத்தைப் பெருக்குகிறது. அந்த மீதம் புது வருவாயை உண்டாக்குகிறது. திருட்டு அதிகரிக்கிறது. அந்தத் திருட்டைப் பாதுகாக்க சமூகம் மேலும் அதிகாரிகளை நியமிக்கிறது; செலவினங்கள் பெருகுகின்றன.

அரசாங்கச் செலவு ஆண்டுதோறும் அதிகமாவதன் காரணம், அரசாங்கம் மக்களுக்கு கல்வியோ, சுகாதார வசதி களோ, குடிதண்ணீரோ, தருவதால் அல்ல. சொத்துக்களைப் பாதுகாப்பதால், சொத்துக்களை வரையறுப்பதால், பாருங்கள்;

கிராமத் தலையாளி, மணியக்காளன், கணக்குப் பிள்ளை, தாசீல் தார் எல்லாரும் நிலச் சொத்தைப் பாதுகாக்க ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

சப் ரிஜிஸ்ட்ரார் நில விற்பனை கொள் வினைக்கு. நில உச்ச வரம்பு சட்டத்துக்கு.

போலீஸ், பணக்காரரைப் பாதுகாக்க:

நீதி இலாகா, கிவில் கோர்ட்கள் எல்லாம் சொத்து பற்றிய விவாதங்களைத் தீர்ப்பதற்காக. பல கொலை, களவு, சூது, ஏமாற்றுதல் குற்றங்களும் சொத்தின் அடிப்படையில், ஆசையில் எழுவன.

கம்பனி சட்டம், வருமான வரிச் சட்டம், செலவு வரிச் சட்டம், சொத்து வரிச் சட்டம், மரண வரிச் சட்டம்-யாவும் சொத்தின் பல அம்சங்களைப் பாதுகாக்க, வரையறுக்க, செப்பனிட.

மேலே, சென்னை அரசாங்கத் திலும் தில்லி அரசாங்கத் திலும் நாட்டின் சிறந்த ஊழியர் பலர் தம் திறமை முழுவதும் உபயோகித்தும் புகழுடன் நிர்வகிப்பது பெரும்பாலும் இந்த சொத்து உரிமையை.

சொத்து உரிமையை மட்டும் நம் சட்ட அமைப்பிலிருந்து நீக்கி விட்டால், நமது நிர்வாகச் செலவில் பாதியாவதுகுறையும். இந்த மீத்தை நம் அலுவலாளர் தமது திறமையை வறட்டுப் பழையைப் பாதுகாப்பதற்குப் பயன்படுத்தாமல், ஆக்க வேலைக் குப் பயன்படுத்தி, சமூகத்தைக் கல்வியிலும். தன் நம்பிக்கையிலும், கைத்தொழிலிலும், மன நலநிலும், உடல் வலியிலும், பல வாருக உயர்விக்க முடியும்.

10

சமூகம் காக்க வேண்டியது உழைப்பை; சொத்தை அன்று. சமூகம் உழைப்பைக் காத்தால் உழைப்பு சமூகத்தைக் காக்கும்- உழைப்பால் சமூக நிலை உயரும்.

(தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்)

பழமொழி விளக்கம்:—

“கல்லும் புல்லும்” காட்டுவதென்ன?

[புலவர் அறிவொளி]

“கல்லானலும் கணவன், புல்லானலும் புருடன்,” என்ற பழமொழி பழைய மொழியாகவே நம் நாட்டில் வளர்ந்து வருகின்கிறது. அப்பழ மொழி க்கு ஓர் வாழ்நாளை வரையறுத்து 1964 ஏப்ரல் திங்கள் “குத்தாசி” இதழில் திரு. செந்தில் நாதன் அவர்கள் ஓர் விளக்கம் வரைந்திருந்தனர். அதனை மாறுகொள்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

பழமொழிகள், ஏதேனும் ஒரு கதையைப் பற்றியோ அல்லது நெடுங்காலமாக நிலவிவரும் ஒரு பண்பாட்டை மையமாகக் கொண்டோதான் தோன் நியிருக்கும். தங்கள் கணவரின் தீசெயல்களைப் பொறுத்துச் சுமைதாங்கிகளாகி விட்ட கற்புடைய பெண்கள் பலரைக் கண்டது இந்நாடு! கல்லைப் போலும், புல்லைப் போலும் தம் மனைவியிடம் உணர்வும் விருப்பும் இல்லை.

பழம் இல்லாது கணவன்மார்பிரிந்தபோதும் கவலையுருது தம் கற்பைக்காத்துவருவதே பெண்டிர் கடனுயிற்று. இத்தகைய பண்பாட்டை விளக்குவதற்கும் இப்பழமொழி தோன் நியிருக்கக்கூடும். கண்ணகியே இதற்கும் சான்றுவார்.

செந்தில் நாதன் அவர்கள், “வீரகணவன் நடு கல்லாகிப் போனதும் அக்கல்லையும் கணவனுக்க் காண்பதே வழக்கம்” என்று எழுதியுள்ளார். நடுகல் வழக்கம் சங்ககால தத்தில் மட்டுமே நிலவி வந்தது. களப்பிரர், பல்லவர் முதலிய வரின் ஆளுகைக்குப் பின் அந்தவழக்கம் இந்நாட்டில் அருகிப் போய்விட்டது. எனவே நடுகல் முறை ஏற்றத்தாழ 1800 ஆண்டுக்கு முன்னரே நிலவியிருக்கவேண்டும். ஆகையால் கட்டுரையாளர் அப்பழமொழி 1800 ஆண்டுக்கு முன்னர் எழுந்த

(முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சமூகம் ‘சொத்து உரிமை’ யைக் காத்தால், ‘சொத்து உரிமை’ சமூகத்தைக்காவாது. அதற்குக் காக்கும் திறனும் இல்லை. ‘சொத்து உரிமை’ யைக் காக்கும் போது உழைப்பைத் திருடும் உரிமையையும் காக்கிறோம். உழைப்பாளர்கள் தன்னிடமிருந்து திருடும் சமூகத்தைக்காக்க முன் வருவான்?

சமூகமே இதை அறி.

“நீ அறத்தைக் காக்கிறுய். அதனால் அறம் உள்ளைக் காக்கும்”:—இராமன் காட்டுக்குப் போகும் போது கோசஸீல்.

—வான் மீகி. H-25 : 3.

தாக ஒத்துக்கொண்டதாகவே புலப்படும்.

1800 ஆண்டுக்கட்கு முன் இப்பழமொழி “தோன்றியதாயின், அக்காலத்தில் கற்பு நிலை செழித் திருந்தது. நண்பர்வர்கள் ‘புல்லானுலும் புருடன்’ என்பதற்குச் சொள்க் கொல்லைப் பொம்மை யைப்போல் புல்லிய ஆளாக இருந்தாலும் அவனையும் புருடன் என்று மதிப்பதே பெண்கள் கடன் என்றுரைக்கிறார்.

1800 ஆண்டுக்கட்கு முன்னுள்ள இலக்கியங்களை ஆராய்ந்தால் அவர் கூற்று வறிதாகிவிடுகின் றது. ‘யானையை ஏறி மடக்கிய ஏறுகளும், கொல்லேறு தழுவிய தறுகண்ணளைகளும், வீலங்குகளை வேட்டையாடிய வீரர்களும், கடும் புனலில் காப்பாற்றிய காளையரும்,’ என்று இப்படிப்பட்ட வீரச் செம்மல்களைத்தாம் அக்கால மகளிர் மன்ந்தாரே யன்றி ஆண்மை குன்றியவரை மனத் தலை இழிவாகவே கருதி யிருந்தனர்.

இலக்கியச் சான்று

ஒரு பழமொழி, பண்பாட்டின் அடிப்படையில் தோன்றியது உண்மையாயின், அப்பண்பாடு உயர்ந்ததாக மதிக்கப்பட்டிருந்தால்தான் அந்தப் பண்பாட்டைப் பற்றி ஒரு பழமொழி தோன்றும். இழிந்தபண்பாடு களைக் கொண்டு பழமொழி தோன்றியிராது. மேலும் 1800 ஆண்டுக்கட்கு முன் தோன்றியதாகக் கருதப்படும் இப்பழமொழி உறுதியாக உயர் தனிப் பண்பாட்டின் அடிப்படையில்தான் தோன்றியிருக்க முடியும். எனவே புலவியவர்களைக் கணவனுக மதிப்பிடுதல் என்பது பொருந்தாது. நடுகல் முறை நிலவிய காலத்தில், உடனே பெண்

இறப்பதுதான் உரிய பண்பாடு. எனவே அதன் அடியாக இப்பழமொழி தோன்றியிராது.

வேற்று நாட்டிற்குப் பொருள்காரணமாகப் பிரிந்த கணவுண் திரும்பிவரும்வரையில் கல்லுருவமாகவே நின்றான் ஓர் கற்புடையாட்டி யெனவும், வண்ணி மரத்தைச் சான்றுக்கிப் பழி துடைத் தாள் ஓர் பத்தினிப் பெண் எனவும் சிலப்பதிகாரத்தில் சில கற்புக் கதைகளை எடுத்தான்டுள்ளார். கணவன் வருமானவும் கல்லர்னான் ஒரு கற்புடையாட்டி என்ற மாண்பும், புருடன் ஐயுருவகையில் வண்ணிமரமாகிய புல்லானுலும் சான்றுபகர்ந்ததே என்ற சிறப்பும் சேர்ந்து மேற்கண்ட பழமொழி காணப்பட்டதோ என்றும் நமக்கு ஐயுறவு தோன்றுதல் இயல்லே.

அக்காலத்தில் களவு வழியாகக் காதல்கொள்வதும், பெண்ணின் பெற்றிரும், உற்றிரும் மறுத்தபோது தலைவடை உடன் போக்குப் போய்விடுவதும் முறையாகும்.

அவ்வாறு காதல்லைத் துணையாகக்கொண்டு செல்லும் போது வழியில் காட்டையும், மேட்டையும் கடந்துபோக வேண்டிவரும். முன்பு கல்லிலும், முள்ளிலும் நடந்தே அறியாத அந்தப் பெண் காதல்லைன் அன்பை எண்ணி அந்தக் கொடிய இடத்தில் நடந்து செல்வாள். “உன் கால்கள் இங்கு நடக்கவும் வலிமையுள்ளனவோ” என்று கேட்பான் காதலன். அதற்கு அவள், “தங்களின் அன்பின் மென்மை இந்தக் காட்டின் வண்மையையும் மறைத்து விட்டது” என்று கூறுவாள். இதனைக்,

“கல்லதர் அத்தம் கடக்க யாவும் வல்லுந கொல்லோ? மடந்தைத்தின் சீரடி”

என்ற கோவலன் கண்ணகியிடம் கேட்பது போன்ற இலக்கியச் சான்றுகளால் உணரலாகும்.

உடன்போக்கு முறைதான் அக்காலத்தில் மிக உரிய பண்பாடாக மதிக்கப்பட்டிருந்தது. அது னல்தான் அம்முறை, சான்றேர் இலக்கியத்திலும் இடங்கொண்டது. ஆகையால் உடன்போக்கு முறை நைய, மையமாகக் கொண்டே இப்பழமொழி தொன்றியிருக்க வேண்டும்.

உடன்போக்குப் போகும்போது கல்லானுலும் புல்லானுலும் கணவனுடைய அன்பைமட்டும் பெருமையாக, உயர்ந்ததாக, எண்ணிருப்பதை வழியின் அருமை, கொடுமை முதலியவைகளை மறப்பதே பெண்களுக்கு அழகு என்பதே இப்பழமொழிக்குப் பொருளாக இருக்க வேண்டும். கல்லைப்பது மலையையும், புல்லைப்பது மரத்தையும் குறிப்பதாகக் கொண்டு, மலைப்பாங்கான வழியில் நடந்தாலும், மரஞ்செறிந்த காட்டில் கடந்து சென்றாலும் தன் கணவே தனக்குத் துணையிலே கொடும் பொருளாக வேண்டும்.

யாவான், என்று பொருள்கொள்வதுதான் சிறப்பாகும்.

“பெற்றுன் ஒருவன் பெருங் குதிரை அந்திலையே கற்றுன், ஆஃதாரு மரு”

என்பது பழம் பாட்டு. ஒருவன் நிலவுகுதிரை யொன்றைப்பெற்றுன் என்றால், அதனை நன்கு நடத்திச் செல்லவும் அவன் கற்றிருப்பான் என்பதுவே இப்பாட்டின் பொருள். இப்பாட்டின் பொருள் பண்பாட்டினை விளக்கு கிறதென்றாலும் பெண்கள் தங்களின் இன்னால் முதலியவற்றில் கவலையுருது “கணவன் நம்மை வழிநடத்துவான்” என்றே நம்பியிருப்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது. எனவே காட்டிலும் மலையிலும் கடந்து சென்றாலும் தன் மஜீனவியின் அருமை காதல னுக்குத் தெரியுமாகையால் அவனைமட்டும் நாம் துணையாகக் கொண்டு மற்றவற்றை மறுத்தல் வேண்டும் என்பதே இப்பழமொழிக்கும் பொருளாவதறிக்.

இழப்பும் இரங்கலும்:

புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் — மக்கள் தொண்டர் மயிலை லோகநாதன் — ஆகிய இரு அறிவியல் வீரர்களின் அடுத்தடுத்த திடீர் மறைவு (21-ஏப்ரல்; 23-ஏப்ரல்) அறிவியல் துறைக்குப் பேரிழப்பாகும். விரைவில் ஆற்முடியாத மனப்புண். வருந்துகிறேம். பதறுகிறேம். இதே நிலையிலுள்ள எல்லோருக்கும் எமது இரங்கல் உரியதாகட்டும். வாழ்க, இவர்களது பொதுத் தொண்டு.

—ஆசிரியர்.

கவிதைப் பத்தி

மறைந்த பாவேந்தன்

[சாலை இளங்திரையன்]

1

ஓருகருத்துக்கு உயிர்வாழ்ந்தான் கவிஞர் கோமான்;
 உயர்மனிதப் பழந்தமிழ்ப் புலவோர் போலே,
 பெருவெறியும் பேரெதிர்ப்பும் கண்ட போதும்
 பின்னடையாத் தன் நிலையில் நிமிர்ந்து நின்றுன் !
 ஒருமைமணங் கமழ்தமிழர் சமுதாயத்தை
 ஊடறுக்கும் பிளவுகளைக் கவிதை வாளால்
 கருவறுக்க மடிதற்று முன்னே நின்றுன்;
 கண்சிவந்த மட்மைவெறிக் கெதிர்வி யித்தான் !

2

தமிழ்ப்பண்பே பண்பென்று சாதித் திட்டான் :-
 தாரணியாள் அதைவிரைவில் காணப் போ'ருன் !
 தமிழ்ப்பண்பாம் பழவயிர மரத்தை, வந்த
 சாதிமதச் செல்லவித்துத் தீர்த்தல் கண்டு
 குழறித்தான் குரலெடுத்தான்; சொற்ச ரங்கள்-
 கொண்டறிவுப் போர்தொடுத்தான்; வீட்டுக் குள் ஓன்
 “நமக்கென்ன?” என்றிருந்த வயிற்று மாந்தர்
 சாளரங்கள் கதவுதோறும் முரசொ வித்தான் !

3

கவணிலொரு கல்லைப்போல் தவறல் உண்டு ;
 கவியிலிவன் வைத்தசொல் தவற வில்லை !
 எவர்களத்தை அதிரடிக்கத் தொடுத்தா ஞே, அவ்
 இருள்மனத்தில் தைத்தங்கே நின்ற தச்சொல் !

தவறுதலாய்த் தமிழகத்தே இன்னும் உள்ள

சழக்கர்களின் மனந்திறந்து பார்த்தால், அங்கே
இவண்விடுத்த சொற்களைகள் இன்னும் காண்போம் ;
எஃகுச்சௌல் துருப்பிடிப்ப தென்பது உண்டோ ?

4

வெறிக்கொலாம் கும்மாளம் அடிக்கக் கண்டும்

‘வீட்டுக்குள் ‘நமக்கென்ன’ என்றி ருக்கும்
அறிவிலேயா, கவியாவான் ? அவற்றின் மீதில்
அனல்வீசும் அவனன்றே கவிஞர் கோமான் !

தெறிக்கிறது கவிதைச்சொல் முறுகி என்றால்,

சீர்கேடர்க்கு எதிரெழுந்தது அந்த வேகம்...
பறித்தெடுத்த தாமரைக்குப் பாடல் உண்டோ,
பட்டெரிந்து சமுதாயம் சரியும் போதில் ?

5

“எவர்பேரால் ஆனாலும், பெரிய தென்னும்

எதன்பேரால் ஆனாலும், ஏய்த்து வாழ்தல்
தவறேதான் !-அதைச்செய்யக் கூடுவோர்க்குத்

தடியடிதான், தமிழடிதான் !” என்றே முந்த
நவ்வீரன், (குனிந்துவளைந் தடங்கி நிற்கும்)

சவலைகளும் எழுந்துநிற்கப் பாட்டி சைத்தான் !
“சிவமானுன் அனைவர்பழி நஞ்சு” முன்டே ;

திருவானுன் இன்றிலொஞ்சு இதயத் துள்ளே !

6

சாதியால் ஏமாற்று !-மறுழை சாற்றும்

சமயத்தால் ஏமாற்று !-குலத்துக் கொன்றும்
நீதியால் ஏமாற்று ; தமிழர் நாட்டில்

தினந்தினமும் இவையேதான் வற்று ஊற்று !
மோதினுன் பாவேந்தன், தின்சொற் தோளால்,

முத்துநின்ற சமுதாய மட்மை-மீதில் !
பாதியாய விழுந்தத்தடா மட்மைக் கோட்டை ;
மறுபாதிக்கு யாமுள்ளோம், கவிஞர்கள்... .

கவிஞர் முருகுசுந்தரம் எம்.ஏ.

சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல்!

[“சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல்” பாரதிதாசனின் தலை சிறந்த கவிதைப் படைப்பு. தாக்காருக்கு “கீதாஞ்சி” போல. கிண்டல் (எள்ளல்) எழுத்தில் புரட்சிக் கவிஞருக்குத் தனிச் சுவையுண்டு. ஒன்றை அறிவாராய்ச்சி மூலம் திருத்த முடியாவிடில் அதைக் கிண்டல் மூலம் திருத்தப் பாருங்கள் என்பது சான்றோர் கண்ட உண்மை. கவிஞரின் சிறந்த படைப்புப் பற்றிய தொடர் கட்டுரை இது.]

முன்னுரை :

எள்ளல் என்பதை ஆங்கிலத்தில் ‘‘சட்டயர்’’ (Satire) என்று சொல்வார்கள். நமது இலக்கண ஆசிரியர்கள் இதை ‘வஞ்சப் புகழ்ச்சி அணி’ என்றும் கூறுவர். சமுதாயத்தி லுள்ள குற்றங் குறைகளை வாழுமிப் பழுத்தில் ஊசி ஏற்றுவது. போலக் கவிதையின் மூலம் எள்ளி நகையாடும் கலையே எள்ளல் என்படும். அதைப் படிக்கும் போது ந்தைக்கூலை தோன்றும். ஆனால் அதே சமயத்தில் அதில் பதுங்கியிருக்கும் கிண்டல், சாட்டையின் வீச்சைப் போல் களீரென்று உள்ளத்தைத் தர்க்கும். இக்கலை எல்லாருக்கும் வராது. மிகவும் ஆற்றல் மிக்க கவிஞர்களே இக்கலையில் வல்ல வர்களாக இருக்க முடியும். ஆங்கிலக் கவிஞர்களில் அவெக்சான்டர் போப் என்று ஒருவன் இருந்தான். எள்ளற் கலையில் அவனுக்கு இணையானவர் ‘எவ்ரும் இல்லையில்லை’ என்று சொல்லவர் (ஏ.ஏ.) துணீத்துஷ்டுதித்துவிட்டான். அம்-

அ வெக்சான்டர் போப் வாழ்ந்த காலம் பதினெட்டாம் நூற்றுண்டு. அக்காலத்தில் இங்கிலாந்து, நாட்டில் வாழ்ந்த செல்வ மக்னிர் இல்லறத்தில் ‘நாட்டம் கொள்ளாமல் இன்ப வேட்கையிலேயே காலங்கழித்தனர்; செருக்கோடு திரிந்தனர்; ஆடம்பரத்தில் தளைத்தனர்; தங்களை விதவிதமாக அலங்கரித்துக் கொண்டு ஆடவர் நடுவில் உலாவருவதைப் பொழுது போக்காகக் கொண்டனர். ‘அதிகாரத்தி லும், செல்வாக்கிலும் சிறப்புற்றிருந்த காளையரைத் தம் காதலுக்குப் பணிய வைப்பதை வெற்றியாகக் கருதினர். ஜம்பது வயதானாலும் கண்ணியாகக் காலம் கழிப்பதைப் பெருமையாக எண்ணினர். இப்பெண்டிரின் நிலையை விளக்குவதற்காகக் “கூந்தலின் கற்பழிப்பு” (The Rape of The Lock), என்று ஒரு நூல் எழுதி ஞங்கு போப். அதில் அக்காலப் பெண்டிரின் மானமற்ற போக்கைத் ‘தன்மீ’ சீர்லலம் புகளால் துணீத்துஷ்டுதித்துவிட்டான். அம்-

குக்கிரி, கற்பை எவ்வளவு கேவ
லமாக மதித்தார்கள் என்பதை
நூரிடத்தில் நயம்படள்டுத்துரைக்
கிறுன்:—

“கற்பை இழப்பதைத் தங்கள்
ஆடையில் கறை படிவதற்கு ஒப்
பாக்குவர்கள் கருதினார்கள் ஒரு
பீங்கான் குவளை கைதவறி
வீழுந்து நொறுங்கிவிட்டால்
அதற்கு எந்த அளவு வருத்தப்
படுவார்களோ, அந்த அளவு
தன் அவர்கள் கற்பை இழந்த
போதும் வருந்தினார்கள் காதல்
அருங்கிற்குச் செல்வதைத்தொழு
கைக்குச் செல்வதற்கு ஒப்பாகக்
கருதினார்கள். உள்ளத்தை ஒரு
வண்பால் தவற விடுவதும் கழுத்
தில் அணியும் பெண் நைகையை
ஆடலராங்கில் தவற விடுவதும்
அவர்களுக்கு ஒன்றுதான்! ”
நான் நிதி கூறி நைகையாடுகிறூர்,
போப்.

“Whether the nymph shall
break Diana's law

Or some frail china jar
receive a flaw;

Or stain her honour of her
new brocade;

Forget her prayers or miss a
masquerade;

Or lose her heart, or necklace
at a ball; ”

“தானீ கட்டிய கணவன்மாரை
அத்தையலர் எந்த அளவு மதித்
தார்கள் என்பதை மற்றேரிடத்
தில் குத்திக்காட்டுகிறுன் போப்:—

“ஒருத்தி தனது தலையில்
உள்ள குழற்கற்றையை இழந்த
போது, தன கணவன் அல்லது
மதியில் புரஞ்சி: அன்பு நாய்
இறந்துவிட்டால் எப்படி அழு
வூரோ அதைவிட அதிகமாகப்
விலம்கி அழுதான்டு விண்று கூறியிரு
என்னி நைகையாடுகிறூர். பலாட

“Not louder shrieks to
pitying heaven are cast,

‘When husbands, or when lap-
dogs breathe their last.’ ”

மடியில் புரஞ்சி நாய்க்கு எந்த
அளவு மதிப்பளித்தார்களோ,
அந்த அளவுதான் தமது கண
வலரையும் அக் காரிகையர் மதித்
தார்கள் என்று சொல்லாமற்
சொல்லுகிறூர்.

துமிழ் இலக்கியத்தில் எள்ளற் கால்

ஆங்கில இலக்கியத்தில் என்ற
கலையைத் தனித் துறையாக
கீவு வளர்த்திருக்கின்றனர்.
எள்ளற் கலைக்கென்று பல இலக்கியங்கள்
தோன்றியிருக்கின்றன. ஆனால் தமிழ் இலக்கியத்தில் இருக்கலை தனித் துறையாக வளர்வில்லை ‘வஞ்சப் புச்சுங்கி’ என்ற அணி அளவிலேயே நின்று விட்டது. ஏதோ அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகச் சில தனிப்பாடல்களே தோன்றி யிருக்கின்றன. தொன்றைமானி டத்தில் தூது சென்ற அவ்வை, புறநானுற்றில் பாடிய “இவ்வேலை வியணிந்து” என்று தெட்டங்கும் பாடலும், “தேவரையர் கய்வர் அவநாந்தரம் மேவன செய்தொழுகலான்” என்ற குற்பாவும் என்னற் கலைக்குச் சிறந்த எடுத்துக் கர்ட்டுகள்.

பிற்கால இலக்கியங்களில் சிறு பிரபந்தங்களும், தனிப்பாடல் களும் பெரிதும் வளர்ச்சியற்றன, அவைகளில் என்னற் கலைப்பண்புகள் மிகுந்து காணப்பட்டனவேயற்றித் தனிக் கலையாக உருப் பெறவில்லை. பத்தொன்பத்தீம் நூற்றுண்டில் சரவணப்பெருமான் கமிராயர் என்பவர் நிறையத் தனிப்பாடல்கள், பாடியுள்ளார்ப்பனுவர்களுக்காலத்திலே

வாழ்ந்த புலவர்களின் நிலையை யும், பேரவிப்புரவலர்களின்நிலையையும் மித அழகாக இலக்கியச் சிலை சொட்டச் சொட்டு என்னி நகையாடுகிறார் ஒரு புலவன் பரிசு வேண்டி ஒரு செல்வரை நாடிச் செல்வதிருங். புலவர்களுக்கு வர் தம்மை நாடி வந்திருக்கிறார் என்பதை உணர்ந்ததுமே அச் செல்வருக்கு அச்சம் வந்து விடுகிறது. அச்சம் பொருளிழப்புப் பற்றித்தான். எப்படியாவது பொருள் கொடுக்காமல் ஏமாற்றி அப்புலவரை அனுப்பி விடவேண்டுமென்று திட்டமிடுகிறார், அச்செல்வர் புலவர்களுக்கெல் வரின் முன்னால் வந்ததுமே. தம் போற்றிப்பாவைத் தொடக்கு கிறார் அச்செல்வரின் கொடைத் தன்மையைப் பாராட்ட விரும்பிய அப்புலவர், “சிறுலால்வியகாம தேனுவே, தாருவே சிந்தாம ணைக்கு நிகரே செப்பு வசனத் தரிச் சந்தரனே,” என்று புழும் மொழி களை அடுக்குகிறார். காம தேனுவும், கற்பக மரமும், சிந்தா மணியும் கேட்டதைக் கொடுக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவை, அதைப் போல் அச்செல்வரும் கேட்டதைக் கொடுக்கும் பண்பு வாய்ந்தவர் என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்கிறார் புலவர். அரிசுசந்தரன் சொன்ன சொல் தவருதவன் அவனைப் போல் கொடுப்பதற்கு ஒப்புக் கொண்டால் தட்டாமல் கொடுப்பார் அச்செல்வர், என்பதையும் புலப்படுத்துகிறார் புலவர். அச்செல்வர் என்கு தராமல் ஏமாற்றி விடுவாரோ என்ற அச்சம் புலவர்கள் தீவிட இருந்தது என்பதை இவ்வரிகள் தெள்ளித்தின் புலப்படுத்துகின்றன.

அச்செல்வரும் நன்கு தமிழ்கற்றவர். புலவரின் புகழுரையில் இருந்த தன்னிலம் அவருக்குப் புரியாததல்ல. ஆப்பாராட்டு

செவிட்டுச்சூமி!

அன்பர்:- செட்டியார்மீது சாமி வந்தி நக்கிறது. நீநினைத் திருப்பதைக் கேள்.

கேட்கக் வந்தவர்:- நூர் என்னை நினைத்து வந்திருக்கிறேன்..

சூமி:- என்னை?

கேட்க வந்தவர்:- போன்ற கண்ணாற்போயிற்று, எப்போது அகப்படுகிறேன்?

சூமி:- குடிடம்பு சீக்கிரம் சுவர் தியுமாய்விடும்,

கேட்கக் வந்தவர்:- இதென் என்பாரா, சாமி ஏதோ செரல் இலாத!

அன்பர்:- அவருக்குக்காது சொந்து. நீஉர்க்கக் கேட்டிருக்க வேண்டும்.

—பார்த்தாசன்
(“புதுவை முரகு” 1-12-30)

ரைகளைக் கேட்டதும் செல்வரின் கண்கள் கின்த்தால் கிவந்தன. சொந்கள் மடை திறந்தாற் போல் ஆவருடைய வாயிலிருந்து கொட்டுகின்றன.

“யானை மாடுகவு, மரமென்று சொன்னது. மலாலரிச்சந்தரெனான்றே அடாதசெரல் சொற்றனே! யார்க்கடிமை ஆயினேனும்? யார்க்கையில் பெண்டுவிற் கிரும் தீருமோ இந்தவசை?”

—என்று நெருப்புச் சொற்களை வாரியினற்கிறார் செல்வர். இனிப் புலவருக்கு அங்கு என்ன வேலை? ஆப்பாடல் என்னாற்கிலைக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும்.

சங்க காலம் யுவர்கள் மிகக் குறைவாகவே எழுதினர் ஒவ்வொரு புலவரும் ஓரிரு பாடலே எழுதினார். ஆனால் அவை காலத்தை வென்று இன்றும் நிலைத்து நிற்கின்றன. ஆனால் இடைக்காலப் புலவர்களும், பிறகாலப் புலவர்களும், தாது, புராணம், அந்தாதி, மாலை, மடல்-என்று வண்டிவண்டியாக ஆயிரக்கணக்கில் எழுதிக் குவித்தனர். எனினும், அவையெல்லாம் காலத்தால் அறிந்து பட்டன. மிகச் சில நூல்களே நிலைப்பேற்ற கொண்டன. இந்நிலையைக் கவிஞர்க்குதா (சுப்புரத்தன தாசன்) மிக அழகாகக் கிண்டல் செய்கிறுர்.

(திடீரென்று) நாட்டில் பனையோலைப் பஞ்சம் வந்து விட்டதாம். என் தெரியுமா? இடைக்காலப்-புலவர்களைல்லாம் நூல்-எழுதுவதற்காகப் பனையரங்களையே மொட்டையடித்து விட்டார்களாம். அப்பாடலைப் படித்துப் பாருங்கள் :

“**குட்டுசெய்யக் கூட்டமுறம்**
கட்ட, ஏழை
குடியிருக்கும் குடிசைக்குக்
கூரை போடப்,
படுக்கும்பாய்ப்பினனமுடி
யாத வாறு
பனையோலைப்-பஞ்சம்ஹன்
டாக்கிவந்த
இடைக்காலத் தமிழ்ப்புலவர்
தம்மைப் போன்று
ஏராளமாய் எழுதிக்
குவித்தி டாயில்
.கடைச்சங்கூலத்துப்
புலவர் போன்று
.கச்சிதமாய் ஓரிரண்டு .
ஆவடி-தந்தோனீ”

பாவேந்தராம் எள்ளற் கலையும்

இவ்வீரு சிறிய அளவில் தமிழ் இலக்கியத்தில் அங்கும் இங்கும் மின்னிய எள்ளற் கலைபாவேந்தர் பாரதிதானால் முழுமை பெற்றது. எள்ளற் கலைக்கென்றே தனிக் காலியம் தமிழில் முதன் முதலில் எழுதிய வர் பாவேந்தர்தாம். தமிழர் சமுதாயத்தில் புராணோடிப் போயிருந்த மூட்டதனத்தை அக்காலியத்தில் பியத்து ஏறிந்து விடுகிறார் அக்காலியமே “சஞ்சீலி பர்வதத்தின் சாரல்” என்பது. இக்காலியத்தைக் கலைக்கென்று ஒருமுறை படிக்கலாம்; அழகுக்கென்று ஒருமுறை படிக்கலாம்: தருத்துக்கென்று ஒருமுறை படிக்கலாம்; சமுதாயத்திருத்திற்கென்று ஒருமுறை படிக்கலாம்.

மாலை நேரம். வேடர் குலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு காதலனும் காதலியும் இயற்கை வளம் காணச் சஞ்சீலி பர்வதத்தின் சாரல் நோக்கிச் செல்கின்றனர். காதலன் குப்புன்; காதலி வஞ்சி. குப்பன் வஞ்சியை அணைக்கத் துடிக்கிறுன். அவரோ பிணங்கி ஓடுகிறுன். அவள் தன்பால் கொண்ட வெறுப்புக்குக் காசனம். கேட்கிறுன் குப்பன். அதற்கு வஞ்சி சொல்லுகிறார்கள்:

“**இச்சஞ்சீலி பர்வதத்தின் சாரலில் இரண்டு மூலிகைகள் விளைகின்றன.** அவற்றில் ஒன்றைத் தின்றால் இவ்வுலகில் நடைபெறும் காட்சிகளைல்லாம் கண்களுக்குப் புலப்படும்; மற்றொன்றைத் தின்றால் இவ்வுலக மக்கள் பேசும் பேச்செல்லாம் காதில்விழும். அம்மூலிகைகளை முதலில்

(தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்).

பகுத்தறிவும் குடி அரசும்

குடிமகன் அரசாங்கத்தின் தலையால், அறிவுக் கொத்தத் தன் தேவைகளை ஜோத்தையும் நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியும் என்று நம்புப் போது, குடி அரசாட்சி வெற்றியுடன் ஏறுபோல் சீடு நடைபோடுகிறது என்று பொருள். இன்று குடி ஆட்சி ப்லமுள்ளது என்று கருதுவதற்கில்லை. காரணம், மக்கள் அரசு மேல் ஆணித்தரமான நம்பிக்கை கொள்ள வில்லை. சாதாரணக் குடிமகன் ஆண்டவளை நம்பும் அளவு அவன் அரசை நம்புவதில்லை. அவன் து மகிழ்வும், துயரும் விதியால் நிச்சயமாக்கப்படுகிறது; ஆண்டவனால் அறுதி யிடப்படுகிறது என என்னு விருன். சட்டம் சாதிக்காததை ஆண்டவன் கட்டளை சாத்தகும் என நம்புகிறுன். நல் அரசாட்சி சாதிக்கத்தை, பொருளாதாரச் சூழ்நிலை செய்து முடிக்கத்தை, கண் காணுத தலைவிதி நிர்ணயிக்கும் என்று நினைக்கிறுன். இதைப் போன்ற மூடநம்பிக்கை-அழிவுக் கொவ்வாத நம்பிக்கை-அரசு மேல், நம்பிக்கை வைப்பதற்குப் பதில் அவநம்பிக்கையை ஏற்படுத்துகிறது- நம்பக்கூடாததை நம்பி. நம்ப வேண்டியதை யறக்கிறுன். செய்தக்க அல்ல

செய்து, செய்தக்க செய்யாஸை வீட்டு கெட்டெட்டாழிக்கின்றன.

விதி என்ற ஒன்றை நம்பி விளக்கம் காணுமல், வாழ்க்கையில் வரும் புயலை எதிர்த்துப் போராடி நிலையான வரழிவு. பெறுவதற்குப் பதில் புயலடிக்கும் திக்கு நோக்கி அடித்துச் செல்லப்பட்டுச், சீர்குலைகிறுன். இந்தக் காரணத்தால் குடி அரசு நாடுகளில் பஞ்சமும், பசியும், பட்டினியும், பினியும், தீண்டாமையும் தாண்டவமாடுகின்றன.

அண்றுட வாழ்விலே விதி என்பதற்கு வீளக்கீமோ; ஆண்டவன் ஆருள் என்ற, நம்பிக்கைக்கு ஆதாரமோ, காணுவிட்டாலும், வாழுமியுடி வாழுமியாக, நம்பி வந்த கண் மூடி வழக்கத்தைத்தானும் பின்பற்றுகிறுன். அச்சத்தாலும் ஆச்சரியத்தாலும், இயற்கையைக் கண்ட ஆதிமனித்தன் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதாக என்னிவரிக்கக் முடியாத ஒன்றின் மேல் நம்பிக்கை வைத்தான். இடியையும், மின்னலையும் ஆண்டவன் என்றுன். அன்று இயற்கைக் கேள்ளாறுகளை எதிர்த்து, நிற்கும் ஆற்றல் மனிதன் பெறவில்லை. நம்பிக்கை என்றாண்றுள் வாழுமிலாம், என்று

(முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பறித்துக் கொடு; முத்தம் பிறகு” என்றுள்.

கும்பனுக்கு ஆற்றுமை அதிகமாகிறது. பெண்டிரின் பிடிவாத குணத்தைக் கடிந்து இதழ்

கிறுன். அப்போது நம்புரட்சிக்கவினாக வஞ்சியின் வாயிலாக அடிமைப்பட்ட பெண்ணினாத்திற்குப் பரிந்துபேசுகிறார். (தொடரும்)

நப்பாசையுடன் இருந்தான். இன்று விஞ்ஞானத்தின் முதிர்ச்சியின் பயனால் இயற்கையை எதிர்க்கும் வகுவின்மீது பெற்றுள்ள எனான் மீண்டிதன். இன்றும் ஆண்டோ கட்டாத ஆதிமனிதன் நிலையிலே நின்று இடியையும், மின்னலையும், புயலையும், வெள்ளத்தையும் கண்டு அஞ்சித் தொழுவேண்டும் என்பது வேட்டிக்கையாகவும், வீபரீதமாகவும், கேவலமாகவும் இருக்கிறது. இவை போன்ற மூட நம்பிக்கை மனிதனிடம் அடிமைப் புத்தியை ஊட்டுகிறது. மனிதனை முயற்சி செய்யத் தூண்டுவதற்குப் பதில் பின்னேங்கி இழுத்துச் சென்று, “கம்மா இருப்பதே சுகம்; அவன்றி ஓரணுவும் அசையாது” என்ற சோம்பேறி நிலைக்கு உரிமையாக்குகிறது.

இது போன்ற மூடக் கொள்கையும், மூட நம்பிக்கையும், பகுத்தறிவாலேயே தகர்க்கப் படும். உண்மையான பகுத்தறிவாதியே ஒப்பற்ற குடி அரசைக் கட்டிக் காக்க முடியும். காரணம், பகுத்தறிவாளன் ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் “அவன் வாழ்வு அவனுவேயே நொண்டிக்கப்படுகிறது; ஆண்டவனால் அல்ல” என்பதைத் தள்ளத்தெளிவாக விளக்குகிறார்கள்; தன் நம்பிக்கைக் கொள்ளச் செய்கிறார்கள். தனி மனிதன் திருந்தும் போது நாடுதிருந்துகிறது. தனி மனித நம்பிக்கை வளர்ச்சி பெற்று, சமூக ஒத்துழைப்பை நாடும் தன் மையற்படுகிறது. இவென்னணம் உருவாகும்போது குடி அரசாட்சியின் உதயம் எழுகிறது. திறம் படச் செயல்படுகிறது.

குடி அரசாட்சி மலரும்போது, “தகுதி உண்டேல் வாழ்வன்று” எனும் தடி ஆட்சி மறைகிறது. சர்தாரன் மனிதனுக்கும் உரிமை

வழங்கப்படுகிறது. உரிமையிலே பிரச்சனை எழும்போது பகுத்தறிவுவாதிதான் அப்பிரச்சனைக் குத்தீர்வு காண்டு வழி செய்யுமல்கிறான். குற்றம் கண்ட இடத்துச் சுட்டிக் காட்டித் திருத்தம் ஆசிரியன் நிலை அவனிடமே உண்டு. அரசியலிலே பங்கு பெற்றேர் செய்வதைவிட, பங்கு கொள்ளாத பகுத்தறிவுவாதியின் பணி சிறந்த பணியாகும்.

பகுத்தறிவாளன் கடமை, மடமை போக்குவது மட்டுமல்ல; மக்கள் தமக்குள்ள கடமையையும், உரிமையையும் உணர்ந்து கடமை ஆற்றி, உரிமை பெற்று வாழ வழி செய்வதுமாகும். குடி அரசு நாட்டில் விகிதாச்சாரப்படி பதனி, இன்ன பிற பெற்றுத் தந்து, குடி ஆட்சி மக்களால், மக்களுக்காக; மக்களைக்காண்டு நடத்தப்படும் ஆட்சி என்ற உண்மை விளக்கத்தை உலகுக்கு உணர்த்தி செயல்பட வைப்பது பகுத்தறிவுவாதியின் கடமை; அவன் செய வேண்டிய செயல்; குடி அரசு எனும் வண்டி திறம் பட ஒடுவதிலிருந்து நழுவி விடாமல் பாதுகாத்து வரும் அச்சானா.

பகுத்தறிவுவாதியைக் கண்டு ஆஸ்வோர் அஞ்சகிறார்கள் என்றால், பொருளைக் கண்ணேடு பார்க்கிறார்கள் என்றால், குடி அரசு முறைக்குச் சமாதி கட்டுகிறார்கள் என்று தான் பொருள். பகுத்தறிவுவாதிக்கு ஆண்டவுணப்பறந்திருக்கவலை இல்லை. தனி மனிதனைப்பற்றி; நாட்டைப்பற்றியே கவலை. நாட்டின் மேல் அக்கறை கொண்டு அதன் ஏற்றுத்திற்காகப் பாடுபடும் சான்றேரைச் சந்தேகப்படுகிறார்கள்; ஒதுக்குகிறார்கள் என்றால் நாட்டின் நல்ல காவலர்களைக் கண்டு

(தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்)

பல மங்கையர்மேல் விருப்பம்

மனிதன் இயல்பாகவே பல மனைவிகளுடன் வாழும் விருப்பமுடையவனு என்று கேட்கும் கேள்விக்கு நாம் அளிக்கும் விடை “இல்லை” என்பதே ஆகும். மனிதன் உணவு பாலு ணார்வு ஆகிய இரண்டுக்கும் அடிமைப்பட்டவன். உணவு அவன் உயிரோடு, வாழ்வதற்கு இன் நியங்களைத்தாக அமைந்துள்ளது. பால் உணர்ச்சி இனப்பாதுகாப்புக்குத் தேவைப்பட்டு கிறது. பால் உணர்வு என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட பால் குறிக்கோளைக் (Sexual object) கொண்டதல்ல. ஒரு குறிப்பிட்ட குறிக்கோளைக் கொண்டிராததால் அதன் விளைவு ஈல் வேலைகளில் ஸ்பரீதமாக முடிந்து விடுகிறது. இயற்கையாகவோ அல்லது பழக்கம் காரணமாகவோ பல பெண்களை விரும்பும் ஆடவனுகவோ, பல ஆண்களை விரும்பும் பெண்ணுகவோ இருந்தால் அவர்கள் உள்ளம் பண்படாத ஆதி மனித நிலையிலே இருக்கின்றார்கள் என்று தான் பொருள். வயது முதிர்ச்சி பெற்றவராக இருக்கலாம்; ஆனால் வயதுக்குத் தக்க அறிவு முதிர்ச்சி பெறவில்லை.

அவருடைய பால்பற்றி அமைந்த கணம் இன் நூர் ஆதி மனித ஆக்கு அமைந்தீருந்த நிலையிலே தான்—மனப் பக்குவம் அடையாத நிலையிலேதான் — இருக்கிறது என்று பொருள்.

பல மங்கையரை நாடும் மனம் கொண்ட ஆடவனுக்குச் சரியான குறிக்கோளைத் தெர்ந்தெடுக்கும் ஆற்றல் இருக்காது. ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்றிருக்கும் சமுதாய அமைப்பு, குடும்பநலனுக்காகக் குழந்தைகளின் நலத்திற்காக, இருப்பதைக் காணும்போது புல மங்கையரை நாடும் மனம் உள்ளவனுக்குத் தடுமாற்றம் ஏற்படுகிறது. ஒரு வனுக்கு ஒருத்தி என்பதை உள்ளத்தில் கொண்டவன் தன் குடும்பத்தை நல்ல முறையாக வாழவைத்து அதில் இனப்மூற்றுமாற்றம் ஏற்படுகிறது. ஒரு வனுக்குப் பால் பற்றிய உணர்வு குடும்ப நலனையே பெரிதாகக் கொண்ட குறிக்கோளாக அமைகிறது. பல பெண்களிடம் நாட்டம் கொண்டவன், பொம்மை யுடன் விளையாடும் சிறுவரைப் போல், தள்ளு வண்டி தள்ளி விளையாடும் குழந்தை போல்,

(முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அஞ்சகிறார்கள் என்று தான் பொருள். அதன் பொருள் மடியில் கனம் இருக்கிறது; அதில் மாசு இருக்கிறது என்பதுதான். ஒரு நாட்டில் பகுத்தறிவுவாதி யின் எண்ணிக்கை பெருகுகிறது

என்றால் அந்நாடு முன்னேற்றப் பாதையில் வேகமாக முன்னேறிச் செல்கிறது என்பதன் அறிகுறியாகும்.

ஆங்கிலம் : GORA (கோரா)
தமிழாக்கம் : குருதாசன்

அவ்வளவு பிற்போக்கானவன். மரத்துக்கு மரம் தாவும் மந்தி மனம் படைத்தவனது பால்

எகிப்தில் புரட்சி

22-7-1952 ல் எகிப்து மக்கள் புரட்சி செய்து ஓபரூக் மன்ன னிடமிருந்து ஆட்சியைத் தைப் பற்றினர். எகிப்திலிருந்து பிரிட்டி ஷார் விரட்டப்பட்டனர். சூயஸ் கால்லாய் தேசிய உடை மையாக்கப்பட்டது. 1961-ல் தனியார் தொழில் நிறுவனங்களும் முதலீடுகளும், அவசரச் சட்டம் மூலம் தேசிய மயமாக்கப்பட்டன. பெருமுதலாளி களும் பெரு வணிகரும் நாசரை எதிர்த்துப் பார்த்துத் தோல்வியுற்றனர்; 100 கொழுத்த பனை மூட்டைகளின் சொத்துக்களைப் பெற்றிருதல் செய்தார், நாசர்; பிற்போக்குவாதிகள் சிறையில்லைக்கப்பட்டனர்.

1964 மார்ச் மாதத்தில் புதிய அரசியல் சட்ட அமைப்பை நாசர் வெளியிட்டார்; இதை அரசியல் நில நடுக்கம் என்றே கூறலாம். இதன்படி, நிலத்தைத் தலை, மற்றெல்லா உற்பத்தி சாதனங்களும் மக்களுக்குத்தான்-ஆட்சிக்குச் சொந்தம், தனி ப்பட்ட பேர்வழிகளுக்கல்ல.

நிலப் பிரபுக்களிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட நிலங்களுக்கு இனி இழப்பு ஈடு கிடையாது.

உணர்வு வழி தவறிப் போய் தனதுபால் புணர்ச்சியையே விருப்புவது (homosexuality) இன்ன பிற இழி செயலுக்குக் கீர்க்கூடு வந்து மன வாழ்வின் முழு இன்பத்தைப் பெறுவதி விருந்தும் தடுக்கிறது. ஒருவ னுக்கு ஒருத்தி என ந வாழ்வில் அவசர்கள் வாழ்வில் உள்ள திருப்தியைக் கொண்டு தான் அவர்களது மன உணர்வின் முதிர்ச்சி பற்றி அறியமுடியும். தற்போது கட்டுப் பாடற்ற காதல் வாழ்விலோ அல்லது மத சம்பந்தமான விதிமுறைகள் மூலமாகவோ உணர்ச்சியோடு கூடிய பால் நுகர்வு வாழ்வு நடத்த முடியும் என்று கூறுவதற்கில்லை. இதில் பெண்களின் தன்மை முற்றிலும் மாறுபட்டது என்று எண்ண வேண்டியதில்லை.

ஓழுக்கம் குலையும்போது சமுதாயம், சீர்குலைகிறது. பல பெண்களை விரும்பும் ஆண் இனமும்; பல ஆண்களை விரும்பும் பெண் இனமும் நாட்டில் பெருகுகிறது என்றால் சமுதாயம் நிலைத்துமாறுகிறது என்பதைக் காட்டும் அபாய விளக்கு பல பெண்களின் மீது இச்சை கொள்ளும் செயல் ஒருவனுக்கு வளர்கிறது என்றால் அவன் தகுந்த சிகிச்சை பெற வேண்டியவன் ஆவான்.

மூலம் : ஆங்கிலம் :

J. J. Cornelius, M.D., PH. D.
தமிழாக்கம் : குருதாசன்

“அறிவுடைமை இல்லாத நேர்மை வலுவற்றும் பயனற்றுமாகும். நேர்மையில்லாத அறிவுடைமை ஆபத்தானதும் பயங்கரமானது மாகும்.”

—சாமுவல் ஜான்சன்.

“மருத்துவன் காதலி”

மருந்தாக உபயோகப்படும் கடுக்காய்க்கு இப்பெயர் உண்டு. பிஷக் பிரியா (மருத்துவன் காதலி) என்று கூறுவர். இன்னும் கடுக்காய் உயிர் கொடுப்பது (பிராணதா) என்றும், அழுதம் (சுதா) என்றும் பெயரிட்டழைக் கப்படுகிறது.

கடுக்காய் உடம்பை நல்ல ஆரோக்கிய நிலையில் வைக்கிறது. மலத்தை இளக்கும் பசி உண்டாக்கச் செய்யும். வலுவைக் கொடுக்கும். உடலைத் தேற்றும்.

உடம்பின் ஊட்டச் செயல் களில் மாறுபாடுகளை உண்டாக்கி உடம்பை ஆரோக்கிய நிலையில் வைப்பதற்கும் வலுவைத் தருவதற்கும் மிக நல்ல மருந்தாரும்.

காய்ச்சல், இருமல், சுவாச கோசம், மூலம், சிறுநீர் சம்பந்த மான பிணிகள் கடுக்காயினால் அற்றுப்போம். நெடுங்கால வயிற்றுப் போக்கு, வயிற்றுப் பொருமல், குமட்டல், விக்கல், இருதய நோய்கள், மண்ணீரல் கல்லீரல் வீக்கம், நீர்க்கேள்வை (ascites). இவைகளுக்குக் கடுக்காய் சிறந்த மருந்தாகப் பயன் படுகிறது. தோலைப் பற்றிய நோய்களுக்கு கடுக்காய் சிறந்தது. யுனை மருத்துவர்கள் இதனைப் பெரிதும் பயன்படுத்துவர்.

கடுக்காயிலிருந்து ஒரு வகை எண்ணைய் எடுக்கப்படுகிறது. இந்த எண்ணைய் நிறமற்றது.

இளி ஊடுருவத்தக்கது. இது ஏம் சிறந்த மருந்தாகப் பயன் படுகிறது.

கடுக்காய், தோல் ப்தனிட ஏற்றது. ஜோப்பியர், பசு, எருமை தோல் பதனிட இதனை வீரும்பி வாங்குகின்றனர் தோலுக்குப் பொலிவான நிறத்தையும் மென்மையையும் கடுக்காய் அளிக்கிறது.

‘கடுக்கர்ய் மரத்தில் உண்டாகும்’ காடு (gall) எழுதும் மை செய்ய உதவுகிறது பல்லுக்குக் கறை பேர்டும் தாசனுப் பொடி செய்யவும் கடுக்காய் பயன்படுகிறது.

கடுக்காய் மரம் பழுப்புச் சாம், பல நிறம் உடையது கடினமானது. நெருங்கிய ரேகைகள் உள்ளது. பளபளப்பான மெருகு ஏற்கும்.

நிலகிரி மலையின் தாழ்வாரம், கோயமுத்தூரின் ‘வட்பாகம்’ கொள்ளே கால் ஆகிய தாக்குக் களில் ‘வீளையும்; இக்கடுக்காயே சிறந்தகாக்கக் கருதப்படுகிறது.’

கடுக்காய் மரம் சென்னை, பழபாய், வங்காளம், மத்தியப் பிரதேசம், வட இந்தியா, பர்மா ஆகிய இடங்களில் வளருகின்றது. இது காடு படு பொருள்.

—(தோகுத்தவர்: வத்சலன்)

தூ சலாவுத்தீன், B. Sc.

மணிக்கு 60 மைல்...!!

[“என்னையும் படைத்து ஈயையும் ஏன் படைத் தாய், ஈசுனே !” என்று பாடலாம், பக்தர்கள். மனித-சுமுதாயத்தின் முதல் எதிரிகளில் முக்கியமானது ஈ. இந்த ஒன்றை மட்டுமே ஒழித்தால் போதும், கருணையுள்ளாம் படைத்த கடவுள்! அவ்வளவு கேடு தரக் கூடியது. அந்த ஈயைப் பற்றி, “எல்லாம்-என் தமிழில் உண்டு” என்று கூறுவோரைத் தவிர ஏனை யோர் படித்து உணரலாம், இக்கட்டுரையில்.]

பிதப் பழங்காலத்தில் மனிதன் மனிதனையே கொன்று உண்டான். இன்றும் உலகத்தின் ஏதோ ஒரு மூலையில் மனிதனையே உண்ணும் மனிதர்கள் வாழ்கின்றார்கள். அதே போல் பூச்சி உலகில், சில பூச்சிகள் தங்கள் இனத்தைச் சேர்ந்த மற்றப் பூச்சிகளை உண்டு வாழ்கின்றன. அந்த இனத்தைச் சேர்ந்தது தான் ஈ. ஈதானே அதைப் பற்றி நமக்கேள்ள வெலை, என்று நம்மில் பலர் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அவைகளைப் பற்றிப் படித்துப் பார்த்தால் நமக்கு விழுப்பாக இருக்கும்.

மனிதன் தோன்றுவதற்கு முதலிலேயே தோன்றியவைகள் இந்த ஈக்கள்.. மிகப் பழங்காலத்தில் 23 அங்குல அகலமுள்ள ஈக்கள் இருந்தன் என்று அறியியலார் கூறுகின்றனர். நாம் இன்று காலையும் ஈக்கள் மிகச் சிறியனை ($\frac{1}{2}$ அங்குல அகலம்). இன்றும் 3 அங்குல அகலமுள்ள ஈக்கள் இருக்கின்றன. பூச்சி உலகில் அதிக வேகமாகப் பறக்கும்

பூச்சி ஈதான். ஒரு முறை டாக்டர் ஆர் ஜே. டில்யாட் (R. J. Tillyard) கணக்கிட்டதில், பெரிய ஈக்கள் மனிக்கு 60 மைல் வேகத்தில் பறக்கின்றன என்று கண்டு பிடித்தார். நாம் நாள் தோறும் காணும் ஈக்கள் மனிக்கு 50 மைல் வேகத்தில் பறக்கின்றன. மற்ற பூச்சிகள் இவைகளைவிடக்குறைந்த வேகத்தில் தான் பறக்கின்றன. உதாரணமாக தேனீக்கள் மனிக்கு 20 மைல் வேகத்தில் பறக்கின்றன. ஆகையால் தான் ஈக்கள் இவைகளை கலபமாகப் பிடித்து விடுகின்றன. இந்த ஈக்கள் அதிக வேகத்தில் பறப்பது மட்டுமல்லாமல் பறக்கும் தலையிலும் கைதேர்ந்தவை.

�க்கள் ‘ஸர் இறக்கை’ (Order-Diptera) வரிசையைச் சேர்ந்தவை. அதாவது இவைகளின் மார்புப் பகுதியில் இரண்டு இறக்கைகள் இருக்கும். ஈயின் உடலை மூன்று பாகமாகப் பிரிக்கலாம்:

1. தலைப் பகுதி: இந்தப் பாகத்தில் இரண்டு பெரிய ‘கூட்டுக்கணக்கள்’ (Compound

eyes) இருக்கின்றன. அதாவது, ஒரே கண்ணில் ஆயிரக்கணக்கான சிறிய “லென்ஸ்கள்” இருக்கின்றன. இதனால் ஈந்தப் பொருளையும் நன்றாகப் பார்க்க முடியும். இரண்டு கண்களுக்கு மத்தியில் மூன்று சிறிய கண்கள் இருக்கின்றன. இங்கே தான் உறிஞ்சியும், உணர்ச்சி உறுப்பும் இருக்கின்றன.

2. மார்புப் பகுதி: இங்கு இரண்டு மெல்லிய இறக்கைகள், இருக்கின்றன.

3. வயிற்றுப் பகுதி.

ஈக்களில் பலவகை

1. வீட்டு ஈக்கள் (House Fly)

இந்த ஈக்கள் நமக்குக் கெடுதி யைத் தான் விளைவிக்கின்றன. இவைகள் தேங்கிக் கிடக்கும் நீர், குப்பை கூளங்கள் முதலிய இடங்களில் காணப்படும். பெண்களே சமயத்தில் 130 முட்டைகள் இடும். ஒரு பெண் ஈதன் வாழ்நாளில் 2 விருந்து 21 முறை இப் படிமுட்டைகள் இடும். இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு இந்த முட்டைகளிலிருந்து தாவில்லாத புழுக்கள் வெளிவரும். இரண்டு வாரங்கள் வரை இவைகள் அசத்தத்தை உண்டு வாழும். நன்றாக கொழுத்து வளர்ந்ததும் தன் புறத்தோலை இரண்டு முறை உரித்துக் கொள்ளும். மூன்றும் மூற்றாயாக வளரும் மேல் தோல் கெட்டியாக மாறி, கூடுபோல் ஆகிவிடும். சில நாட்களுக்குப் பிறகு இது வளர்ந்து வெளி வரும். இது கூட்டடை உடைத்துக் கொண்டு வருவது பார்ப்பதற்கு மிகவும் சியப்பாக இருக்கும். அதன் வாய்ப் பாகம் பலுள்ள போல் உப்பி கூட்டின், மூன்பாகத்தை உடைக்கும். அது

வெளி வந்ததும் அந்தப் பகுதி இன்னும் நன்றாக உப்பிடுதேனை கருங்கி உள் சென்றுவிடும். இதன் பிறகு ஈதன் இறக்கைகளை ஆட்டிப் பறந்து செல்லும். இதன் வாழ்நாள் 30 நாட்கள். குளிர்க் காலத்தில் அதிகமான நாள் வாழும்.

2. “புளோ ஈ” (Blow Fly)

இவைகளை ‘இயற்கைத் தோட்டிகள்’ என்ற கூறலாம். ஏனென்றால் இவைகள் அசத்தத்தையே உணவாகக் கொள்கின்றன. இவைகள் ஆடு மாடுகளுக்கு பெரும் எதிரிகள். ஆடு அல்லது மாட்டின் உடலின் மீது புண்டிருந்தால் இந்த ஈ அந்தப் புண்ணின் மீது முட்டைகள் இட்டு விடும். இந்த முட்டைகளிலிருந்து வரும் புழுக்கள் அந்த பிராணி யையே அழித்துவிடும். ஆகையால் பிராணிகளுக்குப் புண்ணிற்கப்பட்டால் உடனடியாக அதற்குக் கட்டுப் போட வேண்டும்.

3. பழ ஈ (Fruit Fly)

இவைகள் பெரிய தலையை உடையவை. பச்சையான கண்கள், கருப்பான இறக்கைகள் கொண்டவை. இவைகள் பழங்களில் துளை செய்து தன் முட்டையை இட்டு விடும். முட்டையிலிருந்து வெளிவரும் புருக்கள், பழத்தைத் தின்று வளரும். இதனால் பழத் தோட்டங்களில் விருந்த சேதம் ஏற்படுகின்றது.

4. ‘மலர் ஈ’ (Flower Fly)

இவைகள் தேனை உண்டு வாழ்பவை. இவைகள் அழிகான தோற்றம் உடையவை; இவைகளால் பூக்களில் மகரந்தச் சேர்க்கை நடக்கிறது. இவைகள் பூக்களை கெடுக்கின்ற பூச்சிகளைக் கொள்ளு. விடுகின்

றன். இவைகள் கொட்டுவதும் கடிப்பதும் இல்லை.

5. பெரிய ஈக்கள் (Dragon Flies).

இந்தஈக்கள் அழகான நிறங்கள் உடையவை. வலினைபொருந்திய உடல் புகுதியைக் கொண்டிருக்கின்றன. இவைகள் மனிதர்களைக் கொட்டுவதோ கடிப்பதோ இல்லை. இவைகளின் உணவு மற்றுப் பூச்சிகள்.

6. 'டேம்கல்' ஈ (Damsel Fly)

இவைகள் பெரிய ஈக்களைவிட அழகு வாய்ந்தவை. இவைகளை குளம் குட்டைகளின் பக்கத்தில் அதிகமாகப் பார்க்கலாம். இந்த ஈக்களும் பெரிய ஈக்களும் மாலை நேரத்தில் தேன் கூடுதலினின் பக்கத்தில் வந்து காத்திருக்கும். தேனீக்கள் வந்ததும் அவைகளை அப்படியே பிடித்துக் கொண்டு சென்றுவிடும்.

இவ்வகையைச் சேர்ந்த மற்ற ஈக்கள்

‘குதிரை ஈ’ (Horse Fly), ‘கால் மிட்ஜஸ்’ (Gall Midges), ‘டாசினா’ (Tachina Fly), ‘வினிகார் ஈ’ (Vinegar Fly), ‘ஆப்பிள் மாகட்’ (Apple Maggot), மான் ‘சு’ (Deer Fly), ஹெஸ்ஸினியன் ஈ (Hessian Fly), மணல் ஈ (Sand Fly), தேன் ஈ (Scorpion Fly), Tsetse Fly, Waatble Fly. கொசுவும் இந்த இனத்தைச் சேர்ந்ததே.

�க்களால் மனிதனுக்கு ஏற்படும் தீமைகள்

இவைகளால் நமக்குப் பல விதமான தீண்மகள் ஏற்படுகின்றன.

மலேரியா, மஞ்சள் சுரம், டைஃபாயிட், சீதபேதி, காலரா, தூங்கும் வியாதி (Sleeping sickness) ‘ஆன்திரக்ஸ்’ (ஒரு விதமான புண்) முதலிய நோய், கள் ஏற்படுகின்றன.

ஈக்களை அழிப்பது எப்படி?

இவைகளை அழிப்பதற்காக D.D.T. என்ற மருந்தை உபயோகிக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தமருந்தில் சில ஈக்கள் இறப்பதில்லை. ஆகையால் இவைகளை அழிப்பதற்குச் சிறந்த மருந்து ‘பாரதியன்’ (Parathion - an organic phosphorous compound).

‘ஈக்கள் தானே! அவைகளைப் பற்றி எதற்காகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்’ என்று நாம் நினைக்கிறோம். ஆனால் மேலே நாட்டார் அப்படி நினைப்பதில்லை. “அவைகள் எப்படி வாழ்கின்றன? அவைகளின் அமைப்பென்ன? அவைகளால் மனிதத்தனுக்கு நன்மையா? தீமையா? தீமை என்றால் அவைகளை எப்படி அழிப்பது?” போன்ற வினாக்களைத் தாங்களே கேட்டுக்கொண்டு அவற்றிற்கு விடைகளைக் காண முற்படுவார்கள்.

ஆகையால் நாமும் அந்த மன நிலையை, எதைப் பற்றியும் அறிய முற்படும் பழக்கத்தை, ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் முன் வேறு முடியும். இதற்குப் பெயர் தான் பகுத்தறிவு; எதிலும் நன்மை-தீண்ம காணப்படு.

கோ. இராமச்சந்திரன், எம். ஏ.

மலையாள மொழியில் தமிழ்ச் சொற்கள்

[மலையாளத்திலுள்ள சில சொற்களை ஆராய்வதுடன், மொழி ஆராய்ச்சி வல்லுங்களின் மேற் கோள்களையும் எடுத்துக் காட்டி, மலையாளமும் தமிழிலிருந்து கிளைத்த திரட்சிட மொழிகளில் ஒன்றே என்பதைத் தெளிவாக்குகிறார், கட்டுரையாளர். சென்ற இதழில் கண்ணட மொழிபற்றி விளக்கி யிருந்தார்.]

சேரநாடு என்னும் பெயர்
கேரளநாடு என்னும் பெயராக மாற்றப்பட்டிருப்பது காலத்தின் கோலமும், சமஸ்கிருத மொழிக் கலப்பின் விளைவும் அன்றி வேறாக வேறாக விட விரும்புகிறது. நாட்டின் பெயரை மாத்திரம் சமஸ்கிருத வராணர்களால் மாற்ற முடிந்ததே தவிர, மொழியின் பெயரை மாற்றிவிட முடிய வில்லை. மலைநாட்டைச் சேர்ந்த வர்கள் மலையாளிகளாவர் என்பதையோ, அவர்களுடைய மொழி மலையாளம் என்பதையோ, முறையே கேரளாளிகள் என்றே கேரள மொழி என்றே, அவர்களால் மாற்றியமைக்க முடிய வில்லை. பதித்துப்பத்து தோன்றிய சேரந்திட்டிலே இன்றுவழக் காற்றிலுள்ள மலையாளம், தமிழ் மொழியின் சிறைவே (திரிபே). அன்றி வேறாக என்பதை— உண்மையை—நடுநிலை தவருச் சான்றேர்களாயுள்ள மலையாளி களுள் பலரும், மொழி நூற்று புலவர்களும் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனர். உண்மையை மறைத்துப் பேசுவது இழிவுடைய செயலே என அவர்கள் கருதுகின்றனர். எனவே அவர்கள் உண்மையை

மறைத்துப் பேசுவதில்லை. சேரர் ‘அளம் அதாவது சேரர் நிலம் (வாழுமிடம்) அல்லது கடலீச் சேர்ந்த நிலம் எனவும், சேரளம் எனவும், மலைஅளம் (மலையாளம்?) எனவும், மலைநாடு எனவும், மலைவாரம் என்பதை மாற்றி மலபார் எனவும் குடநாடு எனவும், ‘மலையாணம்’ அல்லது ‘மலையம்ம’ எனவும் வழங்கப்பெறும் வழக்குகள் யாவும் மலையாள மொழி தமிழேயாகும் என்பதையும்; கேரள நாடு சேரநாடேயாகும் என்பதையும் தெளிவாக வலியுறுத்துவனவாம். மலையாள மொழியின் அமைப்பு, மொழியில் காணப்பெறும் சொற்கள், இலக்கண விளக்கம், ஆகிய யாவும் தமிழ் மொழியினின்றும் மலையாளம் பிரிந்து சென்று வளர்ச்சியடைந்ததே என்பதைப் பற்ற சாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. நூற்றுக்கு 50 அல்லது 60 விழுக்காடு—சமஸ்கிருதச் சொற்களை இன்று. ஏற்றுக்கொண்டுள்ள மலையாளம், இடைக்காலம் வரையில் தனித்த ஒரு மொழியாக இயங்கவில்லை என்னும் உண்மையை ஒப்புக்கொள்ள மலையாளிகளுள் சிலர் இன்று தயக்க

கங்கொள் விள்ளரனர். இன்றும் மலையாள நாட்டு மக்களால் வழங்கப்பெறும் துர்ய தமிழ்ச் சொற்கள், மலையாளிகள் முன்னான் வாழ்ந்த தமிழர்களுள் ஒரு பிரிவினரேயாவர் என்பதையும், மலையாளம் முன்னால் வழங்கப்பட்ட தமிழில் ஒரு பிரிவேயாகும் என்பதையும் ஜம்ததிற்கிடமின்றித் தெரிவிக்கின்றன. சேராம் என்னும் வழக்கை வேண்டுமென்றே கேரளம் எனச் சமஸ்கிருதவாணர்கள் முன்பு மாற்றி விட்டதோடு அமைதி கொள்ளாமல் கேரம் (கேரம் = தேங்காய்) அளம் (அளம் = விளையுமிடம்) என்னும் வழக்குகளே கேரளம் என்று மாறிவிட்டன எனப் புதிய பொருள் கூறி—விளாக்கந் தந்து—மறை முகமாக கீவு குத்தக வாதம் புரிவின்றனர். என்றாலும் அவர்கள், மொழி ஆராய்ச்சி அறிவு மிகுந்துள்ள இந்தக் காலத்தில் தமிழ் மொழியை திரிந்து மலையாளமாக ஆயிற்று என்பதை வெளிப்படையாக (இன்று) மறுக்க இயலாது இடர்ப்படுகின்றனர். இன்றுள்ள கீரளா நாடு அன்றைய தமிழ் நாட்டின் ஒரு பகுதியே—சேரநாடே—ஆகும் (அங்கு வழங்கப்பெற்ற மொழி தமிழே ஆகும்) என்பதைக் குறிப்பாகப் புறநாளுற்றுப் பாடல் ஒன்றின் வாயில்களும், தொல்காப்பியியப் பாயிரத்தின் வாயிலாகவும் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

இன்றைய இந்தியா முழுவதும் அன்றைய தமிழ்நாடாகத் திகழ்ந்தது எனப் புறப்பாடலும் (குறிப்பாக உணர்த்துகிறது), ஒட்ட வேங்கடம் வரை தமிழ்நாடாகத் திகழ்ந்தது, எனச் சிறப்புப் பயிரிழும் குறிப்பிடுவதை டேந்ர்க்குங்கால் தமிழ்நாடு காலப்போகிக்கீர்க்குங்கி (Mādirāś Pōṅkīlē) எல்லாம் விளக்கப்பட்டு இன்.

உணவும் புலன்

அடக்கமும்

‘தீர விவாதித்து. ஆழ்ந்து சிந்தித்த பிரட்ட 1906 ஆம் ஆண்டில் (37 ஆவது வயதில்) நாடு பிரம்மச்சீய விரதத்தை மேற் கொண்டேன். இது பற்றி என் மனைவியைக் கலந்து பேசி வேன்; அவள் எதிர்க்கவில்லை.’ ஆனால் முடிவுக்கு வருவதில் மிகந்த கஷ்டம் இருந்தது. சிற்றின்பப் பிச்சையை அடக்குவது எப்படி? இந்த பேவண்டிய மனபலம் எவ்வளிடமில்லை. ஆனாலும் துணிந்து விரதத்தை மேற்கொண்டு விட்டேன்.....ஓவ்வொரு நாளும் அதில் ஒரு புதிய அழுகைக் கண்டேன். எனக்கு 56 வயது ஆகிலிட்ட பிரதங்கூட அங் எவ்வளவு கஷ்டமான காரியம் என்பதை அறிகிறேன். கத்தி முனைமீது நடப்பது போன்றாயிருக்கிறது என்பதை ஓவ்வொரு நாளும் மேலும் மேலும் அதிகமாக உணர்கிறேன். இந்த விரதத்தைக் கொட்டுக்கொள்வதில் முக்கியமானது, நாக்கு ருசி உணர்ச்சியை அடக்குவதாகும்.....பிரம்மசாரிக்கு ஏற்ற சிறந்த உணவு, பழங்களும் கொட்டப்படுப்படி வகை களிமீ என்பதை ஆறு ஆண்டு அனுபவத்தில் அறிந்து கொண்டேன்.....நான் பால் அரந்தத் தொடங்கிய பிரத மிகுந்த முயற்சியின் பேரிலேயே பிரம்மசரிய நேரன்றைப் பாதுகாக்க வேண்டியிருந்தது.’

—[மகாதமா காந்தி-

“கய் சரிதை”].

ருள்ள, நிலைக்கு வந்துள்ளது என்பதை ‘நன்றாக’ உணர்ந்து கொள்ள முடியும். பாடல், போக

"வடா அது பணிபடு
நெடுவேர்.வட்குஞ்சு"
தெனு அது உருகெழு
குமரியின் தெற்கும் -
குனு அது கார்பொரு
தொடுக்கடல் குணக்குங்
குடா அது தொன் றும்புதிர்
பெளவத்தின் குடக்கும்"
(புறநானுறு—6)

என்பதாகும். சிறப்புப்பாயிரம்,-

"வடவேங்கடம் தென்குமரி
ஆயிடைத் தமிழ்கூறு நல்லு
ஸ்கம்
....."

(தொல்-சிறப்புப்பாயிரம்)
என்பதாகும்.

அன்றியும் பிளினி என்பவரால் குறிப்பிடப்பட்ட "செலிப்ரேத்ரம்" (Celebrothras); தலாமி என்பவரால் குறிப்பிடப்பட்ட "கெரோப்ரேத்ரம்" (Kerobrot-hras) என்னும் வழக்குகள். சேரநாட்டையே—தமிழ் நாட்டின் ஒரு பகுதியையே—குறிப்பிடுகின்றன. செந்தமிழை கொடுமலையாளமாகவும், பின்னர் மலையாளமாகவும் மாற்றி வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது என்னும் உண்மையைச் சான்றுகள் (விளக்கங்கள்) வாயிலாக நாம் அறிந்துகொள்ளுவதே பயனுடைய செயலாம்.

சான்றுகள்

மலையாளம் தமிழினின் தேற்பிரிந்து சென்று இடைக் காலத்திற்குப் பிறகே ஒரு தனி மொழியாக வளர்ச்சியடைந்து இன்றுள்ள நிலையில் வழங்கப்பெறுகிறது என்னும் உண்மையை, மலையாள நாட்டைச் சேர்ந்த சான்றேர்கள் பலர் (K. P. பத்மநாபமேனன்; T. K. கோபால பணிக்கர; K. இராம பிண்டாரோடி போன்றவர்களைனவரும்) குங்குடைய நூல்கள் வாயிலாகக்

குறிப்பிட்டுக் கொண்டுள்ளது. வேறு சிலர் மலையாளம் தமிழுக்குக் கடன் பட்ட மொழியாயினும், அது தமிழினின் ரூபரிந்ததல்ல, பரசுராமர் காலத்திலிருந்தே (புராண இதிகாசங்களில் குறிப்பிடப்படுவர்கள்) தனி ஒரு மொழியாக, வழங்கப்பெற்று, வந்துள்ளது எனக்கூறி மன: அமைதி பெறுகின்றனர். ஆனால் இத்தகையோர் (மலையாளம் தனி மொழிதீய—தமிழினின் ரூபரிந்தது அல்ல என்போர்) தமிழிலக்ஷியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டு சேரநாட்டு மக்களைப் பற்றிய குறிப்புகளையோ; ஆவர்களுடைய மொழியாக முன்பு விளங்கிய தமிழ் மொழியைப் பற்றிய குறிப்புகளையோ மேற்கோள்களாகக் காட்டி விளக்கந்தர மற்றவர்கள் முன்வந்தால் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கின்றனர். நாட்டிலே (இன்றைய கேரளம்) தமிழர் வாழ்ந்த பொழுது மலையாள மொழி எந்த இனத்தவரால் (மலையாளிகளாலா?) எவ்வளவு காலத்திற்கு முன்பு வழங்கப்பட்டது என்பதைத் தெளிவாக இத்தகையோர் விளக்கிக் கூறுவதில்லை. ஏற்குறைய அறுநாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வரை மலையாள மொழி ஒரு தனிமொழியாகத் திகழுவில்லை என்பதைச் சரித்திரச் செய்திகளின் துணைகொண்டு வரையறுத்துக் கூறுவது எனிய செயலாம். உண்மையைக் கூறுவது இமுக்குடைமை ஆநாது-இன்றைய கேரளநாடு முன்னைய தமிழ்நாடே—சேரநாடே—அன்றைவறல்ல; என்பதையும், இன்றைய மலையாளம் முன்னாள் தமிழே அன்றைவறல்ல என்பதையும், குறிப்பாகவும் வெளிப்படையாகவும் சான்றேர்கள் காட்டியுள்ள மேற்கோள்களின் துணைகொண்டு நிறுவ முடிகின்றது. மேற்கோள்கள் வருமாறு:

(a) “மலையாள வீடு களில் வழங்கிவரும்” –சீராத்பார் ண ப் பெரிரூள்களுக்கு மலையாளத்தில் கொல்லும், பெயர்களும் தமிழே. மலையாளத்தோடு கலந்திருக்கும் வடமாழியை நீக்குவோமாகில் மீதியாகவிற்கும் பாஸைத் தமிழே. அம்மை, அப்பன், ஆண், பெண், மக்கள், வீடு, சோறு, காற்று, மழை, கார், எலி, நாய், குதினி, வாழை, தெஹங்கு, மா முதலிய தமிழ்ச் சொற்களும். இவைபோன்ற எண்ணிற்குத் தீசர் ற் களும் மலையாளத்தில் வேற்றிருமையின் றிப் பிரக்கிடிக்கப் படுகின்றனவே. பறைந்து, பறஞ்சு என்று மலையாளிகள் ‘சாதாரண மாகப் பேசும் சொற்களின் ‘பன்ற’ என்னும் தாது தமிழில் சொற் என்னும் பொருளைத் தருகின்றது. இப்பொருளில் ‘பன்ற’ என்பது காலிய வழக்கே தனிருப்புமுக்கன்று; ‘சொல்லாமல் பறையாமல்’ என்று மீற்றித் தொடரில் மட்டிலும் அது நிலவிவருகின்றது.

தமிழ் இலக்கணத்தில் வரும் பால் விகுதி அள், அர், ஆர், மார், கள், தி முதலியனவும் வேற்றிரும் யுருபு ஐ, ஆல், கு முதலியனவும் மலையாளத்தில் ஒருபேதமும் இல்லாமல் வருகின்றனவே! ‘உடைய’ என்பதை ‘உடே’ என மாற்றினாலும் ‘அவனேடு’ என்பதை அவனேடு என எழுதி அவனேடு என உச்சரித்தாலும் இவை தமிழுக்குப் புறம்பாமோ?!”

(பக-22)

“திராவிடமென்றால் என்ன?”

—ந. சி. கந்தையா பிள்ளை

(b) “மலையாள நாட்டில் இது காறும், கண்டு பிடிக்கப்பட்ட சூரசனங்களில் சில முழுதும் தமிழ்

மாகவும். சில முக்காற் பாகம் தமிழாகவும், கால்பாகம் மலையாளமாகவும் மற்றுஞ்சிலதனில் மலையாளம் என்று சொல்லிக்கூடியதாகவும் இருக்கின்றன. ஏ நாள்தைவில் தமிழ் மொழி மலையாள ஒருவமாக ஆவது இச்சாலைங்களில் நின்றும் அவற்றின் காலங்களில் நின்றும் தெரிய வருகிறது. தமிழ்ப் பாலைத் “தேசபேதம் கொண்டும்சமற்றும் மலையாளமாய்த் தீர்ந்த தென்றும் சிலர் கூறுவதுண்டு”!

“செந்தமிழ்” தொகுதி-21
— (பகுதி-10)

—வெங்கடராம சர்மா.

(c) “Malayalam was a spoken dialect of Tamil (கொடுத் தமிழ்) till the sixteenth century A. D. and then it became a cognate language because of its leanings towards Sanskrit in adopting its phonetical and morphological systems.”

— (page-192)
“Tamil Language”
Prof.S. Ilakkuvanar
M.A., M.O.L.

(d) “காட்டாற்றத் தமிழகளால் ‘செந்தமிழ் நாட்டினின்றும் பிரி பட்டுத் தன் வழிதேய மீறிக் கொண்டு வந்த’, மலைநாட்டுத் தமிழை இக்காலத்தில் மலையாளமென்று பெயரிட்டமைக்கின்றனர். மலையாள பாலையின் மொழித் தொகையை உற்று நோக்குங்கால் தமிழல்லாத பதங்களைக்காண்பது மிக அரிது”

“செந்தமிழ்”
தொகுதி-10; பகுதி-2.
—து. அ. கோபிநாத ராவ்.

(e) “இப்பொழுதுள்ள நிலையில், வடமொழியின் மணியைப் பலவும் மலையாள மொழியில் ஏறிப்

பலன் தந்துள்ள தென்றுவும், அஸ்திவாரமும் மேற்புரையும் இன்னும் தமிழ் மொழி நிலை நிறுத்தியன்வே. சிறப்பு விதிகள் ஒன்றும் உள்ளே சேரவில்லை. மரத்தாலமைத்த சுவரை நீக்கி அங்குச் செங்கல்லை வைத்துச் சுவர் கட்டுகை, சாளரங்களை அமைத்து இருட்டையொழிக்கை இவையே வடமொழி வாணி கனுக்குத் தனது மலையாள வீட்டில் சீர்திருத்தஞ் செய்ய இயன்றன. இதனை உறுதிப்படுத்துத் தற்கு வேண்டுமெனவு வகுப்பியங்கள் உள்ளனக் கேரள பாணினி அவர்கள் எழுதியிருப்பது அறி தற்பாலது.

(பக்-129) “தென் மொழிகள்”
வே. வேங்கடராஜாலு
ரெட்டியார்.

தமிழ் மொழிச் சொற்களில் பெரும்பாலானவை மலையாள மொழியில் இன்றுவரை சினதக் கப்படாமலும், சில சினதக்கப் பட்டும் வேறு பல சமஸ்கிருதக் கலப்பால் உருமாற்றப்பட்டும் காட்சிஅளிக்கின்றன. இருமொழி களிலுமின்னள் ஒப்புமையுடைய சொற்கள், தொடர்கள் ஆகிய யாவும், தமிழினின்றும் பிரிந்ததே மலையாளம் என மேலே கூறப் பட்ட உண்மையையே—முடிவையே—வளி யுறுத்துகின்றன. மலையாள மொழியில் இடம்பெற்றுள்ள தமிழ்ச் சொற்களுள் சிலவும், கதைப் பகுதி ஒன்றும் தொகுத் துக்கீழே காட்டப்பெற்றுள்ளன. கதைப் பகுதி தெளிவுற அமைந்திருப்பதால் மலையாள மொழியில் மாத்திரம் தரப்பட்டுள்ளது. தமிழினின்றும் பிரிந்து சென்ற மலையாளம் சமஸ்கிருதக் கலப்பால் சிறப்பிழந்த நிலையிலே குறிப் பிடத்தக்க அளவிற்கு மாறுபட்டு விட்டிருந்தாலும்கூட, அது (மலை

பொது உடைமை

“தபால் இலாகா, வீதி, வினக்கு, நகர் சுகாதாரம், வீட்டு வேலைகளுக்கு மின் சார சப்ளோ ஆகிய இவையெல்லாம் கூட்டுறவு கொண்ட தேசீய ஏற்பாடுகளேயாகும். பொது உடைமை சாத்தியம் என்பதற்கு இவை பிரத்தியட்ச உதாரணங்களாய் விளங்குகின்றன. தனக்கு வயிற்று வலி மருந்தை ஒரு மனிதன் தன் சொந்தப் பெட்டியில் பத்திரமாய்ப் பூட்டி வைத்த காலமும் இருந்தது என்பது உண்மைதான். ஆனால் இன்றே, வயிற்று வலி மருந்து ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறது. வலியுள்ளவன் அதை உபயோகித்துக் கொள்ளலாம்; வலியில் லாதவன் அதை உபயோகித்துக் கொள்ள உரிமை கிடையாது.”

—ராஜாஜி-1949.
(“ராஜாஜி உவமைகள்”)

யாளம்) முழுவதுமாக மாறுபட்டு விடவில்லை என்பதைக் கதைப் பகுதியே நமக்குத் தெளிவாகக் காட்ட வல்லதாம். தமிழில் இன்று காணப்பெறும் சொற்களி லுள்ள இறுதி—கடை—எழுத்துக் களை மாற்றிவிட்டு ஒலிப்பு முறையைக் கொஞ்சம் வேறுபடுத்தி ஒலிக்க ஆரம்பித்துவிட்டால் அவை மலையாளச் சொற்களாகத் திகழ்வதைக் காணலாம். தமிழ்ச் சொற்களிலே பல நாக்கிற்கு (வாய்) வேலை தர, அதே சொற்கள் மலையாள மொழியிலே வழங்கப்பெறும் பொழுது மூக்கிற்கே வேலை தருவதைக் காணவும் கேட்கவும் முடியும். மலையாள மொழியில் இடம்பெற்றுவிட்ட இத்தகைய மாற்றங்களோ—வேறுபாடுகளோ—அன்றித் திரிபுகளோ, தெளிவான ஒரு முடிவையே நாம் வலியுறுத்த, அதா

வது தமிழே மலையாளமாக மாற்றப்பட்டது என்னுங் கொள்கையை நிலைநாட்டத் துணைசெய்கின்றன. சொற்களும், தொடர்களும், பழுமொழிகளும், கதைப் பகுதியும் வருமாறு:

சொற்கள் :

தமிழ்	மலையாளம்	அடித்து (,,)	அடிச்சு
எருக்கு	எரிக்கு	குடித்து (,,)	குடிச்சு
கொக்கு	கொக்கு	மலை	மல
குஞ்சி(ஜி)	குஞ்ஞி	தலை	தல
குடம்	குடம்	வாழை	வாழ
குண்டு	குண்டு(Kuntu)	தேங்காய்	தேங்வா
சாந்து	சாந்து	நின்ஜை	நின்னெ
(சந்தனம்)	துவரா	நாணல்	ஞாணல்
துவரை	நீர்	நாவல்	ஞாவல்
நீர்	வெருகு	நெருங்கு	ஞெருங்கு
வெருகு(பூஜை)	மயில்	நாங்கள்	ஞாங்கள்
மயில்(மஞ்ஞை)	மகள்	தான்	ஞான்
மகள்	மாலை	இவை(கள்)	இவகள்
மாலை	முகடு		
முகடு	முத்து		
முத்து(முத்தம்)	முருங்கை		
முருங்கை	வள்ளி		
(வள்ளிக்கொடி)	வள்ளி		
எருமை	எரிமா		
உடுக்கை	உடுக்கா		
ஒன்று	ஒன்னு		
குண்று	குண்ணு		
அன்று	அன்னு		
மருந்து	மருந்து		
விருந்து	விருந்து		
சந்தனம்	சந்நநம்		
மாங்காய்	மாங்நா		
நீங்கள்			
(முன்னிலை)	நிங்ஙள்		
குரங்கு	குரங்கு		
மங்கலம்	மங்கலம்		
மஞ்சு	மஞ்ஞு		
அறிந்து(வினை)	அறிஞ்சு,		
	அறிஞ்ஞு		
தேய்ந்து (,,)	தேய்ஞ்சு,		
	தெஞ்ஞு		

வழக்காறுகள் :

இறப்பேன்	இறக்கு
என்பான்	என்றி
காண்பாய்	காண்டி
செய்குவேன்	செய்கு
நின்றது	நின்று
நோகுவேன்	நோகு
புலம்பியது	புலம்பின்னு
பெரிதாக	
நின்றது	பெரிதாகின்று
முன்னின்றது	முன்னின்று
ஆகின்றது	ஆகின்று
வாழ்வாயாக	வாழி, வாழியர்.

குறிப்பு :—

வினையெச்சம் போல் மலையாளமாயில் காணப்படுவது, தமிழ் வினை முற்றின் உருவமே என்பதும், எச்ச வடிவில் முற்றுப் பெருள் உள்தென்பதும் உணர்ந்தரல், மலையாளமாயிலில் பால் விகற்பங்கள் பெருகுவதற்கு இடமே இல்லை என்பது தெளிவு.]

பழுமொழிகள் :

(மலையாளம்)

அக்த்திட்டால் புறத்தறியாம்.
அரி (அரிசி) எறிஞ்ஞால் ஆயிரம் காக்க.
அளவு கடன்னால் அம்ருதும் நஞ்சு.

ஆகும் காலம் செய்தது சாகும்;
காலம் காணும்,
ஆயிரம் மாகாணி அறுபத்தி ரண்டா;
இக்கரணின் நூ, நோக்கும், தோள் அக்கடைச்.
இரிம்பூர் கல்லூர் தேயும்.
சர் எடுத்தீவீல் பேன் கூவியேந்
கடவில், தொழில் கலக்கியது போலெ.
காமத்தின் நூ கூண்ணில்ல, கூ
காற்றுள் ளபோள் தூற்றணும்.
கார்யத்தின் நூ கழுத் காலும்,
மீட்டிக்கேள்வும்.
குரங்கின் ரேற்றைக்கயில் பூமால்
கிட்டியதுப் போலெ.
குரக்குன்ற நாயி கடிக்கயில்ல
கோடதெக்காணி கொடுத்தால்
கோட்டோடி கொடுத்த பெலும்.
தழுமே தொய்தவன் ஏறே சுமத்
கேளம்,
தீயில்லாதெ புகயுண்டாக யில்ல.
நரிஸ்தரெச்காலும் கடிக்கும்.
நிலாவினை நோக்கி நாயி குரக்
கும் போலெ.
ப்பலதுளி பிழுருவெள்ளம்.
மற்றத்தின் நூ கரியிக்கனமோ.
முருன் நூம் விருந்தீனும், முன் று
நாள், மூலர்ன் நூ கிடன்னு துப்பியால்-
மாறத்து விழும்.
மீங்கண்டம் வேண்டாத பூச்ச
யில்ல.
ரண்டு தோணியில் கால் வெச்
சுது போலெ.
(பக-54, 55)

“தீராவிடத்தாய்”
—திரு. ஞா. தேவநேயன்
அவர்கள் எம். ஏ.,

“ஒரு” கீதை:
(மலையாள மொழியில் தூற்று
படுமாறே).
“ஒரு அக்ரஹரத்தில், ஒரு
பிராமணன் பார்த்திருன்னு,
அவன் நூ மகன், ஒன் னே உண்
டாயிருன்னு: “ஒருந்தீர் அவன்
ஒரு வழிக்கு யாத்ர புறப்பெட்டு
நிக்கென்பும்,” கூட்டிக்கொண்டு
போயி, வழியில் வெச்ச ஆ
செறுக்கன் அச்சென விளிச்சு,
‘அய்யேர புவி வருன் நூ’ என்னும்
உறக்கே நிலவிலிச்சு. ‘அச்சன்
திரிஞ்ஞு. நோக்கியபோன் புவியீ
கண் டில்ல. அவர் பின்னே யும்
குறய தூரம் போயபோன்வாஸு
தவத்தில் ஒரு புவி வன்னு
செறுக்கனை பிடிச்சு. ஆசெறுக்
கன வீண டும் அச்சென விளிச்சு
தன் றெ சுகன் மும்பேபோலெல
கவிலாக்க பறயுன்னு என்னும்
விசாரிச்சு திரிஞ்ஞு நோக்கியில்ல.
புவி செறுக்கனை கொண்டு தின்னு.”

(பக-55). ‘தீராவிடத்தாய்’
—திரு. ஞா. தேவநேயன்
அவர்கள் எம். ஏ.,

கேரள நாட்டு
ஊரப் பெயர்கள்

“மலையாளத்திலுள்ள பழையமை
யான ஊர்ப் பெயர்களைல்லாம்
இன்றும், தனித்தமிழாகவே இருக்கின்றன. கோடு (கோழிக்கோடு-Calicut), கேரி (தலைச்சேரி), குளம் (எர்னூக்குளம்), புரம் (அங்காடிபுரம்), நாடு (வலையநாடு), ஊர் (கண்ணனுரை), குன் றம் (பூங்குன்னம்), கா (கன்னங்காவி), காடு (பாலைக்காடு-Palghat), குடி (சாக்குடி), வாசல் (பள்ளிவாசல்), அங்காடு (பர்ப்பனங்காடி), தோட்டம், பாடி, துறை (திருப்புணித்துறை), குறிக்கி, ஏரி, கரை (கொட்டாரக்கரை), களம்

திருவஞ்சுக்களாம்), “இனுப்பு முதலியன தனித் தமிழ் ஊர்ப் பெயரிறுகளாம். வட்கோடு=மலை. கா=சோலை.

“ ஸிற்னுக்கேரநாட்டின் கீழ்ப்பகுதி, யன தென்பாகம், (தொங்குநாடு) இன்றும் தமிழ்நாடா, யிருக்கின் றது; வட்பாகத்திற் கண்ணடம் ஏகுந்துள்ளது.

“(பக்தி) “திருவிடத் தாய்”

மலையாள நாட்டில், காணக் கிடைத்தும் கலவெட்டுக்களிலே இடம்பெற்றுள்ள தொடர்களும் அவற்றுல் “ யணர்த்தப்பெறுக் கெய்திகளும், தமிழ்த் தொடர்களாகவும் கெய்திகளாகவுமே ஒலிக்கப்பட்டும், படிக்கப்பட்டும் வருகின்றன. கூலவெட்டுக்களிலே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சொற்களோ மலையாள மொழிச் செருப்பு

கள். (வரிவடிவும்—எழுத்து வழங்கும்—மாத்திம் தமிழிலின் ரும் மாறுபட்டுள்ள து. அத்தனத்து சொற்களை, தமிழ்ச் சொற்களிலே ஒலிப்பு முறைப்படியே இன்றள்ள வும், ஒலிக்கு அல்லது படித்தட்டு வேண்டியுள்ளது. ஓவறு முறையில் மாற்றப்பட்ட வடி வ மேயன் நிலேவில்லை. எழுத்து முறை (லூரிவடிவும்) மலையாளமாகவும் ஒலிப்புமுறை நிலைமாகவும் உள்ள நிலையைக் கூற்று நேர்க்கூடம் பொறுது, “ மலையாளம் தமிழின் மாறுபட்ட வடி வ மேயன் நிலேவில்லை. எனக் கூறுவதை எவ்வாறு மறுக்க இயலும்? இயலாது. மலையாள நாட்டு மங்களிடேயே இன்று முழுக்கிலுள்ள ‘நிருமக்கள்’ தாயமுற்றை” (பழக்க வழக்கங்களில் ஒன்று) தமிழர்களுக்குப் புதிய முறையல்ல என்பதும், தமிழர்கள் நெடுங்களில்மாகப் பின்பற்றிவதை ஒரு முறையேயாகும் என்பதும் நால்வர்ச. சேர்மீசுந்தர பாரதியர் அவர்கள் தருகினிவளக்கத்தத்தால் தெளிவாகின்றது! சேர்த்தமிழர்களுள் ஒரு பிரிவி, னர்-வாணிகத்தின் மூலம் பெரும் பொருள் ஈட்டிப் புகழ்பூட்ட வாழ்ந்தவர் என்பதையும், தீமலைக்கடற்கரைத் துறைமுகப் பட்டினங்களின் பெயர்கள் (இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்படுவனவாகிய முசிறி, தொண்டி முதலியன) யாவும் தமிழ்ப்பெயர்களாக ஜெஹான்ஜீன் என்பதையும் எவரும் மறுத்தற்கில்லை. எனவே சேந்து தமிழ்நாடே என்பதும், நிலையாளம் (திரிச் அடைந்த நிலையிலும்) தமிழீழ என்பதும் தெளிவாகின்றன. விளக்கங்கள் :

பிள்ளைப் பேற்றின்போது எழுதிவிட்டு ஒலைமேற்கேள்ளி எண்ணுறவுற்று தொண்ணுறவுற்று ஒன்பதாமாண்டு தற்கடக்கமாதம்

அரசியல் வாழ்க்கை

“ வாழ்க்கையில் ஆபாங்களைக் காட்டுவதற்குரிய கருவிகள் சில உள்ளு. அவ்வகுள்ள அரசியல் சிறந்ததென்பது எனது கருத்து கலவி, கேளவி, ஆராய்ச்சி, ஒழுக்கம் முதலிய வாற்றுன் தமிழைப் பண்படுத்திக் கொண்டோர், அரசியல் வாழ்க்கையில் புகு வரே பு அவர் கானும் ஆபாங்கள் அவரைத் தீய்மைப் படுத்தவே, துணிப்புரியும்; மற்றவர் அரசியல் வாழ்க்கையில் புகு கேட்டு, ஆபாங்கள் அவரை அரசுக்கும்; கயவராக்கும் புகு அரசுக்கும். ஆதலின் அரசியல் வரமுக்கை நிலமுன், சீடியவதாகும்; தீமையுன் செய்வதாகும்.”

திரு. வி. க.

(வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் பக். 452)

அஞ்சாந்தெயிதி நாயரூட்டசையும் கார்த்திகையும் அபரபக்கிழத்து ஏகாதேசியும் அந்து சிங்ங மிராசி கொண்டு குஞ்ச உண்ணி பிரத விக்கெயும் செயிது எந்றும் இச் செயிதி சொல்லி தென்வீதி நாடைமெந்த பேர்களுக்கு நீட்டு எழுதிவிடுக எந்து நிருவுள்ள மாயது நீட்டு”

(பக்-163)

“சேரநாடும் செந்தமிழும்”
—வித்துவான் செ. சதாசிவம்.

மருமக்கள் தாயமுறை
(விளக்கம்)

“தற்போது தமிழகத்தே மேல் புலத்தில் வழங்கிவரும் மருமக்கள் தாயமுறை புதிதொன்றி ஸ்லை என்பதும் தொல்லைச் சங்ககாலப் பழங்குடியோர் குடிகளிலும் அடிப்பட்ட தொல் மரபால் ஆட்சி பெற்றுத் தொன்று தொட்டே வழங்கி வருவதாய்த் தெரிகிறது என்பதுமே இவ்வாராய்ச்சியால் நாம் காணக்கிடைக்கும் பொருளாகும்.”

(பக்-94) “சேரர்தாயமுறை”
(முதற்பதிப்பு—1935)

—நாவலர் ச. சோமசுந்தர
பாரதியார்.

வாணிக வளம் (விளக்கம்)

“சேரர் ஆண்ட நாடு பொது வில் தென்னைட்டின் மேற்குக் கரைப் பகுதியைச் சார்ந்தது. சங்ககாலத்தில் இப்பகுதி குட்டநாடு, குடநாடு என்ற இரு நாடு களாக இருந்தது இந்நாடு மலை வளம், ஆற்றுவளம், துறைமுக வளம் முதலிய பல வளம் பெற்றிருந்தது பெரியாறு முதலிய ஆறுகளும் தொண்டி, முசிறி மூதலிய துறைமுகங்களும் சங்க நூல்களில் மட்டுமன்றி, அக்

காலத்திய பெரியினஸ் என்ற நூலிலும், பினினி, டாலமி முதலீடு யோர் எழுதிய நூல்களிலும் பெரிதும் போற்றப்படுகின்றன. காரவேலனுடைய ஹாத்திகும்பாகல்வெட்டிலும் இந்த முசிறித் துறைமுகம் முவிக் நகரம் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது.”

(பக்-137) “நாமிருக்கும்

நாடு அல்லது தென் னிந்திய வரலாறு”

டாக்டர் மு. ஆரோக்கியசாமி
M.A., Ph.D.

மலையாளிகளுடைய நாட்டு
மொழியும் வீட்டு மொழியும்
தமிழே

“மலையாள மொழி தமிழ் மொழி யேயாக, மலையாள இலக்கியம். தமிழ் இலக்கியமே என்பது, கூருது தெளிவாகும்.....

மலையாள நாட்டிடத்து, நாட்டு மொழி யும், வீட்டுமொழியும் தனித் தமிழ் என்றே அறைக்கூலீ வெளியிலக்கிற்கு உணர்த்துவதாய், ‘குட்டுவன்’ என்னும் பெயர் ‘குட்ட’ஞகி, அந்திலையிலேயே குடிகொண்டு, இன்றும் பொதுவுடைமைப் பொருள் போன்று, பண்டைய மன்னர் களுக்கும் [(இ-ம்) எழுவற்றுதினினி தோளிய தேர்க் குட்டுவன், சேரன் வேணுதி திருக்குட்டுவன், சேரமான் குட்டுவன் கோதை, இமய வரம்பன் தம்பி பல்யாளைச் செல்கெழு குட்டுவன், கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கரைபோகிய குட்டுவன், மறத்துறை முடித்த குட்டுவன், கடல் பிறக்கோட்டிய குட்டுவன், சேரன் செங்குட்டுவன்], இன்றைய மக்கட்கும் [(இ-ம்) குஞ்சக் குட்டன், அப்புக் குட்டன், நானுக் குட்டன்], தனிச் சிறப்புப் பெயராய் வழக்கில் இருந்து வருகின்றது. குட்டன்

திரிந்ததே குட்டி. (எ-ம்) வேலுக்குட்டி, மாதுக் குட்டி, பபுக் குட்டி."

(பக்-90, 91) "செந்தமிழே
கொடுமலையாளம்"

—க. ச. சங்கரராமன்.

மேலும் மேற்கோள்கள்

நெடுஞ்காலத்திற்கு முன்பே மலையாளம் ஒரு தனி மொழியாக நிலைபெற்றிருந்தது எனவும் (மலையாளம் ஒரு தனி மொழியின் தன்மையைப் பெற்றது கி. பி. 13 ஆம் நூற்றுண்டிற்குப் பின்னர் தான் என்னும் கருத்திற்கு-உண் மைக்கு—மாருகச் சிலர் கூறுவது முண்டு). மலையாளத்திற்கும் தமிழிற்கும் எத்தனைய தொடர்பும் இருந்ததாகவோ அன்றி இருப்பதாகவோ கொள்ளுவதற்கில்லை எனவும், கேரளநாடு என்னும் வழக்கு (பெயர்) சேரநாட்டைக் குறிக்கப் பயன்பட வல்லதல்ல எனவும், மலையாளிகள் தமிழரின் வேறுபட்டவர் எனவும் பலவாறு கக் கூறப்படும் பொருத்தமற்ற வாதங்களும் தரப்படும் விளக்கங்களும், இருமொழிப் புலமை யுடைய சான் ரேர்களால் இன்று தகர்த்தெறியப் படுகின்றன. சமஸ்கிருதத்தின் மீது அளவிற்கு மீறிய காதலைக்கொண்டுவிட்ட மலையாளிகளுள் சிலரே வேண்டாத குதர்க்க வாதங்களைப் புரிந்து இடர்ப்படுகின்றனர். மொழிநூல் புலமை—அறிவு—மிகுந்துவரும் இந்த நூற்றுண்டில் பத்தாம் பசலிக் கொள்கைகள்—மொழியைப் பற்றிய பழைய முடிவுகள்—(விளக்கங்கள்) செல்லாக் காசுகளாக மாறிக் கொண்டே வருகின்றன. இலக்கண வரம்பை அளவுகோலாகக் கொண்டு பார்த்தாலும் மலையாள மொழியில் இயற்றப்பட்ட இலக்கண நூல்கள் (காலத்தால் முற-

பட்டவை) யாவுமே தமிழ் இலக்கண முறையை (வரம்பினை) அடியொற்றிச் செய்யப்பட்ட நூல்களாகவே காட்சி யளிக்கின்றன. மலையாள மொழிக்குரிய பழைய இலக்கண அமைப்பு முறையை மாற்றிச் சமஸ்கிருத இலக்கண அமைப்பு முறையைப் புகுத்தி இன்று கேளன் நாட்டுப் புலவர்கள் நூல்களை இயற்றி வருகின்றனர். சமஸ்கிருதத்தின் தாக்குதலுக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாத (இதுவும் ஒரு காரணம்) மலையாளம் காலப்போக்கில் மாற்றப்பட்டு இன்றுள்ள நிலையில் ஒரு கலப்பட மொழியாகக் காட்சி யளிக்கின்றது. சமஸ்கிருதத்தினின்றே மலையாளம் தோன்றி வளர்ந்தது எனப் பிறர் கருது மளவிற்குத் தமிழ்ச் சொற்கள் பலவும் அந்த மொழியிலிருந்து மறைந்துகொண்டே வருகின்றன தாய்மொழியாம் சமஸ்கிருதத்தின் சேய்மொழியே மலையாளம் (ஆகும் என வெட்கப்படாமல் கூறமுன்வரும் மலையாளிகள் இன்று என்னிக்கையில்பெருக்கி கொண்டு வருகின்றனர். இவ்வாறு அவர்கள் கூறுவது காலத்தின் கோலமே (அரசியலின் வேகமோ?) ஆகும் என்பது தெளிவு. சான் ரேர்ளால் கூறப்பட்டுள்ள விளக்கங்களும் மேற்கொள்களும், இத்தகையோர் (குதர்க்கவாதம் புரிவோர்) கூறும் தவறான வாதங்களையும் முடிவுகளையும் சிறப்பிடிந்து போகுமாறுபயன்ற்றுப் போகுமாறு—செய்து விடுகின்றன. அவையாவன :

1. “கொடுமலையாளமே செந்தமிழ் என்பது, தமிழ் கற்றுனுக்குக் களிப்பைக் கொடுப்பது போல், மலையாளம் கற்றுனுக்குக் களிப்பட்டுவதாகாது. சில உதாரணங்கள் வழி இது புலரும். தமிழ் நாட்டிற்கு மறந்தனவாகக் கருதப்படும் உண்ணுண் = (தமிழ்)

பிற தென்னிந்திய மொழிகளிலே 'மூ' கரமும் 'நீ' கரமும் வழக்கி வில்லை என்னும் நொண்டிச் சமா தான் த்தைக் கூறி உண்மையை எவரும் மறைத்துவிட முடியாது. தாய் மொழியினின்றும் பிரிந்து சென்ற சேய்மொழிகள் காலப் போக்கில் தங்கள் மொழிகளிலுள்ள தாய்மொழி எழுத்துக்களில் பலவற்றை இழந்து விடுவதோடன்றி மாற்றி வேறு எழுத்துக்களாக அமைத்துக் கொள்ளுவதோ இயலும் — பொருந்தும்—என்பது மொழி நூல் ஆராய்ச்சி முடிவுப்படி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டிய கருத்தேயாது. அந்த நியதிப்படியே மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மொழிகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பன்று வழங்கப் பெற்ற தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய மொழிகளில் தமிழ் எழுத்துக்களாம் 'மூ' கரமும் 'நீ' கரமும் வழக்காற்றி விருந்தன என்பதை மேற்கொள்கள் விளக்கங்கள் ஆகியவற்றின் துணைகொண்டு தெளிவாக அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

எனவே மலையாளமும் தமிழினின்று பிரிந்துசென்று வளர்ச்சியடைந்ததோடு காலப் போக்கிலே சமஸ்திருதக் கலப்பினால் உருக்குலைந்தும் சிறப்பிழந்தும் (மலையாளிகளிலே சிலருக்கு இத்

தகைய மாறுபாடு சிறப்புடைய தாகத் தோன்றலாம்) மாறுதலுக்கு இலக்காகி இன்றுள்ள நிலையில் சமஸ்திருதமலையாள மாகவே காட்சி தருகின்றது என்பது தெளிவு.

கீழ்க்காணும் விளக்கமும் மேற்கூறிய உண்மையை வலியுறுத்துவதாய் அமைகின்றது என்பதை எவரும் மறுத்தறகில்லை. விளக்கம்:—

“டாக்டர் சேய்சு (Dr. (Sayce), ஈவிட் (Hewitt) என்பார் கூறுவது போலக் கிறித்து பிறப்பதற்கு மூவாயிரம் ஆண்டுக்கட்கு முன்பிருந்தே சாலடியர், கிரேக்கர், யவனர், எகிப்தியர், சிரியர், பாபிலோனியர், கோசியர், பாரசிகர் முதலிய மேனுட்டவரும் வடபுல ஆரியரும் வந்து மக்களிடையே கலந்து கொண்டதனால் சேர நாட்டவர்களுடைய மொழியும் நடையும் உடற்கூறும் திரிந்து, தமிழ்நாட்டின் கூறு என்ற குறிப்பே தோன்றுத வாறு மாறிவிட்டன,” என்பதாகும். (பக்கம்-324)

“பன்னைத்தாளைச் சேரமன்னர்கள்”
—பேராசிரியர் ஓளவைசு. துரைசாமிப் பிளையவர்கள்

“அறிவு திரட்டுவதில் போடுகின்ற மூலதனத்தைப் போல் கொழுத்த வட்டி தருவது வேறெதுவுமில்லை.”

—பெஞ்சமின் ஃப்ராங்க்லின்.

*

*

*

. “சிறந்த மனிதன் அல்லது சிறந்த பெண் என்பதிலே பொருள் இல்லை. மக்கள் காளியையும் பிசாசையும் நம்புவதுபோல அவர்களையும் பெரியோர் என்று நம்புகிறீர்கள். மிகப் பெரிய மனிதர் என்கின்ற ஆணே பெண்ணே 100-க்கு 99 விகிதம் உங்களைப் போன்றவரே.”

—பர்னர்ட் ஷா.

மு. குழந்தைவேலன், பி. ஏ.

நேற்று - இன்று - நாளை

[நேற்று—இன்று—நாளை நிகழ்ச்சிகள் பற்றி மனிதன் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டும்? நேற்றைப் பற்றி யும் நாளை பற்றியும் நினைக்காமலே இருந்துவிடுவது சரியா? வாழ்க்கைக்கு ஏற்றதா? அறிவுக்குப் பொருத்தமானதா?—இக்கேள்விகள் பற்றிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை இது. சிங் தணையைத் தூண்டுவது. மாறுபட்ட கருத்துடையோர் கட்டுரையாகவோ, கடிதமாகவோ எழுதலாம்.]

க்சப்பான மருந்தைச் சுற்றி
இனிப்புச் சேர்த்துப் பினி
போக்கக் கொடுப்பது ஒருமுறை.
கசப்பான மருந்தை அப்படியே
உட்கொள்ளச் செய்து நோய்
தீர்க்கும் முறையும் உண்டு. நன்கு
சைச் சுற்றி இனிப்புச் சேர்த்துக்
கொடுத்துச் சாடிப்பது ஒரு
வழி. சிங்கி எனும் நன்கு குளிர்ந்த
திருந்தாலும் கொல்லும் தன்மை
யும், வெங்காரம் கொடிதாக
இருந்தாலும் நோய் தீர்க்கும்
நீர்மை பெற்றிருப்பதும் இயல்பு.
நண்பர் களிடையே நகச்
சொல்லி நண்பரைப் பிரிக்கும்
பிரிவினரும் உண்டு. அழக்
சொல்லி அல்லது இடித்துரைக்க
வல்ல நட்புடையாரும் உண்டு.

புனிதமான கருத்தை இனிமையான முறையில் எடுத்து உரைக்கும் ஏற்றமுள்ள முறையும் காண்கிறோம். அறிவுக்குந்தகருத்தைக் கசப்பான முறையில் சொல்லும் உயர்ந்த வழியும் காண்கிறோம். அறிவுட்டும் கருத்தைக் காதாரணமான முறையில் கூறுவதையும் பார்க்கிறோம். புறப்பொருளை விரித்துரைத்துப் பதிய ஸ்க்க இன்பம் எனும்

அகப்பொருளால் உவகை காட்டிப் பேசி மனதில் மறக்க முடியாதபடிச் செயும் ஆற்றல் பெற்றவள்ஞவர் முறையும் பார்க்கி ரேம்.

அதுபோல, முடக் கருத்தை இலக்கிய இன்பம் எனும் இனிப்பால் சுற்றி மக்களுக்கு ஊட்டி மயக்க நிலை ஏற்படுத்தும் புராண வழிகளையும், கம்பர் முறைகளையும் மறப்பதற்கில்லை. அதனால் தான் கடவுள் நெறிகளைப் புகுத்தக் காதலியாக, காதலனுக உருவப்படுத்திக் காமச் சுவைக்குக்கடவுள் சுவை, பக்திச்சுவை என்று பெயர் குட்டிப் பழைய பண்டத்துக்கு வேறு பெயர் குட்டிப் பலகாரம் என்று கடைகளில் விற்பதுபோல், ஊசி ப் போன வடைகள் வேற்றுரு தாங்கி வேறு நாமம் பூண்டு விற்பனைக்கு. வருவதுபோல் வெளியே நடமாடச் செய்தார்கள்.. இந்த முறையை ஏறத் தாழ் எல்லா நாட்டாரும் பின்பற்றி இருக்கிறார்கள் என்றே கூறலாம். காரணம், மதம் என்பது சிலர் உல்லாசமாக வாழ வழி வகுக்கப் பல்கூரை மட்மையுள் புகுத்தச்-

செய்த வழி முறைதானே! இது எங்கும்; எக்காலத்தும்; இனம்; நிறம். மொழி வேறுபாடின் றி நீக்கமற நிறைந்திருந்த முறை தான். அதனால் மதக் கொள்கை, யைப் புதுத்துவதுதே தாழ்ச்சாலுடைத்திட்டித்து விட்டித்து மறந்து விடு; லோரும் ஒரேமாதிரியான் வழி களைப் பின்பற்றினார்கள் என வாழ்நரகம். மோட்சம், குட்சுள், மதக்குரு புராணம் சாதி, அதைப் பற்றிய கடவுள்கள், அவர்கள் விளையாடல்கள், குடும்பம், குஞ்சுகுடிதல் எல்லாம் ஒரேவித்த தில்தான் இருக்கின்றன. பெயர் மட்டும் வேறுரூடு. கற்பனையிலும் சிறிது வேறுபாடு. அவர்கள் கருத்தின் முடிவு கடல். அவர்கள் போன வழி வேறு. ஆனால் அடையும் இடம் மட்டும் ஒன்றேதான்.

நாவன்மையால் புரட்டுப் பேசி முன்னால் சொன்னதை “நான் சொல்லவில்லை” என்று பொய்கூறிக் காலம் தன்னும் பெரிய மனிதர் களைக் காண்கிறோம். பெரியயையும், மெய்யாகக் காட்டும் ஆற்றல் பெற்றவர்கள். யணப்பையைப் பறிகொடுத்தவரையே முட்டாள். திருடன் என்று கூறும் திறமையிக்க திருட்களைக் கொடுத்தாம் பார்க்கிறோம். அவர்கள் உடையும், பேச்சும் மயக்கி விட பணப்பையைப் பறிகொடுத்தவன் வாயில்லாப் பூச்சி என்ற தாரன ததால் எமாறுகிறஞ். இதுபோன்றே இலக்கியத்திலும் நல்லவரைக் கெட்டவனுகவும், குடிகாரரைக் கோழையை உத்தமாகவும். வீரனாகவும் காட்டுவதை நரம் மறந்து விடவில்லை, புளைந்து ரூரையையும், உவமை நயத்தையும் காட்டிப் பெரல் வாத கருத்தை, அறிவுக்கு ஒவ்வாத கருத்தை ஏடுக்கள் மனதில் புகுத்துவதை. நாம் பார்க்கிறோம், கற்பனைச் செறிவுக்கூரக, இல்லாததையும் ஆராய்ச்சியின் முன்

துணிந்து நிற்க ஆற்றல் அற்ற கருத்தையும் வலிந்து திணிக்கும் பணபுடையாரையும் காண்கிறோம். “அந்த முனைகளைப் போக விதம் தான், “நேற்று என்பது விட்டித்து விட்டித்து விடு; நானே என்பது இன்னும் வரவில்லை கவலைப்படாதே; இன்றையைப் பொழுது இங்கே இருக்கிறது பயன்படுத்திக் கொள்” என்ற அறிவுரை.

அறிவின் உரைகல் :

மூன்றுவது வரி மிகவும் சிறந்த வரி; சிற்றிக்க வேண்டிய வரி; உணர்ந்து கடைப்பிடித்துப் பயன்பெற வேண்டிய பயனுள்ள வரி. “இன்றையைப் பொழுதை நன்றாகப் பயின்படுத்தி ஏற்றம் பெற வழி வகுத்துக் கொள்,” எனும் அறிவுரை பாராட்டப்பட வேண்டியதே: இந்த வரியின் துணைகொண்டு இந்த வரியை அறிவுடையவர் போற்றுவார் என்று எண்ணிக்கொண்டு முந்திய இரண்டு வரிகளையும் சேர்த்து திருக்கிறார், நேர்மையற்ற ஆட்சியாளர் சமயம் பார்த்து வேண்டாத சட்டங்களை நிறைவேற்றிச் செயல்படுத்துவதுபோல்.

சற்றுக் கடினமாக ததான் இருக்கிறது உவமை. ஒரு காலத்தில் புராணக் கருத்துக்களை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டும்; அதில் சிந்தனையைப் புகுத்தினால் பால்ஹீ என்ற நியதி இருந்தது. முறுமிழுஷ்சிக்குப்பின் எதையும் என்று எதற்கு? எப்படி? பயன், என்ன? என்புதைச் சிந்தித்து ஏற்றும் யழக்கம் ஏற்பட்டது. நாம்-கற்றவர் - அறியாததல்ல. .. முந்திய நாளானால், முன்று வரிகளுக்கும் முத்கியத்துவம் கொடுப்போம்; பேராற்றுவோம். இது மறுமலர்த்திக்குப் பிந்திய நாள்.. அதனால் எதையும் பிரசாதம் என்ற பெயல்

நால் ஏற்று விழுங்கும் நிலையில் தூர்ம் இல்லை. சிலர் இருந்தால் அதுபற்றிக்கவல்ல, இல்லை. இந்த முதல் இரண்டு வரிகளையும் அரசியல், பொருளாதாரம் சமூகம் எனும் உரைகல்வில் உரைத்து; அதையில் புடம்போட்டு, எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், உரைத்துப்பரிசுத்த பின்பே நாட்டைச் செரல்ல முடியும்; தகுதி இருந்தால் பேர்ந்தமுடியும்.

“நேற்று என்பது மீற்றந்து விட்டது. மறந்துவிடு” என்ற இந்த “வரி” “பழைய பாடிச் செழுமை தேடு” என்ற உயர்ந்த விரிக்கு நேர் எதிராக இருக்கிறது. “நேற்று” மறைந்துவிட்டது, அதனால் மறந்துவிடு என்கிறார்கள். கழிந்ததை மறந்து விட்டதால் தான் மீண்டும் தனிப்பட்ட மனதனும் அவனை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாடும் தவறி மூக்கிறது. நேற்று நிகழ்ந்த இன்ப நிகழ்ச்சியையும், துண்ப நிகழ்ச்சியையும்; நல்லது செய்ததால் பெற்ற இன்பத்தையும், அடுத்தவருக்குத் தீவை செய்ததால் அடுத்தவர் அடை நெடந்த கொடுமையையும், மனிதன் மறந்துவிட்டால் தனம், தின்ம் புதிதுபுதிதாகக் கொடுக்கை செய்யும் பழக்கமும், கொடுமையை எற்கும் திலையைப் பெறும் நிலையும் ஏற்பட ஏதுவாகும். இறந்த காலத்தில் வாழுந்த விழுப்புர்கள் செய்திருக்கிய செய்ததால் சிறந்து வினங்கிம நிதழ்ச்சிமறைந்துவிட்டது என்று மறந்துவிட்டால், அங்கு செயும் பெரியார்களை, தொண்டு செயும் நல்லவர்களை, ஏசுநாதர்களை, புத்தர்களை, ஆப்ரகாம் விங்கன்களை, காநாதர்களை மறந்துவாத நாம் கானை, முடியாது. மறந்து விடுவோம்,

: மூலஸைக்குத் தேர் தந்த பாரிக்கை, கவிஞர்வாழுவேண்டுமென்று தான் வாழ ஆசைப்

படாத அதியமான களைக் கண்வே முடியாது. அவர்கள் நம் கண்முன் உயர்வாகத் தோன்றும் காரணத்தால்தான் நீர்மும் உயர்ந்தவராக வாழ ஆசைப்படுகிறோம்; முயற்சி செய்கிறோம்; இம்முயற்சிக்கு விதித்துரன்றுவது, கடந்து போன இறந்த காலாநிகழ்ச்சியேயாகும். இது “சமூக அடிப்படையில் ஒன்னால் பல எடுத்துக் காட்டுகளில் ஒன்று.”

கல்லாதார் இறந்த காலத்தில் பட்டபாடும்; ஏழாற்றுவோர் பட்ட துயரும், அண்மையைவர் பெற்ற பேறும் நம் உணரவாய்ப்புத் தந்தது, நாம் தடந்தகாலத்தை மறவாமல் திரும்பிப்பார்த்ததால்தான். ஏ நற்று செய்த குற்றங்களைத் திரும்பிப்பார்த்ததால்தான் நாம் நாளைதவறு செய்யாமல் எச்சரிக்கையாக இருங்கு விழிப்போடு கடமை ஆற்ற முடியும். நாளையெற்றிக்கு வழிவகுக்கும் எச்சரிக்கை, முன்னேற்பாடுபற்றிக்கற்பிப்பது, நேற்றைய நிகழ்ச்சிதான்.

அரசியலிலும் ஈடு

இது போன்றே அரசியில் நெறிதவறியவர் வீழ்ந்த வீழ்ச்சியும், நெறியில் நின்றேர் உயர்ந்து வாழுந்ததையும் காண்கிறோம். கனகவிசயன் கழுத்தைக்கல் என் நெரித்தது? அவன் நாகாவாத காரணத் தாலே: மானத்துக்காக வாழுந்து சிறந்த அரசரைக் காணும்போது, நீதித்தவரு அரசர்களின் உயர்ந்த வாலாறுகளைப் படிக்கும்போது, வீரஅரசனின் போற்றுதற்குரிய மறத்தைப் பார்க்கும்போது இச்சகம் பேசி பதவிக்காகத் தாழ் விடித்து வாழும் மாவிலாவாழுக்கை நடத்துவோன்றிருந்தனன் னுகிறுன். கொடுங்-

‘பெர்குளாதார்’ வீல்லுநர் ‘திடு’ உங்கள் தீட்டுவதும்; ஆட்சியாளர் ‘அணைகட்டி’ மனை நீரைத் தேக்கி, ‘ஆற்று’ வெட்டி, குளம் வெட்டி, ‘நீர்ப்பாசன’ வூசதி செய் வதும், பர்தைசொசப்பினிடுவதும், பனிகள்’ அமைப்பதும் எதிர் ‘கீலத்தில் ஏற்றம்’ பெறவே. பொருளாதார் ஏற்றத் தாழ்வும், எதிர்காலத்திலும் மக்கள் அனைவரும் வாட்டமின்றி சிறந்து வாழவே’ நீலலடோர் சமுதாயம் அமைக்கப் பூட்டுகிறார்கள். எதிர்காலம் இன்னும் வரவில்லை, கவலைப்பட்ட வேண்டாம், அது வருமோ, வராதோ, என்ற அச்சும் இருந்தால் அரசியலார் மக்கள் பெருக்கத்தைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம்: ‘தனவுப் பொருள்’ பற்றுத்துறைபற்றிச் சிந்திக்கத் தேவையில்லை. மக்கள் கல்வியைப்பற்றி: ‘என்னி ப்பார்க்க வேண்டாம். பசியையும், பஞ்சத்தூயும், அதன் விளைவையும் மனதில் வைத்துத் திட்டங்கள் தீட்டி, வேண்டாம். ஒவ்வொரு நல்ல “அரசும் திட்டம் போட்டு முன்னேறுவதைக் காணும்போது எதிர்காலத்தில் இத்தனை” பேர், ஏற்றத்துடன் வாழவர் என்றாபுள்ளி விவரம் தரும் போதே, “நாளையைப்பற்றிக் கவலைப்படாதே” எனும் கருத்து மதிப்பிழந்த தன்மை உள்ளங்கை. நெல்விக்கனிபோல் புலனுகிறது.

“நாளை என்பது இன்னும் வரவில்லை. கவலைப்படாதே” என்ற

கருத்தைப் ‘பெர்குளர்தார்’ நிடி ணர்களும், அன்னேவர் கும் உணர்ந்து, பின்பற்றினால்நாளை என்பது திசையும் வரும்.’ அங்கே ‘நாடு’ன்றி ஒன்றிருந்த இடம் மனவல் மேட்டக்கக் கர்ட்சிதரும். மக்கள் ‘என்று ஓடி, ஆடி. இன்பத்தோடு வாழுந்த இங்ம் பின்மாகக் காட்சிதரும். சோலையரக்கக் காட்சிதந்த நிலம், பாலையரக்கக் காட்சிதரும். சுந்தரக் குயில்கள் கொஞ்சி ‘விளையாடிக் கூவி மகிழ்ந்த இடம், ஒராய்கள் ஓடி விளையாடும் இடுகாடாக மாறும் என்பதில் கற்றலிருக்கு, அறிவைப் பயன்படுத்துவேர்க்கு நீச்சயம் கருத்து வேறுபாடிருக்க முடியாது.

நாளை வரவில்லை என்னும் இக்கருத்து, அரசியல், பொருளாதாரம் சமூகம்-அனைத்தையும் மாதித்தும். நாளையைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லையானால் டிக்கன் இழிந்த நிலையில் இறங்கி இன்பம் பெற விழைந்தாலும் ஆச்சியியப்படுவதற்கில்லை. குற்றம் செய்தால் தண்டனை என்பதால் தானே குற்றம் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறார்கள் பலரா?

இதுபோல் வேண்டாத கருத்துக்களைச் சிலர் கற்புண மெருகிட்டு உவல்மை காட்டி; நல்லதருத்துக்களுக்கிடையில் புகுத்தி, மக்கள் மனதில் புகுத்த நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் உரையைப் பகுத்துணர்ந்து வெற்றுரையாக மக்கள் காட்டும் காலம் வந்தால், அந்நாள் மனித வாழ்வின் பொன் நாள் ஆகும்.

‘புகழ் ஆசையைத் துறப்பதைக் காட்டிலும் பண ஆசையைத் துறப்பது எளிதாகும்.’

“கங்கை” பகீரதன்

சாதிச் சனியனே ஓடு!

[சாதியை ஓழிக்கும் வழி பற்றிப் பலர் பல்வேறு முறை களைக் கூறியுள்ளனர். ‘கங்கை’ பகீரதன் தம் கருத்துக் களை ஆணித்தரமாகக் கூறுகிறார். அரசாங்கமும் பொது மக்களும் சாதி ஓழிப்பில் கால் துளி கவனம் கூடச் செலுத் தாமலிருப்பது வருந்தத் தக்கது.]

நம் சமுதாயத்தில் சாதி எப்படித் தோன்றியிருக்கக் கூடும்? இதைப் பற்றி என்னிப்பார்ப் பதைவிட சாதியினால் நாம் பட்டு வரும் துண்பங்களையும் துயரங்களையும், கொடுமைகளையும், கொலைகளையும் முதலில் நினைவு படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் சாதி என் சமுதாயத்திலிருந்து ஒழிய வேண்டும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

நாம் அரசியல் சுதந்திரம் பெற்றிருக்கிறோம். அதனால்வாழ்க்கை வளம் பெற்றுவிட்டதா என்றால் இல்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன? சாதிக் கொடுமைகள் தான். “எல்லோரும் ஓர் இனம் எல்லாரும் ஓர் நிறை,” என்று நாம் வாழ முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், சாதிப் பேயின் ஆட்சிதான். சமுதாயம் முன்னே நிவாரித்து வருகிறது. என்றால் தாழ்வு தான் என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இது உண்மைதான். ஆனாலும் ஓரளவுக்கு அடிப்படைக் காரணம் சாதி தான் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மறந்துவிடக்கூடாது.

எற்றத் தாழ்வு இல்லாத சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டும்

என்று இன்று ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். “ஜனநாயக சமதர்மம் தான் நமது லட்சியம்,” என்று பேசுகிறார்கள். சென்ற பதினாறு ஆண்டுகளில் இதை நிறைவேற்ற முடிந்ததா? முடியவில்லையே! காரணம் என்ன? சாதிப் பேயின் பிடிப்புத்தான்.

ஆதி நாளில் மனிதன் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கை நடத்தினான். அப்பொழுது சாதிகள் இல்லை. சுதந்திரமும் உரிமையும் நிறைந்து இருந்தன. அதிகார ஆசையும் அடக்கி ஆளும் ஆணவும் கொண்டவர்கள் இந்த நல்ல பண்பை ஓட்டிவிட்டனர். அவர்களுக்குப் பின்னால் அவர்கள் பரம்பரையைச் சேர்ந்த வர்கள் சாதியைத்தோற்றுவித்து விட்டனர். இந்தச் சாதிப் பேயின் இன்று மனித இனத்தையே பாழ்ப்படுத்தி வருகிறது. எந்தப் பக்கம் திரும்பினாலும் தொல்லை கொடுத்து வருகிறது.

பிறக்கும்போது எல்லாரும் நல்ல மனிதர்களாகத்தான் பிறக்கிறார்கள். சமுதாயச் சூழ்நிலையில் அவர்கள் வளரவளர சாதிப் பேய் அவர்கள் அறிவைக் கெடுத்துவிடுகிறது. அவர்களையும் அறியாமல் அவர்கள்

சாதிக்கு அடிமையாகிவிடுகிறார்கள். பிறகு அதன் பேயாட்டங்களுக்குத் தகுந்தபடி யெல்லாம் ஆட ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். இதுதானே இன்றைய நம் நிலைமை?

ஒருவர் நேர்மைக் குணம் படைத்தவராகவும், சிறந்த அறிவாளியாகவும் இருந்தாலும் அவர் தாழ்ந்த சாதியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தால் உயர்ந்த சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர் நேர்மையையும் அறிவையும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. மாருக, அவரை ஒதுக்கித் தள்ளி அவர்மனம் புண்படும்படி அவரைக் கேளி செய்கிறார்கள். சிறந்த அறிவும் திறமையும் கூட சாதி காரணமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டுவிடுகின்றன.

ஆனால் அறிவிலிகளும், முட்டாள்களும், ஏன் ரோகிகளும் போகிகளும் கூட, உயர்ந்த சாதியைச் சேர்ந்த காரணத்தால் எல்லா நலன்களையும் பெற்று கூவாழ்வு வாழ்கிறார்கள். தாங்கள் நல்வாழ்வு வாழுவேண்டிய தற்கான குழநிலையை அந்தந்தக் காலத்திற்கு ஏற்றபடி சட்டத்தாலும் சாதியாலும், ஆண்டவன் பெயராலும் அதிகாரத்தாலும், செய்து நம்மைக் குழப்பிக்கொண்டே வருகிறார்கள்; நம் அறிவை வளர முடியாமல் செய்துகொண்டே இருக்கிறார்கள்.

“தாழ்ந்த சாதி”யில் யாரேனும் ஒருவர் தப்பித்தவறி முன்னுக்குவந்துவிட்டால் அவர் உயிருக்கே ஆபத்துத்தான்! அவர் பாடுபட்டதெல்லாம் பயன்றுப் போகும்படிச் செய்து வருகிறார்கள். பல்வேறு துறைகளில் முயன்று சாதிச் சனியனை எப்படி யாவது ஒழித்துத்தான் தீரவேண்டும் என்று உறுதியுடன் கிளம்பி

யவர்களைக் கொண்று போட்டு விடுகிறார்கள். சாதியை ஒழிக்கப்பாடுபடும் மனிதனை ஒழிப்பதில் பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வு குறுக்கிடுவதில்லை. உயர் சாதியில் தோன்றிய ஏழை பண்க்காரன் எல்லோரும் இதில் வேற்றுமையின் றி ஒன்று சேர்ந்து விடுகிறார்கள். இங்குதான் பொருளாதாரம் அடிப்பட்டுப் போகிறது. இதுபுராண காலத்திலிருந்து இன்று வரை தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது.

சாதியின் பலிகள்

அந்த நாளில் நந்தன் என்ற பறையன் அறிவும் திறமையும் பெற்று விளங்கி, தாழ்ந்த சாதியில் உள்ளவர்களை உயர்த்தப்பாடுபட்டதற்காக ஆண்டவன் சந்தியிலேயே பார்ப்பனர்கள் அவனை உயிரோடு தீயிட்டுக் கொளுத்தினார்கள் என்பது புராண வரலாறு. இந்த நாளில், அதாவது, நம்முடைய வாழ்நாளிலேயே இந்துச் சாதியையும் முன்ஸிம் சாதியையும் ஒன்று படுத்த முயன்றதற்காக காந்தியை ஒரு பார்ப்பன இளைஞர்கள்டுக்கொன்றுன். சில மாதங்களுக்கு முன்னால் வெள்ளை சாதியையும் நீக்ரோ சாதியையும் சமப்படுத்த பாடுபட்ட கெண்டியை ஒரு வெள்ளையனே சுட்டுக்கொன்றுன். இவை யெல்லாம் கற்பனை நிகழ்ச்சிகள் அல்லவே. இந்தக் கொடிய சாதிச் சளியனை ஒழிக்க வேண்டாமா?

எஃகு இதயம் படைத்த இந்த சாதியையெல்லாம் அழிப்பது அவ்வளவு சுலபமல்ல. பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக அந்த அந்தக் காலத்துக்கு ஏற்றபடி உருமாற்றிக் கொண்டு அந்தந்தக் காலத்தின் திறமை வாய்ந்த சக்தியைத் தன் கைக்குள் வைத்துக்

கொண்டு நம்மை ஒங்கவிடாமல் செய்துவருகிறது. இந்தச் சாதிப் பேயின் முழு உருவத்தையும் ஏறிந்துகொண்ட பிறகும் அதை ஒழித்துக்கட்டப் புறப்பட வேண்டாமா?

சாதியினால் நாம்தான் முன் னேற முடியாமல் கிடக்கிறோம் என்றால், நம் சந்ததிகளையும் முன் னேறவிடாமல் இருக்கச் சாதிப் பூத்துக்கு ஏன் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டும்?

சாதிப் பற்றுக் காரணமாக நம் முடியை இதயம் உணர்ச்சியற்று விட்டது. பயங்கரமான சுயநலத் தின் காரணமாக சாதிக்குள் சுகுந்து வாழ்கிறோம். தன்னும் பிக்கை இல்லாத பேடிகளாக வாழ்க்கை நடத்திவருகிறோம்.

சாதிப் பேயின் பிடியிலிருந்து விடுபடவழித்திரயாமல் தவிக்கும் நம் சமுதாயத்தை முற்றிலும் மாற்றிபுதுப்பிக்கும்சக்தி வாய்ந்த பெரிய மனிதர்கள் நமக்கு வேண்டும். அவர்கள் தோன்றுவதற்கான சூழ்நிலைகள் உருவாகும் சிந்தனைகள் நம்மிடையே பெரிய அளவில் தெளிவாக ஏற்படவேண்டும் அப்படிப்பட்ட சிந்தனைகளை உருவாக்கும் சூழ்நிலையை நாம் உடனடியாக உண்டாக்க வேண்டும்.

நம் சொந்த வாழ்க்கையில் உண்மையில்லை. நம் வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளிலும், அதாவது தொழிலில், கல்வியில், திருமணத்தில், சாலைகளில், அன்றையிலைகளில் எல்லாவற்றிலும் நம் சிந்தனைக்கு இடமில்லை. அதைப் பற்றி சிந்திப்பதும் இல்லை. காரணம், சாதியின் பெயரால் முன்னதாகவே இதற்கான சட்ட திட்டங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சாதித் திட்டங்களில்தாம் நாம் வளையவளையவற்றுகொண்டிருக்கிறோம்.

இந்தச் சாதியிலிருந்து விடுபட்டு வருவதற்கான நம் சக்தியை வளர்த்துக்கொள்ளக் கூட நாம் பயந்து சாகிறோம்.

சாதியைமட்டும் நாம் துணிந்து ஒழித்துவிடுவோமானால் நம் சமுதாயமே மறுமலர்ச்சி பெற்று விடும். நாம் எல்லாரும் உருவத்திலும் செயலிலும் அழகுப் பண்பும் அன்பும் நிறைந்தவர்களாக மாறிவிடுவோம். நமக்குத் தெரியாத, நம் வாழ்க்கைக்கு வேண்டாத, கற்பணையில் நம் அறிவை மயக்கி வரும் புண்ணியத்தை மனத்தில்கொண்டு சாதியை விட்டப் பயப்படுகிறோம்.

புண்ணியம் என்றால் என்ன? புண்ணியத்துக்காக ஏன் தர்மம் செய்கிறோம்? இதையெல்லாம் யாராவது தெளிந்த அறிவுடன் விவாதித்துப் பார்த்திருக்கிறோமா? இல்லையே! உண்மையான மன நெகிழ்ச்சியினாலோ அறிவுத்தெளிவு காரணமாகவோ நாம் தர்மம் செய்து புண்ணியம் பெற முயல்கிறோமா? பள்ளிக்கு ஒழுங்காக செல்லாத மாணவன் அபராதம் செலுத்துவது போல நாம் புண்ணியம் பெற தர்மம் செய்கிறோம். இந்த உலகில் வாழ்ந்துவரும் குற்றத்துக்குப் பிராயச்சித்தம் செய்வது போல, தர்மம் செய்கிறோம். இது, ஏதோ அபராதத்தொகை செலுத்துவது போல் செய்து வருகிறோம்.

மனிதனுக்கு மனிதன் உண்மையாக இரக்கப்பட்டு உதவி செய்வதாயிருந்தால் வீசுஞ்சானம் வேகமாக வளர்ந்துள்ள இந்த நாளில் எத்தனையோ வழி கள் இருக்கின்றனவே! ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டலாம்; கல்விக்கூடங்கள் அமைக்கலாம்; தொழிற்கூடங்கள் நிறுவலாம்; இதை யெல்லாம் செய்யாமல் பல லட்சகணக்கான ரூபாய்

தனைச் செலவழித்து, சாதியை வளர்க்கும் ஒரே காரணத்துக்காக அமைக்கப்பட்ட கோயில்களில் பண்ணதைச் செலவழிப்பார்களா? சற்று யோசனை செய்து பாருங்கள்! தர்மம் என்பதும் புன்னியம் என்பதும் எல்லாம் சுயநலமதான்; சாதிப் பேயை வளர்க்கும் அநாகரிக வழிகள் தான்

நம் சுயநலத்துக்காகச் சாதிப் பேயிடம் அடிமையாக இருப்பது மிகக் கேவலமான திருட்டுவாழ்க்கை அல்லவா? சாதியின் பெயரால் வாழ்க்கை நடத்துவது எதைக்காட்டுகிறது? நம்மிடம் உறுதியில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. நம் அறிவு மழுங்கிவிட்டதை எடுத்துக் கூறுகிறது.

இயற்கையிலேயே நாம் சுஞ்சல புத்திப்படைத்தவர்கள். இந்தச் சாதி நம் சஞ்சலப் புத்தியை மேலும் வளர்க்கிறது. உலகில் எவ்வளவு வோ விஞ்ஞான விந்தைகள் நடைபெறுகின்றன. இந்தச் சுழலும் உலகையே உலகத்துக்கு வெளியில் நின்று சுற்றிவிட்டுத் திரும்பியிருக்கும் பெண்மனியையும் ஆண்மனிகளையும் பார்க்கி ரேரும். இதனால் நம் அறிவுதெளிவு பெற்றதா? மீண்டும் சாதிப் பெட்டிக்குள் புகுந்து கொண்டு மத வாழ்க்கை நடத்துகிறோம். இதைப்பற்றி சிந்திக்கவேண்டாமா?

சாதி நம்மை எப்படியெல்லாம் மதம் பிடிக்கச் செய்துவிட்டது? நினைத்துப் பார்த்தால் நம் பைத்தியக்காரத்தனம் தெளிவாகத் தெரிகிறது. காண்டா மிருகத்தையும், காட்டெருமையையும், கரடியையும்புலியையும் வேட்டையாடிக் கொண்றவன் அந்த மிருகங்களின் உருவங்களைப் பாடம் செய்து தன் வீட்டில் வைத்துக்

கருணையுள்ளாமா?

கருணைமூர்த்தியான கடவுளின் படைப்புகளிற் சில:—

பாம்பு, தேன், கரடி, புலி, எலி, கறையான், ஈ, கொசு, மூட்டைப்பூச்சி, நச்சுக்கிருமி கள் .....

இயற்கை நிகழ்ச்சிகளிற் சில:—

நில நடுக்கம், பெரு வெள்ளம், மலைச்சரிவு, இடி விழுதல்.....

கொள்வான். இது அவன் வேட்டை வீரத்துக்கு விளம்பரம். இதுபோல ஆதி மனிதன்—காட்டில் வாழ்ந்த மனிதன் மிகச் செரிய மாமிசுக் குன்றைப் போன்ற யானையை அடக்கி வெற்றி பெற்றுன். அப்படி வெற்றி பெற்ற முதல் மனிதன் தன் வீரத்தின் சின்னமாக யானையை வீட்டில் வைத்தும் பெருமைப்பட்டான். ஆனால் மதம் பிடித்த சாதி என்ன செய்தது? அந்த வீரனின் வெற்றிச் சின்னமான வேழமுகத்தைப் பார்த்து வரம் கேட்கும்படி, தீராத வினைகளையெல்லாம் தீர்த்துவைக்க வேண்டும்படி, நம் அறிவை மழுங்கச் செய்து விட்டது.

நாம் வளர்ந்துவரும் விஞ்ஞானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம். அறிவு வளர்ச்சிப் பாதையில் செல்ல ஆவல்கொள்கிறோம். அதே சமயத்தில் மதம் பிடித்த சாதிச் சடங்குகளையும் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இந்த மாறுதல் நம் அறிவு குன்றைத்தைத்தான் காட்டுகிறது!

எவன் மனிதனுக விரும்புகிறானே அவன் சாதிச் சடங்குகளையும் அதை ஓட்டி நிற்கும் எல்லா

மாறுல்களையும் அடித்து நொறுக் குகிறவனுக இருக்க வேண்டும்.

சாதி என்னும் மதவாதம், யிடித்த சமுதாயத்தில் அதன் கட்டுக்குள் அடங்கி வாழ்வது கலபம். மனிதரில்லாத தனி இடத்தில் சாதியோ மதமோ இல்லை 'என்று சொல்லிக் கொண்டு சொந்த விருப்பப்படி சுதந்தரமாக இருப்பதும் கலபம்.

ஆனால் மதம் யிடித்த சாதிப் பேயின் சமுதாயத்தின் மதத்தில் நின்றுகொண்டு தனி இடத்தில் நின்று அனுபவித்த சாதியற்ற சுதந்திரமகிழ்ச்சியை அனுபவிப்பது என்பதுதான் வாழ்க்கை. அப்படி வாழ்வதனும் அப்படி வாழும்படி மக்களைத் தூண்டுபவனும் தான் மனிதன்.

ஓழிப்பது எப்படி?

சாதியை ஓழிக்கும் பணியில் ஈடுபடும்போது நாம் மிகக் கவனமாக இருக்கவேண்டும் தன்னம் யிக்கையோடு இருக்கவேண்டும். நெஞ்சில் உரமும் நேர்மைத் திறமும் கொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

இன்றைய சமுதாய அமைப்பில் சாதியை ஓழிப்பது அவ்வளவு எளிதல்ல. அதைப் பற்றி அதிகமாக சிந்தித்தாலே சமுதாயம் நம்மை ஒரு மாதிரிப்பார்க்கும். சாதியை ஓழிக்கும் பணியில் நம்மையோதாம் பலியிட்டுக்கொண்டு அந்தப் பணியை வீணாக்கி விடக்கூடாது. சாதியின் பெயரால் நடக்கும் கொலை, கொள்ளை கலோப் போன்ற கொடிய முறைகளையும் சாதி ஓழிப்பின் பெயரால் செய்துவிடக் கூடாது. சாதியை அழிப்பதற்கு நிறைந்த அறிவும் திறனும் வேண்டும். மனிதர்கள் வாழ்வதற்குத்தான் சாதி ஓழிய வேண்டுமே தனிர, மனிதர்கள் ஒருவரை யொருவர் கொன்று

குவி த் துக் கொள்வதற்காக அல்ல.

சாதியை ஓழிக்கவேண்டும் என்றால் சமுதாயத்தில் இருந்து எதிர்ப்பு ஏற்படும்; ஏற்படத்தான் செய்யும். சாதி ஓழிப்பில் ஏற்படும் எதிர்ப்பில் படித்தவர்களின் எதிர்ப்பைச் சமாளித்துவிடப் படித்தவர்கள் எதிர்ப்பைச் சமாளிப்பது கலபம். காரணம் படித்தவர்கள் எதிர்ப்பு ஒரு வரம் புக்கு உட்பட்டிருக்கும். அவர்கள் முன்னும் பின்னும் பார்த்துத் தான் நடப்பார்கள், அவர்களுக்குத் தங்கள் குறைகள் மிக நன்றாகத் தெரியும். கோழை புத்தி, படைத்த பணக்காரர்களும், பாரம மக்களும் ஏழைகளும் அறிவிலிகளும் அப்படி வரவில். பணக்காரரையும் பாரமரையும் ஏழைகளையும் அறிவிலிகளையும் சாதி வெறியர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டு எதிர்க்க ஆரம்பித்தால் அந்த எதிர்ப்பு சமாளிக்க முடியாததாக இருக்கும். அது பொலி, வாதது, பயங்கரமானது. அது மக்கள் சமுதாயத்தில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக வளர்ந்து உரம்பெற்று தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் முடபக்தி என்னும் கொடிய "ஸஹடரஜன்" குண்டைகளைப்பிடிடும் அந்த சக்தி எழுந்து உறுமத் தொடங்கினால் சாதி ஓழிப்பு இருக்கும் இடம் தெரியாமல் போய்விடும். மீண்டும் சாதி மதம் பிடித்து நிலைத்துவிடக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகவிடும்.

ஆகையால் சாதியை ஓழிக்க முதலில் தன்னம்பிக்கைகொண்ட மக்கள் சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும்... ஜனநாயக முறை

யில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று விற்கும் சர்க்காரால் சாதியை விரட்டவே முடியாது. ஆனால் சாதியை ஒழிக்கவேண்டும் என்ற மக்களின் பிரதிநிதிகள் ஜனநாயக முறையில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினால்தான் சர்க்கார் இந்தக் காரியத்தைச் சாதிக்க முடியும்.

இதற்கு முதலில் மக்களைத் தான் தயார்படுத்த வேண்டும். அவர்களுக்கு சாதிப் பேரின் கோர உருவத்தை வெளிச்சத் தில் கொண்டுவந்து நிறுத்திக் காண்பிக்க வேண்டும். எத் தனியோ ஆயிரம் ஆண்டுகளாக வழி வழியாகக் கடைப்பிடித்து வந்த சாதியையிட்டு விடலாமா என்று வேதனைப்படாமல் இருக்க அவர்களைத் தயார் செய்யவேண்டும்.

நம் முன்னேர்கள் பேர்ல் வாழ வேண்டும் என்று என்ன அவசியம்? எவ்வளவோ காரியங்களை நாம் மாற்றிக்கொண்ட போது சாதியில்மட்டும், அதை ஒழித்துக் கட்டுவதில்மட்டும் நாம் என் கஞ் சலப்படவேண்டும்? இத்தனை காலமாகத் திருந்த முடியாமல் செய்துவந்ததவற்றைத்திருத்திக் கொள்ள முயலும் போது பழைய நினைவு என்னும் 'பின்ததை' என கட்டிக்கொண்டு அழவேண்டும்? அந்தப் பின்ததை ஆழக்கும் தோண்டிப்புதைத்துளிட்டு மதம்பிடித்த சாதியற்ற வாழ்வு வாழ்வதற்குநாம்தயாராகவேண்டும்.

முடத்தனமாக முன்னும் பின்னும் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது சாதியைச் சார்ந்து வாழும் நம் மைப் பிடித்திருக்கும் நோய். நம் அந்த நோயினிருந்து விடுபட்டு சுவாழ்வு வாழ முயல் வேண்டும். யாரோ ஒரு சிலர் சிலரும் கற்பனையையும் பொய்

யையும் கொண்டு சாதி என் னும் ஒருபேயைத் தங்கள் தன்னம்பிக்கையின் பலத்தினாலேயே உருவாக்கிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். அதே தன் நம்பிக்கைதான் இப்பொழுது சாதியை ஒழிப்பாருக்கும் இருக்க வேண்டும். பொய்யிலும் கற்பனையிலும் கட்டிய இந்தச் சாதியை உண்மையிலும் நேர்மையிலும் நின்ற சாகடித்துவிடலாம்.

நாம் செய்ய முயலுகின்ற காரியம் உண்மையானது; கூரணமானது; நேர்மையானது. இதை நன்றாக உணர்ந்துகொண்டு சாதியை ஒழிக்கக் கிளம்பினாலும் இன்றில்லாவிட்டாலும் நம் வாழ்நாளிலேயோ அல்லது நம் பின்னைகள் தலைமுறையிலேயோ இதை நிறைவேற்றிவிடலாம்.

பிச்சைக்காரன் சோம்பல் தனத்தினால் பிச்சை எடுப்பது, போல, நமக்குமேலே இருப்பவர்களைச் சுயநலம் காரணமாக 'காக்கா' பிடிப்பது போல, சாதியைக் கட்டி நிறுத்தும் சமயதால்களையும் புராணங்களையும் படிக்கிறோம். இந்த நம்பிக்கை நம் அறிவைக் குழப்பி தன்றம் கையைக்குலைத்துவிடுகிறது. சமுதாயத்தின் அடித்தடில்தாழ்ந்த சாதியில் தோன்றி உழைத்து முன்னால் வந்து உயர்ந்து நிற்கும் சிலரின் வாழ்க்கைச் சரித்திருத்தைத்துவிட புராண இதிகாச நாயகர்களின் சரித்திரும் உயர்வானது என்று நிம்முடைய சாதி பக்தி நம் அறிவைக் குழப்பிவிடுகிறது. இதில் ஈது உண்மை, எது பொய், என்று நம் மனச்சாட்சிக்குத் தீரியாதா?

'கற்பனைப் புராண நாயகர்கள் செய்த சாதனைகளை' ஒவ்வொரு அண்று ஏற்றுக்கொண்டதுபோல் இன்று அதே உலகம் நாம் செய்

யும் உண்மையான காரியத்தை, சாதியற்ற சமுதாயத்தை, உருவாக்கும் சரித்திர நாயகர்களின் ஸட்சியத்தை, ஏற்றுக் காப்பாற்ற காத்து நிற்கிறது. நாம் எல்லாம் சாதி என்னும் சட்டையைக் கழற்றி ஏற்றுத்துவிட்டு புராண—சாஸ்திர-இதிகாச மூட்டைகளைக் கட்டி வைத்துவிட்டு, விஞ்ஞான அறிவுப்பாதையில் வேகமாக நடக்க ஆரம்பித்தோமானால் சாதிப்பேய, “ஓடுகிறேன் ஓடுகிறேன்,” என்று ஓட ஆரம்பித்து விடும்.

மேல்சாதிக்காரனுக்குஇத்தனை மரியாதை செலுத்த வேண்டும் என்று சாதியையும் அதையொட்டிய புண்ணியத்தையும் காட்டி இத்தனை காலமாக நம்மை ஏமாற்றிவிட்டார்கள். இனிமேல் நாம் ஏமாற வேண்டாம்.

மனிதர்கள் யாவரும் ஒன்று. அவன் யாராயிருந்தாலும் அவன் அறிவுக்கும் திறமைக்கும் தான் மதிப்பு. சாதியை ஒட்டியிருந்த மதிப்பும் பெருமையும் இனியாருக்கும்கிடையாது என்பதைப் புரிந்துகொண்டு பாடுபடும் நல்லவர்கள் எல்லாம் மக்களைத் திரட்டவேண்டும். மக்களின்

அறிவை மறைத்து நிற்கும் சாதி என்னும் திரையை விலக்கும் பணியில் முழு மூச்சுடன் ஈடுபட வேண்டும். இப்படி அமைதியான முறையில் பிரசாரம் செய்து மக்கள் அறிவை வளர்ப்பதற்கு இன்றைய அரசியல் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. அதில் ஏறி நின்று மக்களை அதாவது, ஏழை எளிய மக்களை, சமுதாயத்தின் அடித்தட்டில் இருக்கும்பாட்டாளி மக்களை, பாமரமக்களை, எழுப்பி விட வேண்டும், இதன் மூலமாக எழும் சாதி ஒழிப்பு எண்ணம் கொண்ட மக்கள் சக்தியை உருவாக்கித் தீர்ட்டி சாதியை ஒழிக்கும் பணியில் சர்க்காரைக் கட்டுப் படுத்தவேண்டும். இதுதான் இன்றைய ஐனநாயக அரசியல் முறையில் சாதியை ஒழிக்க சரியான வழியாக அமையும்: இந்த வழிகளை மேலும் விரிவுபடுத்தி செயல்படுத்த மக்கள் சிந்தனையைத் தூண்ட வேண்டும். இந்தப் பணியில் தன்னம்பிக்கையுடன் புறப்படுவோம். சாதியை எதிர்த்து எல்லோரும் மனிதனுக்கு உயரும் பணிக்குச் சக்திபெறுகும். சாதிகள் ஒழியும். புதிய சாதி யற்ற சமதர்ம சமுதாயம் ஒங்கி மலரும்.

“கிக்கனங்தான் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் பாதி யாகும்; பணம் சம்பாதிப்பது அவ்வளவு கடினமல்ல; அதைச் சரியாகச் செலவிடுவதுதான் கடினம்.”

—Spurgeon.

*

*

*

“பட்டினி கிடக்கும் நாயைத் தூக்கி உணவுட்டி நல்ல நிலைக்குக் கொண்டு வந்தால் அது உண்ணைக் கடித்காது. நாய்க்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள மூக்கியமான வேற்றுமை இதுதான்.”

—மார்க் ட் வெயின்

ச. செந்தில்நாதன்

நடை - ஒரு சிந்தனை !

[எழுத்தில் அவரவர்க்கு ஒரு தனி நடை உண்டு. எழுத்து நடையே அதற்குரிய மனிதனைக் காட்டும், என்றார், கவிஞர் போப். கல்த உண்மைக்காகப் படிக்கா விடினும் ஷேக்ஸ்பியரையும், மில்டனையும், கார்லைஸ்யும், கோல்ட் ஸ்மித்தையும் படிப்பதைப்போல் கம்பனையும், சேக்கிழாரையும், இளங்கோவையும், வில்லிபுத்தூரா ரையும் படிக்கவேண்டும்—நடைச்சுவைக்காக. கருத தாழுத்துக்குக் குறள். கவிதைச் சுவைக்குக் கம்பன். நடையின் சிறப்பைப் பற்றிக் கூறுவது இக் கட்டுரை.]

இலக்கியத்திற்கு நடை இன் நியமையாததாகும்; பொலிவை யும் புத்துணர்வையும் ஊட்டவல் லதாகும். மொழியின் வளத்தை யும் தன்மையையும் மட்டுமல்ல, எழுதுபவனின் எழுத்தாற்றலையும் விளக்க வல்லதாகும்.

சிறந்த நடை அமையப் பெற்ற மையினாலேயே இறக்காது நிற்கும் எழுத்துக்கள் இலக்கிய உலகிலே பல என்பதை இலக்கிய நண்பர்கள் அறி வார்கள். கருத்து வேறுபாடு கொண்டவர்களையும் ஈர்க்கும் ஆற்றல் நடைக்கு உண்டு. அறிவுக்குப் பொருத்தமற்ற கருத்துக்களை அள்ளிக்கொண்டு வந்தாலும், நடையின் இனிமையாலே நடமாடும் எழுத்துக்களும் உண்டு.

மேற் சொன்ன கூற்றுக்குச் சான்றினை எம்மொழியிலும் காணலாம். கம்பனிடத்துக் குற்றம் காண்கிறவர்களும் அவனது கவியாற்றலைக் குறித்து மதிப்பிடுவதில்லை. சேக்கிழாரின் “பெரிய புராண”க் கதைகளை “வெறும் குப்பை” என்று ஒதுக்கித் தள்ளுபவர்களும், அவரது செந்தமிழை—‘கற்பகத்தின் பூங்கொம்போ,

காமன் றன் பெருவாழ் வேர்” என்று தொடங்கும் அடிகளைச் சுவைக்க மறுப்பதில்லை.

காலம் பொய்யெனக் கற்பித்து விட்ட கருத்துக்களை, மெய்யென நம்பி எழுதப்பட்ட அக்கால எழுத்துக்களை, நாம் இக்காலத்தி மூலம் படிக்கிறோம். என்? கருத் திட்டே நம்பிக்கையில்லா விட்டாலும், கவியர்ந்தலிலே நம்பிக்கையிருக்கிறது. சொல்வதை ஏற்றுக், சொள்ள முடியாவிட்டாலும், சொல்லும் முறை அழகா பிருக்கிறது. அந்தச் சொல்லும் முறையே (Presentation) யன்றி வேறில்லை, நடை.

உள்ளத்திலே வளரும் உணர்வுகள் வெளிப்படும் முறை தான் நடை; இதயத்திலே பொங்கும் எழுச்சிகள் சொல் வடிவைப் பெறும் நிலையே நடை. அந்த நடை ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் இயல்பாகவே அமைகிறது; அது இதயத்திலிருந்து பிறக்கின்ற போது இறப்பதில்லை, இலக்கியமாகிறது.

கருத்தும் இலக்கியமும், இதனால் கருத்துக்கள் தேவையில்லையென்றால், அல்லது சுவை

எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கவாமென்றே பொருள் கொள்ளக்கூடாது. “உண்மையே பேச; தீங்கு செய்யாதே” என்பனநல்ல கருத்துக்களாக இருக்கவாம். இவற்றைச் சொல்லுகிறபடி சொன்னால்தான் நம் கருத்திலே திற்கும்; இல்லையெனில் காற்றிலே கலந்துவிடும். அடிப்படையான உண்மைகளை எல்லாரும் சொல்லலாம்; ஆனால் எல்லாராலும் நல்ல முறையில் சொல்லிவிட முடியாது! நல்ல முறையில் சொல்லப் படாதலை கன் நினைவில் நிற்க முடியுமா? சிலருக்கு, வேறேர் ஜூயம் எழலாம்; சிறந்த நடையில்லாமலேயே கருத்துக்கள் அல்லது உண்மைகள் நாட்டிலே நடமாட முடியாதா, என்று என்னலாம். உறுதியாகச் சொல்லுவேன், ‘இலக்கியத்திலே நடமாட முடியாது!’

நியூட்டன் அரிய உண்மைகளைக் கண்டுபிடித்தார்; அவர்கள் என்ன அவற்றை எல்லாம் நல்ல நடையிலே-நல்ல ஆங்கிலத்திலேயா சொன்னார்? உண்மைகளைக் கண்டு பிடித்துச் சொன்ன தால் அடைவாழவில் கையா, என்று சிலர் என்னலாம். நியூட்டனின் கண்டுபிடிப்புக்கள் உண்மையானவைகளாய் இருக்கலாம்; காலத்தையும் வென்று வாழலாம்; அவைகள் காலத்தை வென்று வாழ வதனாலேயே இலக்கியமாகி விட முடியாது. ஏ னென்னில், அது விஞ்ஞானம் (Science) ஆனால் அதே சமயம் H. G. வெல்ஸ் அறி

வியலை மையமாகக் கொண்டு புதினங்களை (Novels) எழுதினார்; அது இலக்கியம். இந்த வேறு பாட்டை இலக்கிய அன்பர்கள் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும்.

“அஞ்சோகன் இந்த ஆண்டு பிறந்தான்; இந்த ஆண்டு அரியனை ஏற்னன்; இந்த ஆண்டு கவிங்கத்தின்மீது போர் தொடுத்தான்,” என்று எழுதி அல்ல அது வரலாறு (History). இலக்கிய மல்ல. ஆனால் புள்ளி விவரங்களையில்லாமல், கவிங்கத்துப் போரினை மையமாகக் கொண்டு பரணி பாடினால், கட்டுரை எழுதினால், அவை இலக்கியம் என்ற தகுதியினைப் பெற வாய்ப்புக்கள் உண்டு. வரலாற்றினையாரும் இலக்கியம் என்று ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் வரலாற்றுப் புதினங்களை (Historical Novels) இலக்கியம் என்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர். இதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

இக் கருத்துக்களில் மாறுபாடுடையவர்கள் கூறிற்கும். ஏனெனில், நாம் இலக்கியம் பற்றித் திட்டவட்டமான முடிவுக்கு வரத்தான் வேண்டும்; அப்போது தான் இலக்கியம் வலிமையுள்ளதரியிருக்கும்; இல்லையெனில் “ஆலையில்லா ஊருக்கு இலுப்பைப்பூ சர்க்கரை” என்பது போல், “கண்டவர்களை” யெல்லாம் தாக்கிவைத்துக் கொண்டாடும் ‘பரிதாபமான’ நிலைக்கு நம் தமிழ் இலக்கிய உலகம் ஆளாகிவிடும்.

—(O)—

“விரும்புகின்ற மக்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள்;
சிலர் உழைப்பதற்கு விரும்புகிறார்கள், மற்றவர்கள்
அவர்கள் உழைப்பதை விரும்புகிறார்கள்.”

—Robert Frost

குறள் : இன்பத்துப்பால்

9. படர் மெலிந்து இரங்கல்

[காதலன் தன்னைப் பிரிந்திருக்கின்ற துன்பம் (படர்) காரணமாக இனைத்துக் காதவி வருந்துவதைக் குறிப்பது இது.]

எனது காம நோயைப் பிறர் அறியாதபடி அடக்கிக் கொள்ள முயல்கின்றேன். ஆனால் அது ஊற்றைப் போல் இறைக்க இறைக்க ஊறிக் கொண்டே யிருக்கிறது. இக் காம நோயைப் பிறர் அறியாமல் என்னும் அடக்கவும் முடியவில்லை! இந்நோயை உண்டாக்கிய என் காதலருக்குச் சொல்லவும் வெட்கமரியிருக்கிறது. காம நோயைப் பொறுக்க முடியாமல் வருந்திக் கொண்டிருக்கின்ற என் உடலில், என் உயிரைக் காவடித் தண்டாக ஆக்கி, ஒரு புறத்தில் காமமும் மறு புறத்தில் நாணமும் தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. காதல் நோயாகிய கடல் இருக்கின்றது; ஆனால் அக்கடலைக் கடந்து கரையேறுவதற்கான தோணி (என் காதலன்) தான் இல்லை.

என்னிடம் பிரியமுள்ளவராக இருக்கிறபோதே இவ்வளவு துன்பம் உண்டாகும்படி செய்கின்ற என் காதலர், என்னிடம் அன்பில்லாதவராகிவிட. 'நேர்ந்தால் இன்னும் எவ்வளவு துன்பத்தை உண்டாக்குவாரோ? என் காதலர் உடனிருக்கும் போது காம உணர்ச்சி கடலைப் போன்ற பெரிய இன்பத்தை உண்டாக்கியது. அவர் என்னை விட்டுப் பிரிந்துள்ள இன்று அக்காம உணர்ச்சி

வருத்துகின்ற போது துன்பக் கடல் இன்பக் கடலை விடப் பெரி தாயுள்ளது காம வேதனையாகிய வெள்ள ததில் விழுந்து நீந்தியும் அதன் கரையை என்னால் காண முடியவில்லை; இந்நள்ளிரவில் நான் தனியாக நின்று தவிக்கி ரேன்.

உலகத்திலுள்ள எல்லா உயிர்களையும் தூங்கச் செய்து இன்பமுண்டாக்கி அன்பு காட்டும் இந்த இரவு, தான் மட்டும் தூங்காமல் என்னையன்றி வேறு துணையற்றதாக இருக்கிறதே!

என் காதலர் என்னுடன் இல்லாத இந் நாட்களில் இரவுகள் மிகவும் நீண்டு கொண்டேயிருக்கின்றன. ஆதலால் என்னை விட்டுப் பிரிந்து எனக்குக் கொடுமை செய்துள்ள என் காதலரை விட இந்த இரவுகள் மிகுந்த கொடுமையைச் செய்கின்றன.

என் மனம் அவரைப் பின் பற்றிப் போயிருக்கிற மாதிரி, எனது கண்களும் அவர் உள்ள இடத்துக்குப் போகக் கூடுமானாலும், இப்படி வெள்ளம் போலக் கென்னீரைக் கொட்டிக் கொண்டிருக்க மாட்டா. ○

மதிப்புரை :

மின்சாரம்

ஆசிரியர் :

எம். கான். முகம்மது பி. எஃப்:
பக்கம் 184, கிடைக்குமிடம் :

காலேஜ் ஆஃப்
இண்டஸ்டிரீஸ்.

39-41, டவுன் ஹால் ரோடு.

மதுரை 1. விலை ரூ. 3.

இந்துால் ஆசிரியர் திரு. எம். கான். முகம்மது மதுரை தொழிற் கல்லூரி முதல்வர். இந்திய அரசாங்கத்தின் ஆதரவில், மேற்கு ஜெர்மனியில் உயர் பொறியியல் பயிற்சி பெற்றவர். “நமது ரேடியோ” போன்ற பல பயன் தரும் நூல்களை ஏழுதியவர். இத் தகையவர் மின் சாரத்தைப்பற்றி எழுதத் தகுதி உடையவர் என்பதில் ஜெயமில்லை.

மின் சாரத்தின் நீண்ட வரலாறு இந்துவின் 181 பக்கங்க, எனின் திரைப்படக் காட்சிபோல் நம்முன் விரைந்து ஓடுகிறது. கி. மு. 600ல் கிரீஸ் நாட்டு மேதை தேவையில் அம்பரஞ்சுக்கு கவர்சக்தி உண்டெனக் கண்டு பிடித்தது முதல் கி. பி. 1925-ல் ஜான் லோஷிப்பேர்டு என்பவர் உருவானிபரப்பு முறையை (பெட்விலி ஷலை) கண்டுபிடித்தத்துங்கருக, மின் சார வரலாற்றின் பல படிகளை இந்தத் தூால் தொட்டுத் தெர்ட்டு விளக்கிக் காட்டுகிறது. இன்று மின் சாரம் ஒளியையும், ஒளியையும் தன் வம்ப்படுத்தி, பல கருவிகள் மூலம் மக்கள் வாழ்க்கையை வளம்பெறக் கூடியது. ஒரு கணம் சிற்றியுங்கள் — மின்சாரத்தை நீக்கிவிட்டு மனிதன் நிலையை நினைத்துப் பார்த்தால்

விளங்கும், மின் சாரத்தின் சாதனைகள் அத்தனையும். ஆதலால் மின் சாரத்தின் வரலாற்றை அறிவு வது மக்களின் கடமையாகும். இக்கடமையை உணர்ந்தவர்கள் மின் சாரத்தைப்பற்றி அறிய இந்துால் துணை செய்யும் என்பதில் ஜெயமில்லை.

இந்த நூலின் நடையைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. இந்துால் பொதுவாக எனிய நடையில் அமைந்திருக்கிறது. எனினும், பல பகுதிகளில் மொழி பெயர்ப்பு வர்டை தெரிகிறது. படங்கள் பொதுவாக, நூலில் கூறப்படும் பொருளை விளக்குவதாக அமைந்திருக்கின்றன.

— சி. ஐசுப்பப்யா, பி. எ.

நீதிக்களாஞ்சியம்

ஆசிரியர் :

புலவர் திரு. குழந்தை

அவர்கள்

பக்கம்-784, விலை ரூபாய் பத்து—
கிடைக்குமிடம் :

இளங்கோ புத்தகசாலை,
சாரோடு.

‘நீதிக்களாஞ்சியம்’ என்று பெயர் கெரண்ட இந்துால் மக்கள் கடைப்பிடித்து உய்த்துணரவழி கூறும் அறிவுரைப் பகுதீகளைத் தன்னகத்தேகொண்டு உண்மையிலேயே களாஞ்சியமாகவே இருக்கின்றது. ஆசிரியர் திரு. குழந்தை அவர்கள் மக்களின் கண் என்பபடும் ‘கலவீ’ என்ற தலைப்புள்ள அதிகாரத்தில் தொடங்கிப் பொய்யும், பித்தலாட்டமும்; பொருள்மையும், பொக்கரிப்பும்; அடுத்துக் கெடுப்பதும்,

அடுத்தவனைப் பழிப்பதும்; அவர் தூற்றி வாழ்வதையுமே தொழி லாகக்கொண்டு, பொருள்றற பொருளைப் பொருளாக என்னி நிலையற்ற இளமைக்காக, நிலையான ஒழுக்கத்தைத் துறந்து மறந்து வாழும் உயிரினங்களுக்கு நிலையானது எது; நிலையற்றது எது என்று விளக்கும் தன்மையில், 'நிலையாமை' என்ற அதிகாரத்தோடு முடித்துள்ளார்.

எழுபத்தோரு அதிகாரங்களிலும் மனிதனை மனிதனுக்குவது எது; மனிதன் எதனால் மிருகமாகிருன்; மிருகத்திலும் கேவலமாக மதிக்கப்படுகிறுன் என்ற தன்மைகளை விரிவாக விளக்கிச் செல்கிறார். அறிவின் அளவு கோல், நட்பின் தன்மை; கூடாதுட்பு; மானம்; புகழ்; இன்ன பிறவற்றை ஏற்றறமுடன் உணர்த்துகின்றார்.

கடவில் கிடக்கும் முத்தையும்; பூமியின் அடியில் தூங்கிய தங்கத்தையும், மலையின் மடியிலே மறைந்திருந்த மாணிக்கத்தையும், காட்டிலே கிடக்கின்ற பவளத்தையும் ஒன்று சேர்த்து அழகிய மாலை அமைத்து, யாழ் போலும் தீஞ்சொல் தேனூர் மழலை மொழி பேசும்வாளார் தடங்கண் மங்கைக்கு அணிந்து மகிழ்வதுபோல், அறநெறி ச்சாரம்; ஆசாரக்கோவை; ஆத்திருடி; இனியவை நாற்பது; இன்னு நாற்பது; இன்னிலை; ஏலாதி; உலகநீதி; கொன்றைவேந்தன்; சிறு பஞ்ச மூலம்; திரிகுகம்; நல்வழி; நன்றென்றி; நாலடியார்; நான்மணிக்கடிகை; நீதிவெண்பா; நீதிநெறி விளக்கம்; பழமொழி; முதுமொழிக் காஞ்சி; வாக்குண்டாம். ஆகிய அறநூல்களின் நீதிகளை எல்லாம் ஒன்றுக்கூட்டு சேர்த்துக்களாஞ்சியமாகத் தந்து மகிழ்கின்றார்.

ரூர், புலவர் குழந்தை அவர்கள். 'இன்னு சொல்லாமை' என்னும் தலைப்பை நேர்க்கின்றால், பிறர்க்குத் துன்பம் தரும் கடுஞ் சொற்களைச் சொல்லாகாது என்பதே பழமொழி ஆசிரியர்களும் விளக்கம், ஆத்திருடி, கொன்றைவேந்தன், உலகநீதி, ஆசிரியர்களும் கருத்துக்களை எல்லாம் ஒன்றுக்கத் திரட்டித் தருகிறார். அழகிய உருவத்திற்கு எழில் தரும் கண்ணைப் போன்ற ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும்.

உரை ஆசிரியர்களின் சொல்லியே உரைகல்லாக, உறுதுணையாகக்கொண்டு, காலத்துக்கு ஒத்ததோ, ஒவ்வாத தேர அதைப்பற்றிச் சிந்திக்காமல், கடிவாளம் பூட்டப்பட்ட குதிரைபோல் அக்கம் பக்கம் பாராமல் செல்லும் சிலருக்குத் திரு. குழந்தை அவர்கள் சொல்லும் கருத்து, விளக்கம் புதுமையாகப் படலாம். கல்வி என்ற முதல் அதிகாரத்தில்,

'தொடங்குங்கால் துன்பமாய்
இன்பம் பயக்கும்
மடங்கொன் றநிவகற்றும்
கல்வி—நெடுங்காமம்
முற்பயக்கும் சின்னீரே
இன்பத்தின் முற்றிழாய்
பிற்பயக்கும் பீழை
பெரிது'

என்ற பாடவில்வரும் 'நெடுங்காமம்' என்ற சொல்லுக்கு ஆசிரியர் 'பெருஞ் செல்வம்' என்று பொருள் தந்து விளக்குவது. இனிமையாயுள்ளது. 'காமம்' என்றால் 'செல்வம்' என்று பொருள் உண்டா எனும் வினாத் தொடுப்பவரும் இருப்பாரன்தே?

“அறங்கூறு நாவென்ப
நாவும் செவியும்
புறங்கூற்றுக் கேளாத
என்ப—பிறன்தாரத்
தற்றத்தை நோக்காத
கண்ணென்ப யார் மாட்டும்
‘செற்றத்தைத் தீர்த்ததா
நெஞ்சு’

எனும் ஒழுக்கமுடை அதிகாரத்
தில் உள்ள அறநெறிச்சாரப்
பாடவில் ‘வரும் ‘அற்றம்’ எனும்
சொல்லுக்கு ஆசிரியர் “சோர்வு”
என்ற பொருள் காட்டி. சோர்வு
என்பது ‘தனித்திருத்தல்’ என்ற
விளக்கம் சொல்கிறுர். அற்றம்
காவாச் சுற்றுடைப் பூந்துகில்”
என்பதற்கு உரை ஆசிரியர்
“மறைக்க வேண்டிய பாகத்தை
மறைக்காத அழிய வேலைப்பா
டமைந்த ஆடை” என்று கூறுவ
தால் ‘அற்றம்’ என்பதற்கு
‘மறைவிடம்,’ ‘மறைந்துள்ள
உறுப்பு’ என்று வாதமிடும் சில
தமிழாசிரியர்களுக்கும் புலவர்
குழந்தை அவர்களின் விளக்கம்
வியப்பைத் தரலாம்:

இதைப் போன்றே 103ம் பாட
வில் வரும் குழந்து சொல்லல்
எனும் சொற்களுக்கு “நீங்கள்
அவ்வாறு நடத்தல் வேண்டும்”
என எதிரில் இருப்பவரை மட்டும்
சுட்டிச் சொல்லாமல் தன் ணையும்
அவர் கோர சேர்த்துக்
கொண்டு “நாம் எல்லாம் அவ்
வாறு நடத்தல் . வேண்டும்”
என்ற தன்மைப் பன்மையில்
கூறுவதலாம்,” என்று விளக்கம்
தருவது சிறப்புடையதாக உள்ளது.

‘நறுமலர்த் தண்கோதாய்
நட்டார்க்கு நட்டார்
மறுமையும் செல்வதுண்டோ—
இறுமளவும்
இன்புறுவ இன்புந்தெழி இ
அவரோடு

துன்புறுவ துன்புருக்
‘கால்’

என்ற நாலடியார் பாடலை நட்டுக்கு அளவு கோலாகக் காட்டுகிறார். அதிலே வரும் ‘மறுமை’ எனும் பதத்திற்கு மோட்சத்தையும், நரகத்தையும் உருவாக்கி, மறுபிறப்பு என்ற புனைந்துரைகளைக் காட்டாமல் “இறந்தபின்பு,” எனும் பொருள் தந்து உண்மை விளக்கம் தருகிறார்.

“அன் ணையும், பிதாவும் முன் னாறி தெய்வம்” என்றகொன்றை, வேந்தன் வரியில் வரும் ‘தெய்வத்து’க்கு ஆசிரியர் தரும் விளக்கம் ‘கடவுள்’ என்பதல்ல நும் ‘மேலானவர்’ என்பதே ஆகும்.

இவை பேர்ஸ்ரு பல சொற்களுக்கு ஆசிரியர் தரும் விளக்கம் இனிமையாக; எழிலாக; உலக இயலோடு எட்டியதாக; நம் கண்ணால் பார்க்கும் தன்மையதாகப்பார வேந்தர் பாரதிதாசன் உவமைபோல் இருக்கிறது. கம்பரின் இல்பொருள் உவமைபோல் அல்ல. உரை ஆசிரியர்களை உறுதுணையாகக் கொண்ட வர்களுக்குச் சிறந்த கருத்துக்களை ஏற்றி வைத்துரைத்து, எழில் ததும்பச் சொல்வதை விரும்பாதவர்களுக்குப் புலவர்குழந்தை அவர்களின் விளக்கங்களில் சில வேறுபாடுடையதாகக் காட்சி தரும். இது காட்சிமுறையே அன்றி வேறல்ல.

“இறப்பச் சிறியவர்
இன்னு செயினும்
பிறப்பினால் மாண்டார்
வெகுளார்—திறத்துள்ளி
நல்ல விறகின்
அடினும் நனிவென்னீர்
இல்லம் சுடுகலா
வாறு”

என்ற பழமொழிப் பாடவில் வரும் ‘இறப்ப’ என்ற சொல்

—வுக்கு ‘மிகவும்’ என்ற பொருள் தருகிறார். ‘மிகவும் சிறியவர் துண்பம் செயினும் உயர்குலத் துதித்தோர் சினம் கொள்ள மாட்டார்கள்’ என்று பொருள் கூறுவதை விடச் ‘சிறியவர் தனக்கு சாகும் அளவுக்குத் தீவை செய்தாலும் உயர்குடியில் விறந்தவர் கோபம் கொள்ள மாட்டார்கள் எனப் பொருள் தந் திருந்தால் மிகவும் இனிமையாக இருக்கும்.

“கானமயிலாடக் கண்டிருந்த வான் கோழி தானு மதுவாகப் பாவித்துத்—தானுந்தன் பொல்லாச் சிறைகை விரித்தாடினாற் போலுமே கல்லாதான் கற்ற கவி”

எனும் வாக்குண்டாம் பாடலைக் ‘கல்லாமை’ அதிகாரத்தில் சேர்த்துள்ளார். பதவரை, விளக்கவரை தந்தபின் ஆசிரியர் தம் கருத்தைச் சொல்கிறார் “இன்று யாப்பிலக்கணம் கல்லாத ஒரு சில இளங்கவிஞர்கள் செய்யுள் என்னும் பெயருக்கே ஏற்றம்பாக. சிறிதும் யாப்பமைதி யில்லாமல் கவி கள் பாடி அவற்றை வானுவிலி முதலிய இடங்களில் அரங்கேற்றுவதும், இதழ்களில் வெளியிடுவதும், தனி நூலாக அச்சிடுவதும் போலவே அன்றும் சிலர் செய்து வந்ததை மறுத்துக் கூறுவதே இப்பாட்டு. இத்தீவை ஒழிந்தால்லவாமல் தமிழ் மொழி நன்னிலை எய்தாது.

இலக்கிய, இலக்கணப் பயிற்சி பெற்று யாப்பிலக்கணப்படியே பாட்டுப் பாட வேண்டும். அரை குறையாகப் பாட்டுப் பாடுதல் கூடாது. இது கல்லான் செய்யும் தவற்றை எடுத்துக் காட்டியது, என்று கூறுவதிலிருந்து இந்

நாளிலும் ‘காதைக் குறும்பி அளவாகத் தோண்டி எடுத்தல்; முடிஇரண்டும் ஒன்றுகச் சேர்த்துக் கட்டி வெட்டுதல் போன்ற கடுந்தண்டனை இருந்தால் தான் போலிக் கவிஞர்கள் நாட்டில் நடமாடுவதைத் தடுக்க முடியும் என்ற நல்ல எண்ணம் கொள்ளுள்ளதை உணர முடிகிறது.

நீதி விளக்கம் தரும் பாடல் களான்னும், பிழைகண்ட இடத்தில் சுட்டிக் காட்டத் தவற வில்லை. ஆசிரியர் அவர்கள்:

கக்கு விடம் தலையில் எய்துமிருந்தேஞ்க்கு வாய்த்த விடம் கொடுக்கில் வாழுமே-நோக்கிய பைங்கணரவுக்கு விடம் பல்லளவே தூர்ச்சனாருக்கு அங்க முழு தும் விடமே யாம்”

என்ற நீதி வெண்பாப் பாடல் “கீழ்மை” அதிகாரத்தில் 1051 வது பாடலாக அமைந்துள்ளது. நீதி வெண்பா ஆசிரியர் சக்கு விடம் தலையில் உள்ளது என்கிறார். புலவர் குழந்தை அவர்கள் “தேனி; முழவி; தும்பி; கோத்துமிகி முதலிய ஈவைகளுக்கு எல்லாம் கொடுக்கில் தான் நஞ்ச இருக்கிறது; தலையில் இல்லை; அதாவது சக்கள் கொடுக்கால் கொட்டுகிறதே அன்றி வாயால் கடிப்பதில்லை. சக்குத் தலையில் நஞ்ச இருக்கும் என்பது ஆராய்ச்சிக்குரியது” என்று நக்கீர் பாணியில் கூறிச் செல்கிறார்.

இதைப்போல் ‘மேன்மக்களை’ விளக்கி எடுத்துக்கொண்ட அதி காரத்திலே 845 வது பாடல் பழ மொழிப் பாடல். அதில் கொற்கையை ஆண்ட பொற்கைப் பாண்டியனைப்பற்றி ஒரு குறிப்பு வருகிறது.

“எனக்குத் தகவன்றால்
எனபதே நோக்கித்
தனக்குக் கரியாவான்
தானும்த் தவற்றை
ஏனென்ததுத் தன் கைகுறைற்
தான். தென்னவனும்காணேர்
எனக் செய்யார் மாணு வினை”

பொற்கைப் பாண்டியன் இறைவனாருளால் வெட்டுண்ட கைக்குப் பொன்னுலான கை பெற்றுன் என்ற அறிவுக் கொல்லாத கருத்தைத்த தள்ளிப் “பாண்டியன் பின் பொன்னுல் கைசெய்து வைத்துப் பொற்கைப் பாண்டியன் எனப் பெயர் பெற்றனன்,” என நம்பும்படியான; இயற்கைக் கொத்த கருத்து விளக்கம் தருகிறார். இதுபோல் எத்தனை எத்தனையோ விளக்கங்கள் ரூல் முழுதும் மலிந்து கிடக்கின்றன.

‘நீதிக்களஞ்சியம்’ என்ற இந்துவில் மேலே காட்டிய நூற்கள் என்றியும், சிலம்பு, மணிமேகலை, சிந்தாமணி, புறநானூறு, கலித்தொகை, விவேகசிந்தாமணி முதலீய நூற்களினின் ரும் சிறந்த பாடல்கள் உயர்ந்த முறையில் எடுத்தான் ப்பட்டன. எழுபத்தோறு தலைப்புக்களில் எழில் நயத்தோடு; எனிய முறையில் சிறந்த நீதிகள் உரைக்கப்படுகின்றன. நேர்மையில் வாடுபவருக்கு நெஞ்சுறுதி யூட்டும். நீதியிலிருந்து சந்தர்ப்ப வசத்தால் பிற முயல்வோரைத் தடுத்து மேன்மக்களாக வாழ வழி காட்டும். ஒழுக்கமுடையவருக்கு உறுதுணையாகும். நட்புக்கும், கூடா நட்புக்கும் வேற்றுபாடுதெரியாதவர்களுக்கு, மேன்மக்களுக்கும், கயவருக்கும் வேற்றுமைதெரியாதவர்களுக்கு; அறிவுடைமைக்கும், அறிவின்மைக்கும் பாருபாடுபுரியாதவர்களுக்கு ஈகையின் சிறப்புக்கும், ஈயாமை

யின் இழிவுக்கும் வேறுபாடு. உணராதவர்களுக்குப் பகுத்துக்காட்டி விளக்கம் தரும் பகுத்தறிவு நூல்.

கயவர்களின் உருவம் எப்படி இருக்கும் என்பதைப் புரிந்து நல்லவர் வாழ வழி சொல்லும் அறநூல். சிறந்த கருத்துக்களின் குஷியல். உயர்ந்த நீதிகளின் களஞ்சியம். போலிக் கவிஞர்களை மட்டும் இலேசாகத் தொட்டுவிட்டுச் செல்கிறார். வேறு இனப்பிரச்சினை போன்ற கருத்துக்கள் இல்லை. ஒரு வரி கூட யாருடைய மனதையும் புண்படுத்தும்படி எழுதப்படவில்லை.

தமிழார்வம் உடையவர்கள் தவரூபல் படித்துணர வேண்டிய நூல். ஏறத் தாழ இருபத்தைத்தந்து நூற்களுக்கு மேல் படித்து வரி செப்படுத்தி ‘அதிகார’ முறையாகத் தரப்பட்டிருக்கிறது. அநேக ஆண்டுகளாக முயன்று தேடப்பட வேண்டிய கருத்துக்களை ஒரே புத்தகவடிவில் நமக்கு அளித்துள்ளார்கள். காலத்தின் அருமையையும், பெருமையையும் உணர்ந்தவர்கள், வாழ்க்கை நல்ல முறையில் அமைத்து வாழ உறுதுணையாகக் கொள்ளப்பட வேண்டிய நூல்.

யாக்கை மலையாடு மஞ்ச போல் தோன்றி, மற்றுங்கே நிலையாது நீத்துவிடும். அதனால் யாக்கையை யாப்புடைத்தாப் பெற்றவர் தாம் பெற்ற யாக்கையாலாய் பயன் கொள்ள வேண்டும். யாக்கையின் பயன் என்ன என்பதை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் காட்டும் திறன் பெற்றது “நீதிக் களஞ்சியம்” நம்மையே நாம் உணர, நம்மையே நாம் அளவிட்டு மதிப்பிட, உரைகல்லாக, அ எவு கோலாக இருந்து பெருந்துணை புரிவது நீதிக்களஞ்சியம்”

பதிப்பகத்தார் மிகவும் சிறந்த முறையில் பதிப்பித்துள்ளார்கள். ஒரு சில இடங்களில் எழுத்துப் பிழையுள்ளது. அது ஒரு முட்டை அரிசியில் உள்ள ஓரிரண்டு கல் போன்று இருக்கிறதே அன்றி, ஒரு படி அரிசியில் கால்படி கல் என்ற அந்த சிகித்தத்தில் அல்ல. சிறந்த நூலை, சிறந்த முறையில் பதிப்பித்துள்ளார்கள். ஆசிரியர் திரு. குழந்தை அவர்களின் உழைப்புக்கும், அவர்கள் செல வழித்த காலத்துக்கும் நூல் விலை

மிகுதியல்ல. தமிழ் கூறும் நல்ல கலில் பிறந்தோர்-எனத் தங்களைக் கூறும் ஒவ்வொரு புனிதமானவரும் படிக்க வேண்டும்; நல்வழிப்படவேண்டுமென்ற உயர் கருத்தோடேயே இந்துஸீல ஒரளவு குறைந்த விலைக்கு அளிக்கிறார்கள். அவர்களின் எண்ணத்தை நிறைவேற்றி வைப்பது தமிழர்கடமை.

— மு. குழந்தைவேலு பி. ஏ.

காது நோய்கள்

செலிக் குழாயில், குறும்பி (Ear Wax) எனப்படும். அழுக்குத்தக்கை, போல் இறுதி அடைத்துக் கொண்டு காது சரியாகக் கேளாது. சோடியம் பைகார்பனேட் கரைசலீ (Solution) சற்று வெது வெதுப்பானநிலையில்பீச்சாங்குழலினால் காதினுள் செலுத்தி, குறும்பியை நீக்கிவிட வேண்டும். இத்தகைய சிகிச்சைக்கு முன்னர் 2-3 இரவுகள் காதில் சில துளி வைத்து ஜெட்டர்ஜென் பெராக்ஷைடை விட்டு வைப்பது நல்லது. இதனால் கல்லைப்போல் கெட்டிப் பட்ட குறும்பி ஊறிவிடும்; நீக்குவது எளிதாகும்.

இனி உட்காதில் சீழ் வடியு மானால் அதை நீடிக்குமாறு விடக்கூடாது. உடல் நலம் குன்றும். காதுவில் மிகும். பின்னர் மென்றுசைடிஸ் என்ற நோய் உண்டாகி, மூளையில் சீழ்கட்டியும் உண்டாகலாம்.

இதனால் மரணமும் ஏற்படலாம்.

காது நோய்களின் முக்கிய குறிகள் காதில் இரைச்சல் உண்டாவதும், காது கேளாதிருப்பதும், மயக்கம் உண்டாவதும், வலியும் சீழும் உண்டாவதுமாகும்.

காதுவலியிற்பட்டால்உடனே தக்க மருத்துவரிடம் காட்டி, கவனமாக சிகிச்சை செய்யவேண்டும்.

சிறு குழந்தைகளுக்குப் பல முளைக்கும் போது காதுவலி உண்டாகலாம். மூக்கிலேலாதொன்றையிலேலாநலக் குறைவு ஏற்படுவதாலும் காதுவலி உண்டாகலாம். மருத்துவர் வருமுன் முதலுதவியாகக் காதில் ஒத்தடம் கொடுக்கலாம். சிறிதே வெப்பமான கிளிசரைஞ்சுளிகள் ஊற்றலாம்.

கலைக்களஞ்சியம்.

பெட்டி:போன் நம்பர்:

51451

திறவனம்:

1930

தக்தி:

ORIDOL

தரத்தில் சிறந்த

எங்கள் பருப்பு வகைகள்

பட்டினத்தாரி

உடுத்தம்

பருப்பு

எப்போதும்
வாங்கி
உபயோகியுங்கள்

எல்லாக்
கடைகளிலும்
கிடைக்கும்.

ஷல்

துவரம்

பருப்பு

தயாரிப்பாளர்கள் :

P. புண்ணவன் நாடார் (FIRM)

235, திருவொற்றியூர் வெள்ளேரோடு,
சென்னை-21.

Regd. No. M. 7629

KUTHOOSI

June 1964

Telegrams :
"SWITCHES"

Phone :
51436

KASIMARI INDUSTRIAL CORPORATION

"KASIMARI BUILDINGS"

295, THIRUVOTTIYUR HIGH ROAD,

MADRAS-21.

INDUSTRIALISTS, ENGINEERS & CONTRACTORS

We Undertake:

ALL KINDS OF STRUCTURAL
FABRICATIONS AND ENGINEERING
WORKS OF EVERY DESCRIPTION

Our Motto:

QUICK, EFFICIENT
AND PROMPT SERVICE